

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคน
พิการทีมชาติไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ไม่สังกัดภาควิชา/เทียบเท่า
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR T
HAILAND 'S PARA TABLE TENNIS TEAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Sports Science

Common Course

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2018

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
โดย	น.ส.ลักขณาสิริ คงเดช
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีธา พงษ์พิบูลย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรชัย ฉัตรบุญกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี)

..... กรรมการ
(ดร.สาริษฐ์ กุลธวัชวิชัย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนาละ)

ลักษณะวิธี คงเดช : การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงาน
ของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย. (

COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT
FOR THAILAND 'S PARA TABLE TENNIS TEAM) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ชัยวัฒน์
หล่อศิริรัตน์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร.ชโยดม สรรพศรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยตามหลักทฤษฎีห่วงโซ่คุณค่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่าของกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยทั้งระบบ ประกอบด้วย คณะผู้บริหารและผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง 7 คน ผู้ฝึกสอนนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง 20 คน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยและอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย 30 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 57 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (Criterion Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ชุด และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 3 ชุด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบุคคลหลายกลุ่มและต่างสถานภาพกัน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามชุดที่ 1 มีค่าความตรง เท่ากับ 1.00 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 แบบสอบถามชุดที่ 2 มีค่าความตรง เท่ากับ 0.96 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84 และแบบสอบถามชุดที่ 3 มีค่าความตรง เท่ากับ 0.95 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการดำเนินงานตามหลักทฤษฎีห่วงโซ่คุณค่า จากแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด พบว่าโดยรวมสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย แบบสอบถามชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 1.97 แบบสอบถามชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.13 และแบบสอบถามชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 2.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความเห็นที่สอดคล้องกัน พบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา
ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนิติกร

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5978411439 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORD: Actual, Expected outcome, Management, Thailand 's Para Table Tennis Team

Lakanasiri Kongdech :
 COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT
 FOR THAILAND 'S PARA TABLE TENNIS TEAM. Advisor: Asst. Prof. Chaipat
 Lawsirat, Ph.D., Assoc. Prof. Chayodom Sabhasri, Ph.D.

The purpose of this study was to compare the actual and expected outcomes of the management of Thailand' s para table tennis team based on value chain. A total population of 57 key informants voluntarily participated in this study. The population were divided into three groups, i.e., 7 members of board of director and/or key sponsors, 20 national coaches and supporting staff, and 30 former or current Thailand's para table tennis players. Three questionnaires and interviews were used to collect the information for each specific group. The face validity and reliability for board of director and major sponsors were 1.00 and 0.93, while for coaches and supporting staff were 0.96 and 0.84, and finally for former and currect players were 0.95 and 0.88. The results obtained from the three questionnaires were statistically analyzed in terms of frequency, percentage, means, and standard deviation.

The results were as follows. There were only litter discrepancy between the actual and expected outcomes perceived among three groups of populations. The mean values of discrepancy between the actual and expected outcomes for three groups of population were 1.97, 2.13, and 2.39, respectively. Further analysis suggested that the greatest difference perceived among three groups was follow-up issues where coaches and supporting staff and former and current players perceived a moderate discrepancy between the actual and expected outcomes, but the management felt small discrepancy between the actual and expected outcomes.

Field of Study: Sports Science

Student's Signature

Academic Year: 2018

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความเมตตาและให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉัตรชัย ฉัตรปูลณณกุล ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. สาริษฐ์ กุลธวัชวิชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนาละ อัมพูช กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ที่ได้กรุณาให้ คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส อาจารย์ นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงค ไพบุลย์ อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม อาจารย์ ชัชชัย วงศ์บางโพ และนายไมตรี คงเรืองที่ได้กรุณา สละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่ เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย และอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจนทำให้การเก็บข้อมูล ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณครอบครัว ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ เกณี นางสาวดวงทิพย์ สุระรังสิต นายอริย์ธัช หนูแก้ว นางสาวนารีย์ เจนเจริญวิลาส นายปริญญา นนท์สาเก ตูและพี่ ๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้ประสบความสำเร็จขึ้นมาได้ คุณค่าและ ประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่แต่บุพการีบูรพคณาจารย์ และผู้มี พระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จจนตราบ เท่าทุกวันนี้

ลักขณาสิริ คงเดช

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร.....	6
คำจำกัดความของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการในประเทศไทย.....	10
2. ยุคเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาคนพิการในประเทศไทย.....	13
3. ประวัติและความเป็นมาสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.....	13
4. นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการ.....	16
5. การดำเนินงานกีฬา และแผนการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง.....	22

6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศ และการเตรียมทีมกีฬา.....	26
7. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา.....	33
8. แนวโน้มและทิศทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	40
9. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (VALUE CHAIN ANALYSIS).....	44
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร	57
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3. ขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
แผนการดำเนินงาน.....	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	70
แบบสอบถามชุดที่ 1.....	70
แบบสอบถามชุดที่ 2.....	77
แบบสอบถามชุดที่ 3.....	84
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์.....	96
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1	96
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2	99
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3	103
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
สรุปผลการวิจัย.....	108
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	132

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	133
บรรณานุกรม.....	134
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	140
แบบสอบถามชุดที่ 1.....	141
แบบสอบถามชุดที่ 2.....	148
แบบสอบถามชุดที่ 3.....	155
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1	162
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2	164
แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3	166
ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาคูณภาพของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	168
แบบสอบถามชุดที่ 1.....	169
แบบสอบถามชุดที่ 2.....	171
แบบสอบถามชุดที่ 3.....	174
ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test).....	178
ภาคผนวก ค รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	179
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	181
ประวัติผู้เขียน.....	187

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า.....	5
ตารางที่ 2	แสดงรายนามนายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	14
ตารางที่ 3	แสดงการฝึกซ้อมในช่วงระยะเวลา 1 ปี แบ่งเป็นงวดดังนี้	39
ตารางที่ 4	แสดงการฝึกซ้อมรายเดือน	39
ตารางที่ 5	แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา	40
ตารางที่ 6	แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา	41
ตารางที่ 7	แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา	42
ตารางที่ 8	แสดงรายชื่ออันดับนักกีฬาระดับนานาชาติ (ITTF Para Table Tennis Ranking Lists)	43
ตารางที่ 9	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง	71
ตารางที่ 10	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ.....	72
ตารางที่ 11	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม.....	72
ตารางที่ 12	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน.....	74
ตารางที่ 13	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน.....	75
ตารางที่ 14	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	75
ตารางที่ 15	แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการ ดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	76

ตารางที่ 16 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	77
ตารางที่ 17 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	77
ตารางที่ 18 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง	78
ตารางที่ 19 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ.....	78
ตารางที่ 20 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม.....	79
ตารางที่ 21 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน.....	81
ตารางที่ 22 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน.....	82
ตารางที่ 23 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	82
ตารางที่ 24 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการ ดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	83
ตารางที่ 25 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	84
ตารางที่ 26 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	84
ตารางที่ 27 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	85
ตารางที่ 28 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	85

ตารางที่ 29 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	86
ตารางที่ 30 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลากร.....	87
ตารางที่ 31 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม.....	88
ตารางที่ 32 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน.....	90
ตารางที่ 33 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน.....	90
ตารางที่ 34 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตาม กิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	91
ตารางที่ 35 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการ ดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	92
ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การเปรียบเทียบผลของความ แตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคน พิการทีมชาติไทย.....	93
ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปรียบเทียบผลของการจัดเรียงลำดับความสำคัญของ กิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย.....	95
ตารางที่ 38 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1.....	96
ตารางที่ 39 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2.....	99
ตารางที่ 40 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3.....	103
ตารางที่ 41 สรุปผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	108
ตารางที่ 42 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและ สภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยตามหลักทฤษฎีห่วง โซ่คุณค่า.....	109

ตารางที่ 43 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิล
เทนนิสคนพิการทีมชาติไทย..... 110

ตารางที่ 44 ข้อเสนอแนะ 129

ตารางที่ 45 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 1..... 169

ตารางที่ 46 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 2..... 171

ตารางที่ 47 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 3..... 174

สารบัญญภาพ

รูปที่ 1	โครงสร้างแผนผังการบริหารกีฬาคนพิการในประเทศไทย	15
รูปที่ 2	โครงสร้างองค์กรกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย	16
รูปที่ 3	พีระมิตแห่งความสำเร็จ (Table Tennis Pyramid of Success)	28
รูปที่ 4	การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของ Porter.....	45
รูปที่ 5	การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของ กรมพลศึกษา.....	47
รูปที่ 6	การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของงานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบ สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย”	50
รูปที่ 7	กรอบแนวความคิดในงานวิจัย	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ปลูกฝังความมีน้ำใจ นักกีฬาให้เกิดเป็นค่านิยม เกิดความสามัคคีของคนในชาติ การสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างรายได้ สร้างอาชีพ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระราชทานแก่คณะกรรมการสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ความว่า “การกีฬานี้มีประโยชน์หลายด้านและสมควรที่จะส่งเสริมในทางที่ถูกต้อง ในหลักการการกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้นมา เวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วยคือในทางสังคม ทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้องหมายถึงว่า อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ ก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตน และแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ การที่สมาคมได้ส่งเสริมการกีฬาโดยมีการเลือกนักกีฬายอดเยี่ยม เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักกีฬาต่อไป”

ในปัจจุบันสังคมไทยได้มีกลุ่มคนอีกจำนวนไม่น้อยที่มองว่ากลุ่มผู้พิการเป็นเหมือนกับ “คนป่วย” หรือ “คนผิดปกติ” โดยส่วนใหญ่แล้วผู้พิการจะเป็นบุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จึงทำให้เป็นภาระของคนรอบข้างและสังคม ทำให้เกิดทัศนคติต่อคนพิการในแง่ลบ ไม่ยอมรับในศักยภาพและศักดิ์ศรีที่แท้จริงของมนุษย์ด้วยกัน เกิดการแบ่งแยกการกีดกันกลุ่มผู้พิการออกจากสังคม และรวมไปถึงสาธารณูปโภคหลายอย่างที่รัฐบาลจัดให้กับประชาชนชาวไทยทุกคน แต่คนพิการไม่สามารถเข้าถึงและไม่มีโอกาสได้รับ ทำให้ผู้พิการบางคนอาจจะรู้สึกเสียใจ ผิดหวัง น้อยเนื้อต่ำใจ ท้อแท้ หรือถ้ารุนแรงก็ถึงกับเกิดความรู้สึกอยากตาย แต่ในขณะที่เดียวกันท่ามกลางสภาพความพิการนั้นยังมีผู้พิการบางคนที่เห็นคุณค่าของตนเอง รู้สึกว่าตนเองไม่ได้เป็นภาระของคนรอบข้างและสังคม สามารถทำงานประกอบอาชีพได้ หารายได้ด้วยตนเองและสามารถพึ่งพาตนเองโดยไม่ทำให้เป็นภาระของผู้อื่น หากพวกเขาเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนอย่างถูกต้อง ก็จะทำให้ผู้พิการเหล่านี้มีความสุขด้วยน้ำพักน้ำแรงตนเอง อยู่อย่างภาคภูมิใจ นายกย่องเชิดชูมีเกียรติมีศักดิ์ศรี สามารถสร้างประโยชน์

สร้างรายได้และมีความหมายต่อสังคม มีความสามารถมากกว่าคนปกติบางคน และยังเป็นโอกาสเปลี่ยนจุดด้อยให้กลายเป็นจุดเด่น ใช้ความพิการที่สังคมมองว่าเป็นภาระหรือเป็นคนไร้ความสามารถนั้นเป็นแรงผลักดันให้ตนเองจนประสบความสำเร็จในชีวิต โดยหันมาพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจนกระทั่งกลายมาเป็น “นักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย” ซึ่งเป็นตัวแทนของคนไทยทั้งประเทศในการแข่งขันมหกรรมกีฬานานาชาติอย่างเช่นในปัจจุบัน อาทิ เช่น รายการแข่งขันไทยแลนด์โอเพ่น (Thailand Open) เฟสปิกเกมส์ (FESPIC Games) เอเชียันพาราเกมส์ (Asian Para Games) อาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) และ พาราโอลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) รายการมหกรรมการแข่งขันกีฬาเหล่านี้ได้เปิดโอกาสให้นักกีฬาคนพิการไทยได้พิสูจน์ศักยภาพ เกียรติ และศักดิ์ศรีของตนเองเท่าเทียมกับบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไป และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเท่าเทียม

จากการแข่งขันมหกรรมกีฬาคคนพิการนานาชาติที่ผ่านมา ๆ มา นักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยได้สร้างชื่อเสียงและได้รับรางวัลมากมาย อาทิเช่น การแข่งขันพาราโอลิมปิกเกมส์เมื่อปี พ.ศ.2559 ที่นครริโอ เดจาเนโร ประเทศบราซิล สามารถคว้าได้รวมทั้งสิ้น 18 เหรียญ แบ่งออกเป็น 6 เหรียญทอง 6 เหรียญเงิน 6 เหรียญทองแดง และในส่วนของนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงในแก่ประเทศ อาทิเช่น ประวัติ วัชโรรัมย์ นักกีฬาวิลแชร์ เรซซิ่ง ซึ่งเป็นนักกีฬาไทยที่คว้าเหรียญทองมากที่สุดในประวัติศาสตร์พาราโอลิมปิกเกมส์ที่ผ่านมา โดยทำได้ถึง 7 เหรียญทอง อีกทั้งยังเป็นนักกีฬาคนพิการที่ได้เหรียญรางวัลอย่างต่อเนื่องในทุกรายการของพาราโอลิมปิกเกมส์นับตั้งแต่รายการที่ประเทศออสเตรเลียเมื่อปี พ.ศ. 2543 จนถึงล่าสุดที่พาราโอลิมปิกเกมส์ ริโอเมื่อปี พ.ศ.2559 ทำได้ 2 เหรียญทอง และ 1 เหรียญเงิน และตัวอย่างความสำเร็จที่เห็นได้ชัดของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยได้แก่ รุ่งโรจน์ ไทยนิยม ซึ่งเป็นนักกีฬาที่คว้าเหรียญทองเทเบิลเทนนิสระดับพาราโอลิมปิกเกมส์เป็นเหรียญแรกในประวัติศาสตร์ของไทยโดยทำได้จากรายการพาราโอลิมปิกเกมส์ ลอนดอนเมื่อปี พ.ศ.2555 และล่าสุดที่พาราโอลิมปิกเกมส์ ริโอเมื่อปี พ.ศ.2559 ทำได้ 1 เหรียญทองแดง ซึ่งกลุ่มผู้พิการเหล่านี้ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ครอบครัว ตลอดจนประเทศชาติ และมีรายได้มากเพียงพอที่จะเลี้ยงตนเองไปชั่วชีวิตจากผลการแข่งขัน ดังนั้นการสนับสนุนผู้พิการให้มีความสามารถทางการกีฬาจึงเป็นการเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้พิการมีโอกาสในการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพ คนสังคมในรอบข้างเปิดโอกาสยอมรับ สร้างความภาคภูมิใจในหมู่ผู้พิการและเป็นต้นแบบ (Role Model) ให้ผู้พิการอื่น ๆ หันมาออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมมีสุขภาพอื่น ๆ ที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยบรรเทาปัญหาค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย จะเห็นได้ว่ากีฬาที่มีความสำคัญอย่างมากมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีได้หมายถึงเฉพาะผู้ที่มีร่างกายปกติสมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนพิการอีกด้วย เพราะคนเราทุกคนเกิดมาย่อมมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน

การกีฬาของชาติจะพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนนั้น สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ เป็นองค์กรหลักที่มีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นแหล่งผลิตและรวบรวมของบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ทั้งในเชิงวิชาการ และการปฏิบัติทางด้านการกีฬา อาทิเช่น ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักกีฬา ซึ่งทางสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ เป็น 1 ใน 5 องค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย ที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการเล่นกีฬาของคนพิการทางด้านร่างกาย และการเคลื่อนไหว โดยมีหน้าที่ในการเตรียมทีม สนับสนุน ส่งเสริม ให้คนพิการในประเทศไทยได้เล่นกีฬาตามศักยภาพของตนเอง ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน จนสู่ความเป็นเลิศ นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ อาเซียนพาราเกมส์ เอเซียพาราเกมส์ พาราลิมปิกเกมส์ ชิงแชมป์โลกคนพิการ ชิงแชมป์เอเชียคนพิการ และรายการเก็บคะแนนสะสมอันดับโลกต่างๆ ทางสมาคมฯ มีความรับผิดชอบกีฬาทั้งหมด 19 ชนิดกีฬา โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ภายใต้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 และผู้สนับสนุนทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในขณะที่สมาคมกีฬาคนพิการทั่วไปจะรับผิดชอบเพียง 1 ชนิดกีฬาต่อสมาคม และได้รับการสนับสนุนเงินจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ปีละ 15 ล้านบาท เท่ากับสมาคมอื่นๆ (ปริญญา นนท์สาเกตุ. หัวหน้าผู้ฝึกสอน, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) เป็นเหตุให้มีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนส่งเสริมการเล่นกีฬาของคนพิการต่อไป เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2555 ทางสมาคมกีฬาคนพิการฯ ได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการกีฬาคนพิการใหม่ โดยกีฬาความพิการแขนขา อัมพาต และโปลิโอ ยังคงอยู่กับสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ ต่อไปตามเดิม ส่วนกีฬาคานตาบอด กีฬาคานหูหนวก กีฬาผู้พิการทางปัญญา และกีฬาผู้พิการทางสมอง จะมีการจัดตั้งสมาคมขึ้นใหม่อีก 4 แห่งเพื่อรับผิดชอบตามประเภทของความพิการและให้ทั้งหมดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพาราลิมปิกประเทศไทย เช่นเดียวกับรูปแบบในต่างประเทศ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล อีกทั้งเพื่อลดภาระของสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณ ในการปฏิบัติงานกีฬาคนพิการแต่ละชนิด ให้เท่าเทียมกันอีกด้วย

ผลการดำเนินงานช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาของกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ยังประสบปัญหาและอุปสรรคสำคัญหลายประการ ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) อาทิ เช่น เกิดการเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหารสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ ใหม่ทั้งหมด จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อทีมกีฬาคนพิการเป็นอย่างมาก อาทิเช่น ขาดบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ขาดการส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณทั้งในการฝึกซ้อมและการส่งออกนักกีฬาไปแข่งขันต่างประเทศเพื่อเก็บคะแนนระดับนานาชาติ ขาดการจัดการระบบพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาในระยะยาว บุคลากรกีฬายังขาดความเป็นมาตรฐาน ขาดการจัดเก็บข้อมูล ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังขาดความสามัคคีภายในทีมกีฬาเท

เบลเทนนิสคนพิการ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ล้วนมีความจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาต่อไป เพื่อเป็นการสร้างแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อเป็นแนวทางในการประสบความสำเร็จจากการได้เป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านประกอบด้วย 1. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่นและภาคภูมิใจในกีฬาที่ตนเองเล่น 2. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านรางวัล ความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ 3. ด้านการประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเต็มศักยภาพ

ในการแข่งขันกีฬาทุกครั้งความพร้อมในการเตรียมทีม ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือได้รับชัยชนะ ซึ่งนักกีฬาจะต้องพยายามพัฒนา ศักยภาพของตนให้มากที่สุด ชัยชนะเป็นความภูมิใจสำหรับตัวนักกีฬาและเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เพื่อเป็นการแสดงออกทางสมรรถภาพด้านกีฬา การเตรียมพร้อมโดยการเตรียมทีมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะทีมที่มีการวางแผนในการเตรียมทีมที่ดีจะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า ดังนั้น การเตรียมทีมเข้าร่วมแข่งขันจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น ระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2543) การฝึกซ้อมของนักกีฬาคคนพิการเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เพราะมีร่างกายที่พิการไม่สมประกอบแตกต่างกันออกไปเหมือนกับคนปกติโดยทั่วไป ดังนั้น ทีมงานและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความพยายาม มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีความอดทนเป็นอย่างมากหลายเท่าทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ถึงแม้ว่านักกีฬาคคนพิการเหล่านี้จะพิการทางร่างกายแต่กลับมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้ยอมแพ้ต่อความพิการ ต้องพัฒนาตนเองเพิ่มความสามารถจนมาได้ซึ่งชัยชนะสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ในรายการแข่งขันระดับโลกได้ เป้าหมายของการแข่งขันกีฬาคคนพิการคือ พิสูจน์ให้สังคมเห็นว่าการมีร่างกายที่พิการไม่ได้เป็นข้อจำกัดให้เดินไปสู่เป้าหมาย เพื่อแสดงให้เห็นว่านอกจากความสามารถของนักกีฬาคคนพิการอยู่ที่การแข่งขันและผลแพ้ชนะแล้ว การแข่งขันยังมุ่งหวังให้สังคมได้ตระหนักถึงการแสดงคุณค่าของหัวใจนักสู้ของคคนพิการที่ไม่เคยย่อท้อ หยดนิ่งกับอุปสรรคใด ๆ แม้แต่ความพิการ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของคคนพิการมากขึ้นด้วย

การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อความเป็นเลิศนั้น จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องประยุกต์ความรู้สมัยใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ขั้นตอนต่างๆ ในการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมการคัดเลือกนักกีฬา การเก็บตัวนักกีฬา การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และการติดตามผลการฝึกซ้อมเพื่อทำให้เกิดการพัฒนาดีขึ้น และช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือ โค้ช เข้าใจกลไกที่จะทำให้คคนกีฬามีการพัฒนาความสามารถสูงสุด (ไถ้ออน ชินธเนศ, 2542)

จากทฤษฎีการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า เป็นทฤษฎีที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงกระบวนการวางแผนจัดระบบการทำงานขององค์กรต่างๆ รวมไปถึงองค์กรทางการกีฬา ซึ่งวิเคราะห์ตั้งแต่ขั้นตอน

การเริ่มต้นจนไปถึงขั้นตอนสุดท้ายปลายทางของความสำเร็จ และสามารถทำให้เกิดผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องในระยะยาว จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่า เป็นการวิเคราะห์ถึงกิจกรรมภายในองค์กรที่เชื่อมโยงกันระหว่างกิจกรรมในแต่ละกระบวนการว่ากระบวนการใดเป็นการเพิ่มคุณค่าประสิทธิภาพให้กับบุคลากร หรือกระบวนการใดเป็นการลดคุณค่าประสิทธิภาพของบุคลากร เพื่อปรับปรุงกระบวนการดังกล่าวให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า

Porter (1985) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า	การนำทฤษฎีห่วงโซ่คุณค่ามาประยุกต์ใช้วิเคราะห์การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
1. กิจกรรมพื้นฐาน (Primary Activities)	1. กิจกรรมหลัก
1.1 การขนส่ง (Inbound Logistics) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บและการแจกจ่ายวัตถุดิบ การจัดการสินค้าคงเหลือ	1.1 บุคลากร หมายถึง บุคคลสำคัญที่มีส่วนทำให้ทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้
1.2 การปฏิบัติการ (Operations) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า เป็นขั้นตอนการผลิต การบรรจุ	1.2 การเตรียมทีม หมายถึง เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนกระบวนการที่จะส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาศักยภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในความเป็นเลิศทางกีฬาในขั้นสุดท้าย
1.3 การขนส่งขาออก (Outbound Logistics) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรวบรวมจัดจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า	1.3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปทดลองเข้าแข่งขันตามรายการย่อยต่างๆ เป็นการกระตุ้นเตรียมความพร้อมและเป็นการเก็บคะแนนอันดับโลก (ITTF Para Table Tennis Ranking) เพื่อที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันรายการหลักได้
1.4 การตลาดและการขาย (Marketing and Sales) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการ	1.4 การแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปยังเป้าหมายการแข่งขันรายการหลัก เพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวัง และเป็นกลุ่มบุคคลตัวอย่างที่ดี (Role Model) ที่น่ายกย่องเชิดชูเกียรติ ให้เป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส
1.5 การบริการ (Services) กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้ารวมถึงการบริการหลังการขาย การแนะนำการใช้	1.5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ติดตามให้บริการ/ สนับสนุน บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ หลังจากทีเลิกเป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสำเร็จของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยมีจุดมุ่งหมายให้มีการส่งเสริม สนับสนุน แก้ไข และมีระบบการจัดการที่ต่อเนื่องในระยะยาวด้วยกลไกที่จะสร้างนักกีฬาหน้าใหม่มาทดแทนนักกีฬาเก่าที่ปลดระวาง อีกทั้งความสำเร็จของผลงานจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ดึงดูดนักกีฬาหน้าใหม่ และเพื่อเป็นการสร้างบทบาทให้คนพิการซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศได้อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี เป็นการพัฒนาศักยภาพให้กับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยรุ่นใหม่ให้มีประสิทธิภาพ เกิดความสำเร็จอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสำเร็จของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วน (Rating scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
2. การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่าของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยทั้งระบบ ประกอบด้วย คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (Criterion Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 57 คน

คำจำกัดความของการวิจัย

สภาพที่เป็นจริง หมายถึง ความคิดเห็นต่อสภาพที่คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยได้รับรู้ รับรู้ รับทราบ และเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่เป็นจริงในปัจจุบัน

สภาพที่คาดหวัง หมายถึง สิ่งที่คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยต้องการให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การดำเนินงานกีฬา หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วยการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยการนำเอาทรัพยากรในการจัดการมาประกอบตามกระบวนการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง กระบวนการจัดการทางด้านกีฬาของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการประสบความสำเร็จจากการได้เป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านประกอบด้วย 1. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่นและภาคภูมิใจในกีฬาที่ตนเองเล่น 2. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านรางวัล ความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ 3. ด้านการประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณชีวิตคนพิการอย่างเต็มศักยภาพ

ปัจจัยที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ หมายถึง การวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่นำไปสู่ความเป็นเลิศนั้น นำทฤษฎีการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (VALUE CHAIN ANALYSIS) มาประยุกต์ใช้เพื่อส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย คือ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กิจกรรม ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร หมายถึง บุคคลสำคัญที่มีส่วนทำให้ทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม หมายถึง เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนกระบวนการที่จะส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาศักยภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในความเป็นเลิศทางกีฬาในขั้นสุดท้าย

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปทดลองเข้าแข่งขันตามรายการย่อยต่างๆ เป็นการกระตุ้นเตรียมความพร้อมและเป็นการเก็บคะแนนอันดับโลก (ITTF Para Table Tennis Ranking) เพื่อที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันรายการหลักได้

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปยังเป้าหมายการแข่งขันรายการหลัก เพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวัง และเป็นกลุ่มบุคคลตัวอย่างที่ดี (Role Model) ที่นำยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้เป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ติดตามให้บริการ สนับสนุน บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย หลังจากที่เลิกเป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว

กีฬาเทเบิลเทนนิส หมายถึง เป็นกีฬาโดยมีผู้เล่นสองหรือสี่คน ซึ่งยืนเล่นกันคนละด้านของโต๊ะปิงปอง โดยตีลูกโต้กันให้ข้ามตาข่ายเน็ตกึ่งกลางโต๊ะปิงปองไปมา เป็นเกมที่ได้รับยกย่องอย่างรวดเร็ว

นักกีฬาคคนพิการ หมายถึง คนพิการที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬากับการกีฬาแห่งประเทศไทย

นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง นักกีฬาคคนพิการที่คุณสมบัติครบตามเกณฑ์ของสหพันธ์ (ITTF Para Table Tennis Division) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความพิการในด้านต่างๆ เช่น พิการแขน ขา ปัญญา อัมพาตไขสันหลังและโปลิโอ โดยแบ่งกลุ่มความพิการเป็น 11 ระดับความพิการ (TT1 - TT11) และผ่านการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนประเทศเข้าร่วมแข่งขันในรายการระดับนานาชาติ

ผู้ฝึกสอนนักกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนควบคุมนักกีฬาและวางแผนการฝึกซ้อมวางแผน การแข่งขันของทีม รวมถึงการแก้ปัญหาการฝึกซ้อม วิธีการเล่นของนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ช่วยผู้ฝึกสอนในการเตรียมทีมทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ผู้ช่วยเหลือนักกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแล ช่วยเหลือนักกีฬาที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ทั้งอยู่ในสนามแข่งขันและนอกสนามแข่งขัน เช่น เซ็นทรัลวิลแชร์ ช่วยเก็บลูกปิงปองให้นักกีฬา ทั้งขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน เป็นต้น

นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลนักกีฬาและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนโดยใช้หลักวิชาการดูแลนักกีฬาในทุกด้าน ทั้ง โภชนาการ เทคนิคกีฬา จิตวิทยา ตลอดจนการดูแลสุขภาพร่างกายนักกีฬาอย่างเป็นขั้นตอน

นักจิตวิทยาการกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลด้านจิตใจ ช่วยปรับทัศนคติในด้านต่างๆ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และคอยกระตุ้นในการสร้างแรงจูงใจที่ดีให้กับนักกีฬา

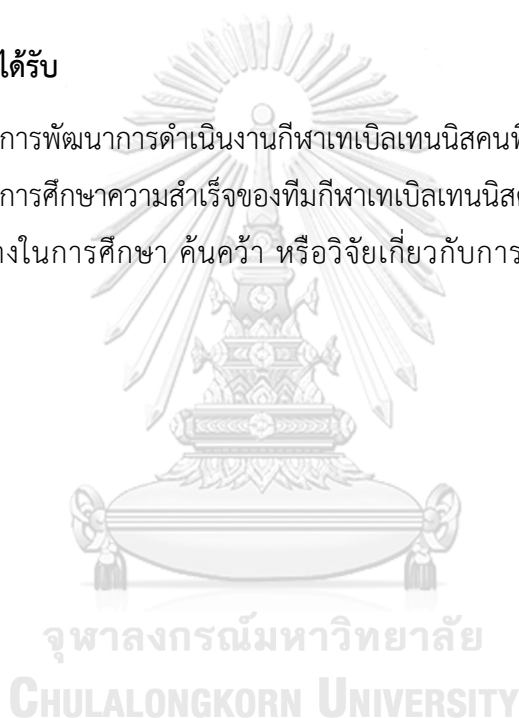
นักเวชศาสตร์การกีฬา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลด้านการป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายให้กับนักกีฬาทั้งในสภาวะปกติและในระหว่างการแข่งขัน เพื่อช่วยเสริมสมรรถภาพทาง

กายของนักกีฬาให้อยู่ในสภาวะสมบูรณ์พร้อมที่สุด รวมทั้งทำการทดสอบร่างกายตามคำสั่งการรักษาของแพทย์ เพื่อประเมินสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางการกีฬา

ความสำเร็จอย่างยั่งยืน หมายถึง การส่งนักกีฬาเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติแล้วประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมแข่งขัน อาทิ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองอย่างน้อย 1 เหรียญ และเหรียญทองแดง 2 เหรียญ ในช่วงเวลา ในปี พ.ศ.2555 - 2560 และการมีระบบการจัดการที่ดีอย่างต่อเนื่องในระยะยาวด้วยกลไกที่จะสร้างนักกีฬาหน้าใหม่มาทดแทนนักกีฬาเก่าที่ปลดระวาง อีกทั้งความสำเร็จของผลงานจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ดึงดูดนักกีฬาหน้าใหม่ และเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านสังคมให้กับนักกีฬา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสำเร็จของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า หรือวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานกีฬากีฬาคนพิการประเภทอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการในประเทศไทย
2. ยุคเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาคนพิการในประเทศไทย
3. ประวัติและความเป็นมาสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
4. นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
5. การดำเนินงานกีฬา และแผนการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง
6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศ และการเตรียมทีมนักกีฬา
7. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม
8. แนวโน้มและทิศทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
9. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (VALUE CHAIN ANALYSIS)
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนพิการในประเทศไทย

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 มาตราที่ 4 ได้กำหนดความหมายของคนพิการ ไว้ดังนี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับ มีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศึกษา สังคม อาชีพ หรือ

กระบวนการอื่นใด เพื่อให้ คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็ม ศักยภาพ

“การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิการสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรี แห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(ราชกิจจานุเบกษา, 2550, 18 กันยายน)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน ได้รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทยประจำเดือนกันยายน 2560 ไว้ดังนี้

1.1 สถานการณ์คนพิการในประเทศไทย

- คนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ (ร้อยละ 2.75 ของประชากรทั้งประเทศ)
- คนพิการเพศชาย (ร้อยละ 52.72) และเพศหญิง (ร้อยละ 47.28)

1.2 สาเหตุความพิการ

- ภาวะความเจ็บป่วยและโรคต่างๆ ในภายหลัง (ความดันโลหิตสูง/ หลอดเลือดหัวใจตีบ/ ข้อสันหลังอักเสบ/ โรคติดเชื้อ/ เบาหวาน/ ลมชัก) (ร้อยละ 45.94)
- ความพิการแต่กำเนิด (ร้อยละ 14.06)
- อุบัติเหตุ (ร้อยละ 11)
- พันธุกรรม (ร้อยละ 0.39)
- มากกว่า 1 สาเหตุ (ร้อยละ 1.75)
- แพทย์ไม่ระบุสาเหตุความพิการ (ร้อยละ 26.95)

1.3 ประเภทความพิการ

- ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย (ร้อยละ 48.69)
- ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (ร้อยละ 18.37)
- ทางการเห็น (ร้อยละ 10.35)
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม (ร้อยละ 7.46)
- ทางสติปัญญา (ร้อยละ 7)
- ทางออทิสติก (ร้อยละ 0.58)
- ทางการเรียนรู้ (ร้อยละ 0.48)
- พิการมากกว่า 1 ประเภท (ร้อยละ 6.47)
- ไม่ระบุประเภทความพิการ (ร้อยละ 0.60)

1.4 สถานการณ์ประเทศไทย วิเคราะห์ตามอายุและประเภทความพิการ

- คนพิการที่อยู่ในวัยทำงาน อายุระหว่าง 15 - 60 ปี (ร้อยละ 45.31)
- คนพิการอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 50.29)
- คนพิการที่มีอายุระหว่าง 22 - 59 ปี และคนพิการวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.81 และร้อยละ 52.97 ตามลำดับ
- คนพิการที่อยู่ในวัยเด็กและวัยศึกษา (แรกเกิด - 21 ปี) มีอัตราส่วนของคนพิการทางสติปัญญามากที่สุด (ร้อยละ 29.66)

1.5 การศึกษาของคนพิการ

คนพิการที่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 32.99 ของคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ) แบ่งเป็นอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเรียน (ร้อยละ 0.32 ของคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา) เป็นผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) (ร้อยละ 45.31 ของคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา) และเป็นคนพิการที่อายุถึงเกณฑ์แต่ไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 54.37 ของคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา)

คนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 55.45) รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 7.58) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช./ปวส./ปวท.) (ร้อยละ 1.42) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 0.94) ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 0.14) คนพิการได้รับการศึกษาระดับอนุปริญาณ์น้อยที่สุด (ร้อยละ 0.06) และเป็นคนพิการได้รับการศึกษานอกระบบจำนวน (ร้อยละ 1.42)

1.6 คนพิการที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 - 60 ปี)

- คนพิการในวัยทำงานที่ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 33.18)
- คนพิการในวัยทำงานที่สามารถประกอบอาชีพได้ ที่ยังคงไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 40.31)
- คนพิการในวัยทำงานที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (เนื่องจากพิการมากช่วยเหลือตนเองไม่ได้) (ร้อยละ 26.51)
- การประกอบอาชีพของคนพิการ เกษตรกรรม (ร้อยละ 49.23) รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 29.49) ประกอบกิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (ร้อยละ 9.07) ลูกจ้างภาคเอกชน (ร้อยละ 4.56) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 1.31) และประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น หาของป่า และเก็บของเก่าขาย (ร้อยละ 6.34) (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2560)

2. ยุคเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาคนพิการในประเทศไทย

ประเทศไทยได้เริ่มมีการแข่งขันกีฬาคนพิการเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2518 โดยกรมพลศึกษา ร่วมกับ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นผู้จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ คนพิการได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์และสนุกสนานร่วมกัน และเพื่อเปิดโอกาสให้คนพิการได้แสดง ความสามารถในการช่วยตนเองในด้านการฝึกหัด ฝึกฝน ให้คนพิการได้มีโอกาสพัฒนาพลังความสามารถ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อเป็นที่ประจักษ์และยอมรับในสังคม มีการแข่งขันกีฬา 4 ชนิดคือกรีฑา ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิสและยิงธนู แต่หลังจากนั้นก็กีฬาคนพิการต้องงดการแข่งขันในอีก 3 ปี ต่อมา (พ.ศ.2519 - 2521) เนื่องจากไม่มีงบประมาณนั้นคือ กีฬาคนพิการครั้งที่ 2 จัดเมื่อ พ.ศ.2522 โดยมีการแบ่งกลุ่มประเภทความพิการเป็นครั้งแรกเพื่อให้เกิดความยุติธรรม และมีความเป็นสากล โดยแยกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อัมพาต โปลิโอ กลุ่มที่ 2 แขนขาด ขาขาด กลุ่มที่ 3 คนตาบอดสนิท กลุ่มที่ 4 พิการทางสมอง กลุ่มที่ 5 หูหนวก เมื่อถึง พ.ศ.2526 จึงได้มีการก่อตั้ง สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยขึ้น สมาคมนี้สังกัดกองกีฬากรมพลศึกษา จนกระทั่ง พ.ศ.2537 สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย จึงได้ ไปขึ้นตรงต่อภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยเหมือนกับสมาคมกีฬาอื่นๆ (กรมพลศึกษา, 2536)

อนึ่ง ในปีคนพิการสากล เมื่อ พ.ศ.2524 ซึ่งประกาศโดยองค์การสหประชาชาติ ได้มีมติให้ประเทศต่างๆทั่วโลกจัดกิจกรรมและกีฬาให้กับคนพิการเพื่อการออกกำลังกาย สำหรับการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาคนพิการระดับนานาชาติ เมื่อประเทศญี่ปุ่นได้จัดการแข่งขันเฟสฟิกเกมส์ ซึ่งเป็นกีฬาของคนพิการด้านร่างกาย คนตาบอด และคนพิการทางสมอง (ไม่รวมกีฬาของคนหูหนวกและคนปัญญาอ่อน) โดยจัดครั้งแรก ในปี พ.ศ.2518 ที่เมืองโออิตะ นักกีฬาคนพิการไทยได้ไปเข้าร่วมการแข่งขัน 7 คน โดย นักกีฬาคนพิการไทยได้สร้างชื่อเสียงให้สังคมโลกได้รู้จักประเทศไทย ด้วยการสามารถได้ 3 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน และ 2 เหรียญทองแดง จากแข่งขันเทเบิลเทนนิส แข่งขันวีลแชร์เรซซิ่ง และว่ายน้ำ การจัดแข่งขันกีฬาคนพิการระดับชาติ ต่อมาได้มีการเพิ่มประเภทกีฬาเป็น 19 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา ว่ายน้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิงธนู แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส วีลแชร์เทนนิส วีลแชร์ฟันดาบ วีลแชร์บาสเกตบอล วอลเลย์บอลนั่ง - ยืน ตะกร้อ เปตอง โบว์ลิ่ง หมากกรุกสากล ยูโด และเทควันโด ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

3. ประวัติและความเป็นมาสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

เริ่มก่อตั้งสมาคมกีฬาคนพิการฯ ครั้งแรกมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2526 โดยผู้เริ่มก่อตั้ง 3 คน คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ติน นายธีระ รมยาคม และนายสันต์ชัย พูลสวัสดิ์ และได้จัด

ทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายจากสันติบาล กรมตำรวจ โดยเชื่อว่า สมาคมกีฬาคนพิการไทย และนายกสมาคมคนแรกคือ ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน เลขาธิการคือ รองอธิการบดี กรมพลศึกษา ในสมัยนั้น (นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง) โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้สมาคมใช้ คำลงท้ายว่า แห่งประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2531

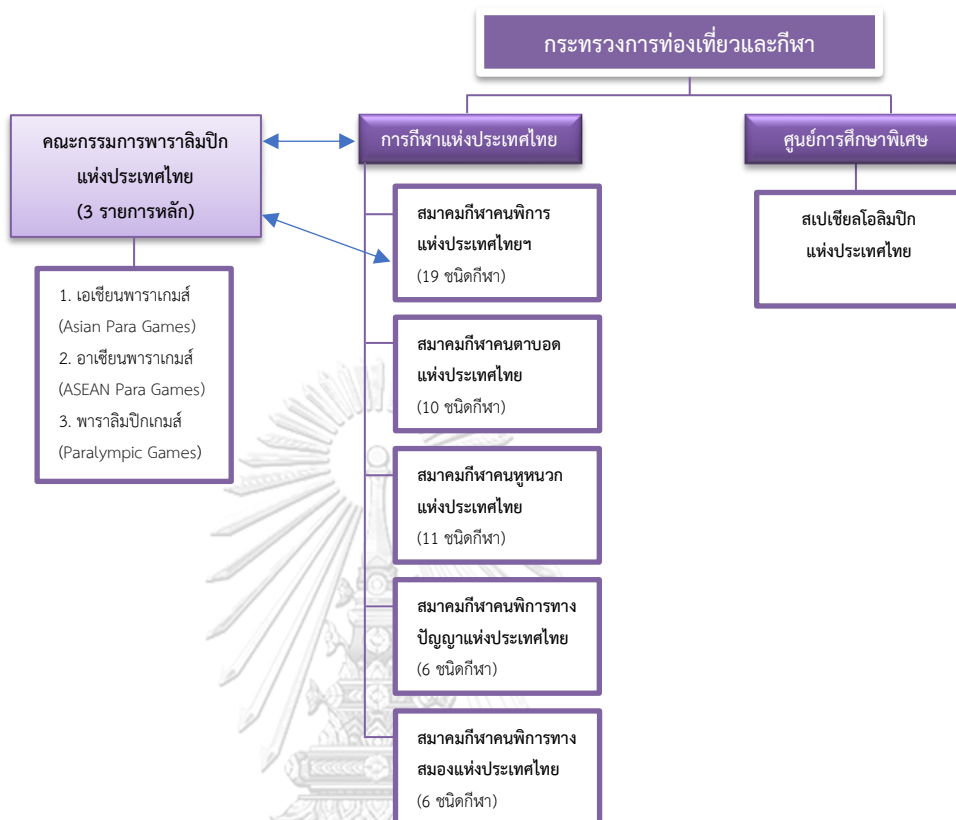
สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย จัดตั้งตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2528 มีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้คนพิการเล่นกีฬาเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของคนพิการให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่น สร้างความสามารถให้กับคนพิการทั้งในและนอกประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณของประเทศ และช่วยก่อให้เกิดการประสานความสามัคคีระหว่างบุคคลในประเทศและระหว่างประเทศอีกด้วย ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทคนิเชิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

ตารางที่ 2 แสดงรายนามนายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อดีต - ปัจจุบัน

ที่	ระยะเวลา (พ.ศ.)	รายนามนายกสมาคมกีฬาคนพิการฯ
1.	ปี 2526 - 2528	ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน อธิการบดีกรมพลศึกษา
2.	ปี 2528 - 2536	นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง อธิการบดีกรมพลศึกษา
3.	ปี 2536 - 2537	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
4.	ปี 2537 - 2539	นายสมวงศ์ ศรีสมวงศ์ รองอธิการบดีกรมพลศึกษา
5.	ปี 2539 - 2544	พลเอก ไพบูลย์ เอมพันธ์ ปลัดกระทรวงกลาโหม
6.	ปี 2544 - 2546	พลโท พิศาล วัฒนวงศ์ศิริ คณะกรรมการที่ปรึกษากองทัพบกและประธานสหพันธ์กีฬาคนพิการภาคพื้นอาเซียน
7.	ปี 2546 - 2559	พลตรี ไอสถ ภาวิไล รองผู้อำนวยการกองวิเคราะห์และประเมินผลสำนักงานวิจัยและพัฒนาการทหาร กลาโหม
8.	ปี 2559 - ปัจจุบัน	นายชูเกียรติ สิงห์สูง (อดีตอุปนายกสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย นายกสมาคมคนพิการจังหวัดลพบุรี และประธานชมรมกีฬาคนพิการลพบุรี)

รูปที่ 1 โครงสร้างแผนผังการบริหารกีฬาคนพิการในประเทศไทย

โครงสร้างแผนผังการบริหารกีฬาคนพิการในประเทศไทย

รูปที่ 1 โครงสร้างแผนผังการบริหารกีฬาคนพิการในประเทศไทย

ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทคนิคนิสิตคนพิการไทย. (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

จากรูปที่ 1 สรุปได้ว่าสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้ง 5 สมาคม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่หลักในการกำกับดูแลสมาคม กีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 78 สมาคม ทั้งนี้เป็นหน่วยงานหลักที่ให้การได้อุดหนุนงบประมาณประจำปีให้แก่สมาคมกีฬาฯ เพื่อใช้ในการดำเนินการของสมาคม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อเป็นงบประมาณบริหารจัดการสมาคม
- เพื่อสนับสนุนการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ
- เพื่อสนับสนุนการจัดการอบรมหลักสูตรระดับชาติ และนานาชาติ
- เพื่อสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
- เพื่อส่งนักกีฬาแข่งขันในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

รูปที่ 2 โครงสร้างองค์กรกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2 โครงสร้างองค์กรกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย

มนตรี คงเรือง, นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

4. นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการ

ในการแข่งขันกีฬาคนพิการจำเป็นต้องมีการจัดแบ่งกลุ่มการแข่งขันตามระดับความพิการของร่างกาย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการแข่งขันในกลุ่มที่มีความบกพร่องทางกายซึ่งส่งผลต่อทักษะเชิงกีฬาใกล้เคียงกันมากที่สุด ยกตัวอย่างเช่น จัดกลุ่มให้คนพิการขาขาดระดับเหนือเข่าหนึ่งข้างร่วมแข่งกับคนที่เป็นโยบายโพลีโองขาหนึ่งข้าง

ในกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการ มีการจัดกลุ่มการแข่งขันโดยพิจารณาจากรายละเอียดความพิการของร่างกายที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการเล่นเทเบิลเทนนิส โดยจะพิจารณาจากผลกระทบที่มีต่อความเร็ว ช่วงระยะเวลาเคลื่อนที่ และลักษณะของการตีลูกเป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น ผู้เล่นขาขาดหนึ่งข้างจะมีผลกระทบในเรื่องของความเร็วและช่วงระยะเวลาของการเคลื่อนตัวเป็นหลัก โดยลักษณะของการ

ตีลูกยังคงหลากหลายและมีความเร็วลูกปกติ ในขณะที่ผู้เล่นที่มีการยึดติดของข้อมือข้างที่จับไม้ จะมีผลกระทบในการตีลูกเป็นหลัก โดยความเร็วและช่วงระยะของการเคลื่อนตัวยังปกติ

การจัดกลุ่มระดับความพิการในกีฬาเทเบิลเทนนิส (Table Tennis Sport Class) มีทั้งหมด 11 กลุ่ม แบ่งออกเป็น

- กลุ่มนั่ง 5 กลุ่ม คือ TT1 - 5
- กลุ่มยืน 5 กลุ่มคือ TT6 - 10
- กลุ่มความพิการทางปัญญา 1 กลุ่มคือ TT11 อ.นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์. รองผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู, (สัมภาษณ์, วันที่ 11 กรกฎาคม 2561)

4.1 รายละเอียดและตัวอย่างการแบ่งกลุ่มระดับความพิการกีฬาเทเบิลเทนนิส

กลุ่ม TT 1: เป็นกลุ่มที่มีความพิการของร่างกายมากที่สุด ส่งผลต่อทักษะการเล่นมากที่สุดทั้งในด้านการทรงตัวและแขนด้านที่จับไม้ นักกีฬาไม่มีแรงจับไม้ต้องใช้อุปกรณ์เสริมช่วยพยุงยึดไม้ให้ติดกับมือ ไม่มีแรงในการควบคุมข้อมือ ไม่สามารถควบคุมกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดข้อศอก ลักษณะการตีจะเป็นเหมือนการเหวี่ยงแขน ใช้แรงชดเชยมาจากกล้ามเนื้อหัวไหล่เป็นหลัก ไม่มีกล้ามเนื้อที่ช่วยในการทรงตัว ต้องนั่งพิงพนักวีลแชร์ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่นนักกีฬาพิการไขสันหลังระดับสูง (ระดับคอ) หรือความอ่อนแรงจากโรคกล้ามเนื้อระดับรุนแรง

กลุ่ม TT 2: ความพิการของร่างกายยังส่งผลต่อการทรงตัวเหมือนกับกลุ่ม TT 1 แต่มีกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดข้อศอกได้ดีขึ้น ส่งผลต่อการตีและควบคุมลูกได้ดีกว่า ส่วนใหญ่ยังคงต้องใช้อุปกรณ์เสริมช่วยพยุงยึดไม้ให้ติดกับมือ ส่วนมากจะความพิการเหมือนกับในกลุ่ม TT 1 แต่มีความรุนแรงน้อยกว่า ตัวอย่างเช่นพิการไขสันหลังระดับคอส่วนล่าง หรือในโพลีโอรระดับรุนแรงมีกล้ามเนื้อขา ลำตัวและแขนอ่อนแรง

กลุ่ม TT 3: ยังคงมีปัญหาในการควบคุมการทรงตัว แต่มีแขนที่ปกติหรือเกือบปกติ สามารถควบคุมและตีลูกได้หลากหลายมากขึ้น มือปกติสามารถจับไม้ได้เอง ตัวอย่างเช่นพิการไขสันหลังระดับลำตัว หรือในโพลีโอรระดับรุนแรงมีกล้ามเนื้อขาและลำตัวอ่อนแรงแต่แขนปกติ

กลุ่ม TT 4: มีการทรงตัวที่ดีแต่ยังไม่ปกติ เพราะกล้ามเนื้อรอบข้อสะโพกยังอ่อนแรง ใช้กล้ามเนื้อลำตัวช่วยในการตีได้มากขึ้น แขนและมือปกติ ตัวอย่างเช่นขาขาดระดับสะโพก หรือพิการไขสันหลังระดับต่ำกว่ากลุ่ม TT 3

กลุ่ม TT 5: เป็นนักกีฬาที่มีร่างกายแข็งแรงมากที่สุดในกลุ่มนั่ง ตัวอย่างเช่นขาขาดระดับต้นขาสองข้าง กลุ่มนี้จะมีกล้ามเนื้อลำตัวและสะโพกที่ปกติ สามารถโยกตัวซ้ายขวาน้ำหลังได้เร็ว ครอบคลุมพื้นที่ได้กว้าง

กลุ่ม TT 6: เป็นกลุ่มที่มีความพิการมาก ส่งผลต่อทักษะการเล่นมากที่สุดในกลุ่มอื่น มีความพิการของขาและแขนสองข้างในระดับรุนแรง เช่นในนักกีฬาที่มีข้อของแขนและขายึดติดโดยกำเนิด หรือมีกล้ามเนื้ออ่อนแรง รวมถึงนักกีฬาที่ใช้ปากคาบไม้ตี

กลุ่ม TT 7: ส่วนมากมีความพิการของขาเป็นหลัก ส่งผลให้มีปัญหาในการเคลื่อนไหว อาจมีปัญหาของแขนร่วมด้วยเล็กน้อย เช่นขาขาดเหนือเข่าหนึ่งข้างในระดับสูง หรือขาเป็นโพลีโอทั้งสองข้าง หรือแขนข้างที่เล่นขาดระดับประมาณข้อศอก

กลุ่ม TT 8: เช่นขาเป็นโพลีโอหนึ่งข้าง หรือขาขาดระดับเหนือเข่าหนึ่งข้าง หรือขาขาดระดับใต้เข่าสองข้าง หรือข้อศอกข้างที่ใช้เล่นติดแข็ง (ไม่สามารถงอ เขยียด คว่ำหรือหงายมือได้) หรือแขนข้างที่เล่นขาดระดับสูงกว่าข้อมือเล็กน้อย

กลุ่ม TT 9: เช่นขาขาดระดับใต้เข่าหนึ่งข้าง หรือแขนเป็นอัมพาตหนึ่งข้าง หรือแขนขาดระดับหัวไหล่หนึ่งข้าง หรือข้อเข่าติดแข็งหนึ่งข้าง

กลุ่ม TT 10: นักกีฬาในกลุ่มนี้มีความพิการทางร่างกายน้อยที่สุด มีความสามารถมีทักษะในการเล่นสูงสุด อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อจำกัดในระดับที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมแข่งขันกับคนทั่วๆไปได้ อย่างยุติธรรม เช่นพิการแขนขาดระดับต่ำกว่าข้อศอกหนึ่งข้าง ส่วนข้างที่ใช้เล่นปกติ ซึ่งจะมีผลเฉพาะการโยนเสิร์ฟลูกเป็นหลักเท่านั้น หรือในนักกีฬาที่มีการยึดติดของข้อเท้าหนึ่งข้างซึ่งส่งผลให้การเคลื่อนไหวผิดปกติเล็กน้อย คนแคะรวมอยู่ในกลุ่มนี้

กลุ่ม TT 11: เป็นกลุ่มพิการทางปัญญา มีร่างกายปกติแต่จะมีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ การฝึกซ้อม ความหลากหลายของเทคนิคการเล่น และไหวพริบการแก้เกม นักกีฬาต้องผ่านการรับรองจาก International Sports Federation for Persons with Intellectual Disability (INAS) มีความบกพร่องทาง IQ ที่ระดับ 75 หรือต่ำกว่า จะต้องมีปัญหาหลักในด้านของพฤติกรรม การปรับตัว และเริ่มมีอาการก่อนอายุ 18 ปี หลังจากผ่านการรับรองจาก INAS แล้วนักกีฬายังต้องผ่านการตรวจเฉพาะของกีฬาเทเบิลเทนนิส ซึ่งประกอบด้วย การประเมินด้านทักษะการเล่นและแบบทดสอบคอมพิวเตอร์ อ.นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์. รองผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู, (สัมภาษณ์, วันที่ 11 กรกฎาคม 2561)

4.2 มาตรฐานสากลสำหรับความพิการที่ได้รับสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก (IPC International Standard for Eligible Impairments) กล่าวไว้ว่ามีวัตถุประสงค์เป็นการกำหนดว่าความพิการชนิดใดบ้างที่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการได้ ทั้งนี้เพื่อสร้างความชัดเจนให้กีฬาคนพิการเป็นกีฬาสำหรับความพิการที่เหมาะสมจริงจริงเท่านั้นชนิดของความพิการที่ได้รับสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก (The Paralympic Movement, 2017) ประกอบด้วย

4.2.1 กล้ามเนื้ออ่อนแรง คือ กล้ามเนื้ออ่อนแรงได้จากหลายสาเหตุเช่น เส้นประสาทถูกตัดขาด อัมพาตครึ่งซีก อัมพาตครึ่งท่อน โพลีโอหรือจากโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง

4.2.2 ข้อติดแข็ง คือ มีข้อติดแข็ง เช่นจากโรคข้อยึดติด จากอุบัติเหตุ

4.2.3 แขนหรือขาขาด คือ มีการขาดหายของกระดูกหรือข้อ เช่นจากความพิการแต่กำเนิด หรือจากอุบัติเหตุ

4.2.4 ขาสั้นยาวไม่เท่ากัน คือ มีขาสั้นยาวต่างกัน เช่นจากความพิการแต่กำเนิด การเติบโตที่ผิดปกติ หรือจากอุบัติเหตุ

4.2.5 คนแคระ คือ มีร่างกายและแขนขาสั้น เช่นจากความผิดปกติของฮอร์โมน หรือความผิดปกติของกระดูก

4.2.6 กล้ามเนื้อเกร็ง คือ มีการเกร็งของกล้ามเนื้อ ทำให้ควบคุมการเคลื่อนไหวได้ยาก สาเหตุมากจากความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง เช่นเด็กพิการทางสมอง หรือสมองได้รับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

4.2.7 เสียการทรงตัว คือ มีความผิดปกติของการทรงตัว เดินเซ สาเหตุมากจากความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง เช่นเด็กพิการทางสมอง สมองขาดเลือด หรือสมองได้รับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

4.2.8 การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติของแขนหรือขา คือ มีความผิดปกติของการเคลื่อนไหวของแขนหรือขา กล้ามเนื้อเคลื่อนไหวช้าๆ ไม่สามารถควบคุมได้ สาเหตุมากจากความผิดปกติของระบบประสาท เช่นเด็กพิการทางสมอง สมองขาดเลือด หรือสมองได้รับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

4.2.9 พิการทางสายตา คือ มีความผิดปกติทางการมองเห็น อาจเห็นเลือนลางหรือบอดสนิท สาเหตุมาจากโรคทางตาหรือระบบประสาทตา

4.2.10 พิการทางปัญญา คือ มีความบกพร่องทางปัญญาซึ่งส่งผลต่อ พฤติกรรมการปรับตัว การเรียนรู้ การฝึกซ้อม และไหวพริบในเชิงกีฬา ต้องมีความบกพร่องก่อนอายุ 18 ปี อ.นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์. รองผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู, (สัมภาษณ์, วันที่ 11 กรกฎาคม 2561)

ตัวอย่างของความบกพร่องทางร่างกายที่ไม่ได้รับสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันพาราลิมปิก

- ความบกพร่องที่ไม่เป็นถาวร เช่นการยึดติดของข้อศอกหลังจากใส่เฝือกซึ่งสามารถยืดออกได้ปกติภายหลัง หรือการอ่อนแรงของกล้ามเนื้อจากการบาดเจ็บชั่วคราวของเส้นประสาท
- ความเจ็บปวด
- พิการทางการได้ยิน
- กล้ามเนื้ออ่อนตัว
- ข้อหลวม
- ข้อหลุดง่าย
- กล้ามเนื้ออ่อนแรงเร็วเนื่องจากการใช้งาน
- ผิดปกติด้านปฏิกิริยาตอบสนองของการเคลื่อนไหว

- บกพร่องด้านระบบหัวใจและหลอดเลือด
- บกพร่องด้านระบบการหายใจและปอด
- บกพร่องด้านระบบการเผาผลาญพลังงานของร่างกาย
- ความผิดปกติทางการเคลื่อนไหวที่เป็นจากบุคลิกส่วนตัว

4.3 ประเภทการแข่งขัน

4.3.1 ประเภท OPEN (ทั่วไป) ชาย - หญิง คือ รวมนักกีฬาทุกคน ถ้าเป็นวีลแชร์ก็จะเอานักกีฬาตั้งแต่ TT1 - TT5 แข่งขันเอาผู้ชนะเลิศเพียงคนเดียว เช่นเดียวกันกับประเภทยืนแข่งขันตั้งแต่ TT6 - TT11

4.3.2 ประเภทชายเดี่ยว-หญิงเดี่ยว ระดับใครระดับมัน

4.3.3 ประเภทคู่ชาย-คู่หญิง

4.3.4 ประเภทคู่ผสม

4.3.5 ประเภททีม

4.4 วิธีการแข่งขัน ใช้กติกาการแข่งขันของ ITTC (THE INTERNATIONAL TABLE TENNIS COMMITTEE FOR THE DISABLED) และของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (ITTF)

4.4.1 การแข่งขันจะใช้ระบบ 3 ใน 5 เกม เกมละ 11 คะแนน

4.4.2 ในประเภททีมจะใช้ระบบ 2 ใน 3 เกม โดยจะแข่งประเภทคู่ (3 ใน 5 เกม เกมละ 11 คะแนน) เดี่ยวคนแรก (3 ใน 5 เกม เกมละ 11 คะแนน) และเดี่ยวคนที่ 2 (3 ใน 5 เกม เกมละ 11 คะแนน)

4.4.3 กลุ่มยืน TT6 - 10 และกลุ่มความพิการทางปัญญา TT11 เวลาแข่งขันใช้กติกาเหมือนคนปกติ คือ ของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (ITTF) และมีข้อยกเว้นแตกต่างกันในบางเรื่อง เช่น การเสิร์ฟ เป็นต้น

4.4.4 กลุ่มนั่ง TT 1 - 5 กติกาจะมีข้อแตกต่างเพิ่มเติมจากกลุ่มยืน ได้แก่

- การเสิร์ฟลูก ห้ามเสิร์ฟออกข้างโต๊ะ ถ้าเสิร์ฟออกด้านข้างกรรมการจะขานให้เสิร์ฟใหม่ และจะต้องเสิร์ฟให้ลูกมีลักษณะวิ่งไปข้างหน้าเท่านั้น ห้ามเสิร์ฟลูกที่มีลักษณะย้อนหลังกลับมา
- เวลาแข่งขัน ห้ามใช้เท้าดันพื้นเช่นเดียวกัน ประเภทคู่หรือคู่ผสมของวีลแชร์ การเสิร์ฟจะเหมือนคนปกติแข่งขัน คือ เสิร์ฟพยางค์ด้านขวามือของโต๊ะ เปลี่ยนรับ เปลี่ยนเสิร์ฟ แต่เวลาตีลูกใครตีก็ได้เหมือนแบดมินตัน แต่จะต้องอยู่ภายในเส้นครึ่งของโต๊ะของตัวเอง ไมตรี คงเรื่อง. นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

จุดมุ่งหมายของกีฬาและกิจกรรมทางกายสำหรับบุคคลพิเศษ

บุคคลพิเศษหรือคนพิการโดยทั่วไปมีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายเหมือนกับบุคคลทั่วไป

Dunn (1997) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของบุคคลพิเศษในการเล่นกีฬาว่า

- เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ โดยทั่วไปบุคคลมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ และ อารมณ์หรือสังคมมักจะมีระดับสุขภาพและสมรรถภาพต่ำกว่าปกติ คนพิการทางสติปัญญาที่มีระดับ สมรรถภาพต่ำกว่าคนปกติ คนพิการกลุ่มดาวน์ซินโดรม (Down Syndrome) มักจะมีการเคลื่อนไหว ช้า อ้วน ขาดความทนทาน เป็นต้น ดังนั้น บุคคลพิเศษจึงควรได้มีการพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ อย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและดำเนินชีวิตประจำวันได้ดี ถ้าบุคคลพิเศษ ซึ่งมีความ บกพร่องของอวัยวะอยู่แล้ว ไม่เล่นกีฬาหรือประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและ สมรรถภาพแล้ว จะทำให้การใช้ชีวิตลำบากมากขึ้น

- คุณค่าทางจิตใจ เมื่อบุคคลมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์หรือสังคม และไม่สามารถประกอบกิจกรรมใด ๆ ได้เหมือนกับบุคคลอื่น ๆ บุคคลเหล่านี้อาจจะรู้สึกต่ำต้อย สงสาร ตัวเอง รู้สึกโดดเดี่ยว และมีทัศนคติที่ต่อต้านสังคม การที่เขาได้เล่นกีฬาและประกอบกิจกรรมทางกาย กับบุคคลพิเศษด้วยกัน หรือร่วมกับบุคคลอื่นทั่วไปในสังคม จะทำให้เขารู้สึกตัวเองมีค่า สนุกสนาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรักตนเองมากขึ้น

- ความเป็นปกติ บุคคลพิเศษมักจะมองตนเองว่าเป็นคนพิเศษ แตกต่างจากบุคคลทั่วไปใน สังคมต่ำต้อยกว่ามีข้อจำกัดมากกว่าและไม่มีโอกาสเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ ดังนั้นในการที่จะสร้างเสริม ให้เขามีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเหมือนกับทุกคนก็ควรต้องเปิดโอกาสให้เขาได้กระทำ กิจกรรมเหมือนคนอื่น ๆ เช่น เล่นกีฬาเหมือนกับคนอื่น เล่นกีฬาร่วมกับคนทั่วไป หรืออย่างน้อยก็ได้ เล่นกีฬาในสนามเดียวกันกับที่คนอื่นได้แข่งขัน

- กีฬาเพื่อกีฬา บุคคลพิเศษมักได้รับสิ่งพิเศษจากบุคคลอื่น เช่น อาจมองข้าม ไม่ให้ความสนใจ ไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรม หรืออาจได้รับการปกป้องจากอันตรายได้รับการห้ามเมื่อต้องเสี่ยงภัย เลี่ยงจากการบาดเจ็บ บุคคลพิเศษบางคนอาจขาดประสบการณ์ในการเสี่ยง การแข่งขัน การแพ้ชนะ การบาดเจ็บ ความตื่นเต้น การถูกโกง ถูกแกล้ง ถูกเอาเปรียบ การวางแผนร่วมกันเพื่อเอาชนะ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเสมอในการเล่นกีฬา ดังนั้นการที่ให้บุคคลพิเศษเข้าร่วมเล่นกีฬาและ กิจกรรมทางกายเขาจะได้รับประสบการณ์นี้โดยตรง ซึ่งเขาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างดี

เนื่องจากร่างกายของนักกีฬามีความบกพร่องแตกต่างกันออกไป นักกีฬาที่มีความบกพร่อง น้อยที่สุดจะชนะเลิศเสมอ เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดประเภทขึ้น ดังนี้ เพื่อสิทธิ์ในการเข้าแข่งขัน (Eligible Impairment) เกณฑ์ความพิการขั้นต่ำ (Minimum Disability Criteria) การจัดประเภทรดับกีฬา (Sport Class) และการประเมินผลนักกีฬา (Athlete Evaluation) โดยคณะแพทย์ในการจัดระดับความพิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคน พิการของประเทศไทย และในการทำงานกับบุคคลพิเศษในด้านกีฬาและกิจกรรมทางกายนั้น ผู้เกี่ยวข้องต้องยึดถือปรัชญาที่ว่า “บุคคลพิเศษทุกคนสามารถเล่นกีฬา หรือ กิจกรรมทางกายได้ตาม

ความสามารถ ความต้องการและความสนใจของเขา” ผู้ฝึกสอน ผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬาต้องสามารถเลือก จัดและดำเนินการกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายให้ถึงศักยภาพสูงสุดของเขาภายใต้ข้อจำกัดที่เขา มีอยู่ (วคีนี คำนึ่ง, 2557)

5. การดำเนินงานกีฬา และแผนการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

5.1 การดำเนินงานกีฬาสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แผนการดำเนินการในระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) ร่วมกับคณะกรรมการพาราลิมปิ ซากล (IPC) ตามนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการกีฬาแห่งประเทศไทย ต้องการ ผลัดดัน ให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อม ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และศูนย์กลางการฝึกอบรมกีฬา สำหรับกีฬาคนปกติ และกีฬาคนพิการ ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคม กีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในฐานะสมาคมในการกำกับดูแลของการกีฬาแห่ง ประเทศไทย จึงมีการวางแผนการดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายของการกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

ดำเนินการจัดการแข่งขัน

การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยเป็นรายการที่ได้รับการรับรองจาก IPC ปีละ 4 รายการ ซึ่งในปีพ.ศ. 2561 ประกอบด้วย

- การแข่งขันรายการ IPC International Athletics Championships
- การแข่งขันรายการ IPC International Swimming Championships
- การแข่งขันรายการ IPC International Shooting Championships
- การแข่งขันรายการ IPC International Powerlifting Championships

ด้านการอบรม

การจัดการอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้ตรวจวัดระดับความพิการ ปีละ 4 กีฬา ซึ่งในปีพ.ศ. 2561 ประกอบด้วย

1. กรีฑา

- การอบรมผู้ฝึกสอนกรีฑาคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตัดสินกรีฑาคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตรวจวัดระดับความพิการกรีฑา จำนวน 1 คลอส

2. ว่ายน้ำ

- การอบรมผู้ฝึกสอนว่ายน้ำคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส

- การอบรมผู้ตัดสินว่ายน้ำคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตรวจวัดระดับความพิการกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 1 คลอส

3. ยิงปืน

- การอบรมผู้ฝึกสอนกีฬายิงปืนคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตัดสินกีฬายิงปืนคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตรวจวัดระดับความพิการกีฬายิงปืน จำนวน 1 คลอส

4. ยกน้ำหนัก

- การอบรมผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนักคนพิการ ระดับ 1 จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตัดสินกีฬายกน้ำหนักคนพิการขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คลอส
- การอบรมผู้ตรวจวัดระดับความพิการกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 1 คลอส ไม่ตรี คง

เรื่อง. นายกสมาคมกีฬาเทคนิสนคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561)

ทั้งนี้สมาคมจะประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการรับสมัคร ซึ่งในปีพ.ศ. 2562 – 2564 สมาคมจะดำเนินการจัดการแข่งขัน และจัดการอบรมต่าง ๆ ในระดับที่สูงขึ้น และจะขยายเครือข่ายความร่วมมือกับสหพันธ์กีฬานานาชาติต่าง ๆ ในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ

ความหมายของ “การจัดการ” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการ ดังนี้

Frederick W.Taylor (1911) ผู้ซึ่งเป็นบิดาของแนวความคิดด้านการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ เป็นทฤษฎีคลาสสิก ได้ให้หลักเกณฑ์ของการจัดการไว้ดังนี้ พัฒนาวิธีการทำงานวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) โดยผ่านการวิเคราะห์อย่างมีหลักเกณฑ์ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาคน ให้มีคุณสมบัติตรงตามแผนมีการร่วมมือและประสานงานร่วมกันเพื่อลดความขัดแย้ง มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบ ระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายผลิต

Schermahorn, Jr. (1999) ได้ให้ความหมายของ “การจัดการ” ว่าเป็น กระบวนการทำงานที่ประกอบไปด้วยการวางแผน การจัดการองค์กร และการควบคุมทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ธงชัย สันติวงษ์ (2540) ได้ให้ความหมายของ “การจัดการ” ว่าเป็น ภารกิจของบุคคลหนึ่งหรือหลายคนที่จะเข้ามาทำหน้าที่ประสาน ให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และอาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถ บรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึงชุดของหน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดทิศทาง ในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพหมายถึงการใช้ทรัพยากรอย่างเฉลียวฉลาด และคุ้มค่า ส่วนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและ มีการปฏิบัติการได้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ผลสำเร็จของการบริหารจัดการ จึงต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ควบคู่กัน (Griffin, 2002) เมื่อกล่าวถึงคำว่า การบริหารส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการบริหารราชการ คำศัพท์ที่ใช้มี 2 คำ คือ การบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ศัพท์อีกคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชน หรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามคำว่า การบริหารกับคำว่า การจัดการใช้แทนกันได้ มีความหมายเหมือนกัน (สมคิด บางโม, 2546) ปัจจัยสำคัญการบริหารที่สำคัญมี 4 อย่างที่เรียกว่า 4Ms ได้แก่

1. ด้านบุคลากร (Man) หมายถึง เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน หน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ จำเป็นต้องมีคนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ

2. ด้านงบประมาณ (Money) หมายถึง หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อการบริหารงานหากขาด งบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมาย

3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) หมายถึง การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้วก็จะย่อมจะเป็นอุปสรรค หรือก็ให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน

4. การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง เป็นภารกิจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือเป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวลผลักต้นและกำกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ประการให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ต้องการ

สรุปว่า ในปัจจัยทั้ง 4 ด้านนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้การดำเนินการจัดการ หรือ กระบวนการฝึกนักศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งก่อนทำการแข่งขัน หรือขณะทำการแข่งขัน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาว จะทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย บุคลากร การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การฝึกฝน หรือการเตรียมนักกีฬาเพื่อทำการแข่งขันจำเป็นต้องมีการจัดหรือการวางแผนการฝึกตลอดจนการเตรียมการด้านต่าง ๆ และงบประมาณ

5.2 แผนการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2560 – 2564 (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2560) กำหนดวิสัยทัศน์ “คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียม (EQUAL) ใน 5 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง (EMPOWERMENT)

2. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ จัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง (QUALITY MANAGEMENT)
3. เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ (UNDERSTANDING)
4. สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (ACCESSIBILITY)
5. ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน (LINKAGE)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 - 2564 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2560a) เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากีฬาของชาติให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล ซึ่งกำหนดไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาระดับพื้นฐาน
2. การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา
3. การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ
4. การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
5. การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการกีฬา
6. การส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560 - 2564 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2560b)

1. ประชาชนมีความสุขและความภาคภูมิใจในการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่ออาชีพ เพิ่มขึ้นทุกปี
2. ประเทศไทย เป็นเจ้าภาพซีเกมส์ (กีฬาสากล) และอาเซียนพาราเกมส์
 - เป็น 1 ใน 6 ของเอเชีย ในเอเชียนเกมส์และเอเชียนพาราเกมส์
 - เป็น 1 ใน 7 ของเอเชีย ในโอลิมปิกเกมส์
 - เป็น 1 ใน 5 ของเอเชีย ในพาราลิมปิกเกมส์
3. ประเทศไทยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศไทยมีมาตรฐานเทียบเท่าสากลและรองรับการเป็นศูนย์กลางของอาเซียน จำนวน 12 ศูนย์
5. ศูนย์กีฬาระดับภูมิภาคและระดับชาติ 32 แห่ง มีการบริการบริหารจัดการได้มาตรฐานรองรับการเป็นศูนย์กลางของอาเซียน

แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560 – 2564

(สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย, 2560)

1. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและธรรมาภิบาล
2. การพัฒนานักกีฬา บุคลากรกีฬา ให้มีความเป็นเลิศ ในระดับนานาชาติ
3. การจัดการแข่งขันกีฬาให้มีมาตรฐานและให้กีฬาคนพิการทางปัญญาเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชีย
4. การบริหารทางการกีฬาและพัฒนาวิชาการกีฬาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีแก่นักกีฬาและบุคลากร

6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศ และการเตรียมทีมกีฬา

6.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศ

ทฤษฎีความต้องการประสบความสำเร็จ (McClelland, 1961) การที่จะทำนายพฤติกรรมของคนนั้นต้องพิจารณาทั้งจากมุมมองด้านบุคคลและมุมมองด้านสถานการณ์ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยด้านตัวบุคคล (Personality Factors) มนุษย์ทุกคนจะมีแรงจูงใจ 2 ด้านคือ แรงจูงใจที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จ (Achieve Success) หรือคุณลักษณะของการมีความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จ กับแรงจูงใจด้านกลัวความล้มเหลว (Avoid Failure) หรือคุณลักษณะของการมีความระมัดระวังต่อความล้มเหลว ในด้านนี้คนที่มึลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง จะแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จสูงและมีแรงจูงใจด้านการกลัวความล้มเหลวต่ำ และจะมีความสุขกับการได้ประเมินความสามารถและไม่หมกมุ่น เกี่ยวกับความคิดถึงความล้มเหลว ในขณะที่คนที่มึลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จต่ำก็จะมีลักษณะในทางตรงกันข้าม

- ปัจจัยด้านสถานการณ์ (Situation Factors) มีสถานการณ์ 2 ด้าน คือความเป็นไปได้ของความสำเร็จ และคุณค่าของความสำเร็จ โดยทั่วไปความเป็นไปได้ของความสำเร็จขึ้นอยู่กับว่าใครคือคนที่คุณกำลังแข่งขันด้วยและความยากง่ายของงานที่กำลังขณะนั้น คนที่มีลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงมักจะชอบงานที่มีความท้าทาย มีความไม่แน่นอนว่าจะแพ้หรือชนะ ในขณะที่คนที่มึลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จต่ำจะมองว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอายที่แพ้คนที่มึทักษะใกล้เคียงกับตน

- ผลที่จะตามมา (Resultant Tendencies) จากปัจจัยด้านสถานการณ์ คนที่มีลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงจะมีความสนุกกับการที่ได้แข่งขันกับคนที่มีความสามารถใกล้เคียงกับตัวเอง ในขณะที่คนที่มึลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จต่ำ จะกลัวการประเมินทางด้านลบของความล้มเหลวและเต็มไปด้วยความกังวล ความว้าวุ่นใจ และทำให้บุคคลแสดงความสามารถได้ไม่ดี

- การตอบสนองทางอารมณ์ (Emotional Reactions) ประสบการณ์ของความรู้สึกภาคภูมิใจหรืออับอายในอดีต คนที่มีลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงและประสบความสำเร็จต่ำก็ต่างต้องการความภาคภูมิใจและหลีกเลี่ยงประสบการณ์ที่จะทำให้ได้รับความอับอายหรือสีหน้า

- พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ คนที่มีลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงจะเลือกงานที่มีความเสี่ยงปานกลางและจะสามารถแสดงความสามารถได้ดีในสถานการณ์ที่มีการประเมินความสามารถ ในขณะที่คนที่มีลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จต่ำจะเลือกงานที่ยากมากมีโอกาสนประสบความสำเร็จล้มเหลวสูงเป็นสาเหตุของการอ้างสาเหตุ หรือเลือกงานที่ง่ายมากที่ตนเองมีโอกาสประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2555)

ทฤษฎีการระบุสาเหตุ (Attribution Theory) หมายถึง สาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวไว้ 3 ประเด็นคือ ความคงที่ของสิ่งนั้น (Stability: ความแน่นอนหรือไม่แน่นอนของสิ่งที่เกิด) แหล่งของสาเหตุ (Locus of causality: สาเหตุของการเกิดมาจากภายในหรือภายนอกตัวบุคคล) และแหล่งของการควบคุม (Locus of control: การควบคุมจากตัวบุคคลหรือสิ่งที่สามารถควบคุมได้) (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2555) เช่น สถานการณ์การกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการ อาจจะทำให้เหตุผลของชัยชนะว่าเกิดจาก:

- เหตุผลที่เกี่ยวกับความคงที่ เช่น พรสวรรค์หรือความสามารถเฉพาะตัว หรือเพราะโชคเข้าข้าง

- เหตุผลที่เกี่ยวกับการควบคุม เช่น จากภายใน คือ ความพยายามอย่างเต็มที่ในช่วงท้าย ๆ ของการแข่งขัน หรือจากภายนอกอันเกิดจากการแข่งขันที่ง่าย ๆ ในครั้งนี้

- เหตุผลที่เกี่ยวกับความสามารถการควบคุมสิ่งนั้น เช่น มีการวางแผนมาอย่างดี (ควบคุมได้) หรือสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ คือ คู่ต่อสู้ไม่พร้อมเอง

หรือเมื่อเลิกเล่นกีฬาให้เหตุผลที่อาจจะได้ยินว่าเกิดจาก:

- เหตุผลที่เกี่ยวกับความคงที่ เช่น ไม่มีพรสวรรค์ หรือความสามารถในการเล่นเลย (คงที่) หรือเพราะครูฝึกไม่ดีเลย (ไม่คงที่)

- เหตุผลที่เกี่ยวกับการควบคุม เช่น จากภายใน คือ สุขภาพไม่ค่อยดี บาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬา หรือจากภายนอกอันเกิดจากสถานที่ฝึกซ้อมอยู่ไกลบ้านมาก

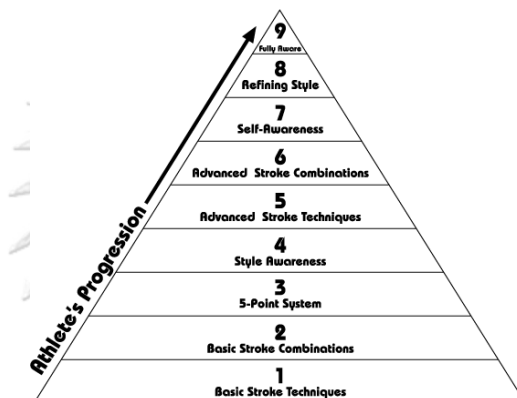
- เหตุผลที่เกี่ยวกับความสามารถการควบคุมสิ่งนั้น เช่น ขาดความพยายาม (ควบคุมได้) หรือสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ คือ ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ ฮาเตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่ได้จากความรู้สึกว่า ตนมีความสามารถและทำอะไรที่ยากขึ้นได้ก็ต้องการที่จะทำ หรือฝึกละเอียดกว่า เมื่อรับรู้ว่าคุณประสบความสำเร็จและในทางตรงข้าม จะไม่ยอมทำเมื่อรู้ว่าตนเป็นคน

ล้มเหลว เป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับการรับรู้ตนว่ามีความสามารถ ซึ่ง (Heider, 1944) และฮาร์เตอร์ได้พัฒนาทฤษฎีนี้ต่อโดยเน้นความสามารถ และประสบการณ์แห่งความสำเร็จในการสร้างความเชื่อมั่นแห่งตน และมีความมั่นใจในความสำเร็จแห่งตนเอง เป็นการสร้างแรงจูงใจและประสบการณ์แห่งความสัมฤทธิ์ผล

พีระมิตแห่งความสำเร็จ (Table Tennis Pyramid of Success) สำหรับนักกีฬาทุกคนที่ต้องการที่จะประสบความสำเร็จ พีระมิตแห่งความสำเร็จ (Table Tennis Pyramid of Success) จะแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการพัฒนาการ 9 ขั้นตอน ที่จะพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ตั้งพื้นฐานและนำไปสู่การเป็นผู้เล่นที่สมบูรณ์แบบและประสบความสำเร็จ (Richard McAfee., 2007)

รูปที่ 3 พีระมิตแห่งความสำเร็จ (Table Tennis Pyramid of Success)

รูปที่ 3 Table Tennis Pyramid of Success (Richard McAfee., 2007)

จากรูปที่ 3 แสดงถึงขั้นตอนการพัฒนานักกีฬาจะขึ้นอยู่กับความสามารถในแต่ละบุคคลว่าในแต่ละระยะนักกีฬาจะใช้ระยะเวลามากหรือน้อย ซึ่งพีระมิตแห่งความสำเร็จ (Table Tennis Pyramid of Success) จะเป็นกระบวนการพัฒนาไหลจากระดับการพัฒนาหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง แต่บางคนแนวโน้มทิศทางอาจจะไม่สูงขึ้นเสมอไป เนื่องจากบางครั้งนักกีฬาอาจจะต้องกลับไปที่ยี่ขั้นตอนล่างเพื่อแก้ไขปัญหาหรือเรียนรู้เนื้อหาที่เข้าใจผิดพลาดไปใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคนให้เข้าใจได้ว่า "คุณภาพของการเดินทางมีความสำคัญมากกว่าจุดหมายปลายทาง"

ซึ่งการพัฒนาให้นักกีฬาให้ประสบผลสำเร็จนั้น จึงจะต้องประกอบไปด้วยทักษะ 9 ประการ คือ

1. การพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค (Technical development)
2. การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting)
3. แนวทางการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ (Periodization)
4. การฝึกสมรรถภาพทางกาย (Physical Training)
5. การป้องกันการบาดเจ็บ (Injury Prevention)
6. โภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา (Nutrition)
7. จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)

8. ทักษะด้านสื่อ โฆษณา และประชาสัมพันธ์ (Media Skills)

9. การมีน้ำใจนักกีฬา (Sportsmanship)

ปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนี้

- จุดมุ่งหมาย ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสม และเกี่ยวข้องกับความต้องการของสมาชิกโดยส่วนใหญ่ของทีม
- ผู้นำหรือหัวหน้าทีมเน้นเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยสร้าง และสนับสนุนให้ทำงานเป็นทีมของสมาชิกทุกคนประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผน และการตัดสินใจที่ดี และเป็นการตัดสินใจที่เกิดจากข้อสรุปของสมาชิกในทีมไม่ใช่เป็นการเผด็จการความคิดของผู้นำเพียงคนเดียว
- สมาชิกในทีมจะต้องเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการทำงานเป็นทีม ต่อไปเมื่อสมาชิก เข้าใจบทบาทจะต้องมีการสื่อสารเป็นการสื่อสารแบบปิด ระดับบนสู่ระดับล่าง หรือระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน หรือในระดับเดียวกันจะต้องมีทุกทิศทางเลย การสื่อสารแบบปิดเพื่อทำให้ปัญหาต่าง ๆ ต้องยอมรับว่าการทำงานนี้จะต้องเกิดปัญหาจะแก้ไขปัญหาดรตรงนั้นให้ลุล่วงและก็ให้คลี่คลายได้
- การมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมกับสมาชิกทุกคนจะต้องได้มีการแสดงความคิดเห็นเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน เพื่อสร้างแรงจูงใจ และความผูกพันร่วมกันของทีม
- การกำหนดบทบาทหน้าที่ กำหนดความรับผิดชอบเพื่อความชัดเจนในการทำงานร่วมกัน มีการประชุมปรึกษาหารือกันแล้วมีการบริหารความขัดแย้ง หลีกเลี้ยงไม่ได้ ความขัดแย้งในทีมมักก่อให้เกิดความริเริ่ม และสร้างสรรค์ สามารถมองเห็นปัญหาหลายแง่มุมซึ่งในที่สุดก็สามารถ เลือกข้อสรุปที่ดีที่สุดได้
- ความสามารถในการแก้ปัญหาใช้หลักความร่วมมือร่วมใจ ร่วมกันคิดร่วมกันทำเปิดใจ และจริงใจกัน คือในลักษณะของการแก้ปัญหา
- การประสานงานภายในทีมที่ดี เกิดความพอใจ การยอมรับ มีการส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ เกิดความชัดเจน มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน การทำงานจะเกิดผลสำเร็จตามมานั้นคือปัจจัยที่จะทำให้เกิดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของทีมงาน (อุษณีย์ ทวีสัตย์, 2556)

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งแต่ละคนก็จะมีปัจจัยหรือพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ปัจจัยด้านสรีระ ปัจจัยทางการแพทย์ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาทำให้มีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำไปสู่ความสำเร็จได้

6.2 หลักการเตรียมทีมนักกีฬา

การบริหารกีฬาและการเตรียมทีมนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในการกีฬา และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬา การเตรียมตัวของนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญจะทำให้ประสบความสำเร็จหรือการได้รับชัยชนะ แต่การที่นักกีฬาจะได้รับความสำเร็จในการกีฬานั้นได้ต้องมี

แรงจูงใจหรือมีความตั้งใจจริง เอาจริงเอาจังต่อการฝึกซ้อมกีฬา (อนันต์ อัดชู, 2526) การที่จะเตรียมทีมกีฬาให้มีคุณภาพนั้นมิใช่ของง่าย จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณและใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบ จัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้ร่วมงาน โดยได้รับความสะดวก ความปลอดภัยและความพึงพอใจที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการเตรียมทีมนักกีฬาจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในดำเนินการบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี ประกอบด้วย

1. ความมั่นคงของสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ความน่าเชื่อถือโดยเฉพาะงบประมาณ

2. การจัดการทีมของผู้ฝึกสอน มืออาชีพโดยผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นนักวิชาชีพโดยตรง

3. การจัดการทีมในกรอบข้อบังคับยึดถือระเบียบขององค์กร มีสวัสดิการทีมโดยให้ขวัญกำลังใจแก่ ผู้ฝึกสอน ผู้เล่น และเจ้าหน้าที่ทีมตามอัฐภาพ ทำให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนพัฒนาทีมได้อย่างรวดเร็วขึ้นอันเป็นผลดีต่อส่วนรวมของสถาบันด้วย

4. ความก้าวหน้าในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และตอบสนองด้านการจัดการทีมอย่างพึงพอใจ

5. การจัดการทางสังคมเป็นการตอบแทนประโยชน์ซึ่งกันและกัน

6. การให้ความเสมอภาคแก่ผู้เล่นในทีมถือเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการทีม มงคล แฝงสาเคน (2536) ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมทีมที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องประกอบด้วย ดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา

2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา

3. การจัดหาอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

4. การดำเนินการคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาที่เหมาะสม

5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬาได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะเทคนิคต่าง ๆ การให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญอบรมผู้ฝึกสอนและนักกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา

6. การวางแผนการป้องกันและการบาดเจ็บทางการกีฬา ได้แก่ การให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญอบรมผู้ฝึกสอนและนักกีฬาป้องกันและการบาดเจ็บทางการกีฬา และเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา

7. การสร้างสมรรถภาพทางกายและใจของนักกีฬาตลอดจนการให้คำแนะนำในด้านโภชนาการ ด้านแรงจูงใจ ด้านจิตวิทยา ด้านการใช้ชีวิตความเป็นอยู่การพักผ่อน และอื่น ๆ

8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ

9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางกาย และจิตใจตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์

10. การศึกษากฎกติกาการแข่งขันการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาการแข่งขัน และศึกษาชั้นเชิงกลวิธีการเล่นของคู่แข่ง

11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน พร้อมทั้งเตรียมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาในทุกๆด้าน

12. การขนส่งนักกีฬา ไปยังสถานที่ ทั้งในขณะฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน

13. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ

14. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิดปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขันนั้น ๆ

15. การวางแผนการเล่นก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขัน และตัวสำรองการกำหนดสัญญาณต่าง ๆ

16. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไปและเฉพาะกรณี

17. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายการนวด การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น

18. การปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการพบแพทย์ตรวจสอบสมรรถภาพ บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและใจ

ดังนั้น การเตรียมทีมกีฬาต้องมีหลักในการเตรียมทีมเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน ในรายการต่างๆดัง เจษฎา เจียรณันย (2530) ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมทีมไว้ดังนี้

1. กำหนดปรัชญาการบริหารทีม
2. สไตล์การเล่นในการแข่งขันครั้งต่อไป
3. จัดทำโค้ชซิงคลินิก (Coaching Clinic)
4. จัดรูปแบบบริหารคณะผู้ฝึกสอน
5. พิจารณาสีอุปกรณ์สะดวกในการฝึกอบรม
6. จัดเตรียมเรื่องสถานที่ห้องประชุม
7. จัดเตรียมแพทย์และการรักษาพยาบาล
8. จัดเตรียมเอกสารและการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ
9. ประสานงานกับผู้ปกครองผู้เล่น
10. จัดหาผู้ช่วยงานทั่วไป

11. รายงานจัดเตรียมแผนการการดำเนินงานในการแข่งขันครั้งต่อไป
12. จัดทำสมุดคู่มือสำหรับนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมกับทีมอื่น ๆ
13. การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมกับทีมอื่น ๆ
14. เตรียมหาผู้เล่นใหม่มาเสริม

แรงจูงใจในการเล่นกีฬานับว่าเป็นบทบาทสำคัญต่อการเล่น การเตรียมทีมกีฬาและการฝึกซ้อมกีฬา แรงจูงใจเป็นพลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรม และยังเป็นตัวกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจจะใช้ความพยายามในการกระทำเพื่อไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่ผู้ที่ไม่มีความตั้งใจจะไม่แสดงความพยายามหรือเลิกกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อรูปแบบความคิดและผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่พึงปรารถนานักกีฬาจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ต้องการได้ต้องมีแรงจูงใจที่ดีและต่อเนื่อง เพราะเมื่อใดก็ตามที่นักกีฬาขาดแรงจูงใจหรือไม่มีการสร้างแรงจูงใจใหม่ขึ้นมาทดแทน หรือไม่มีการใดที่จะคงไว้ซึ่งแรงจูงใจที่ดีนั้น ย่อมหมายถึงโอกาสที่นักกีฬาจะหยุดเล่นหรือโอกาสที่จะไปถึงเป้าหมายที่ต้องการจะน้อยลงทันทีดังนั้นจึงควรคงไว้ซึ่งแรงจูงใจของนักกีฬาและรักษาระดับแรงจูงใจให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่อง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นในลักษณะการแสดงออกทางพฤติกรรม อาทิเช่น

1. การเสริมสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักกีฬาด้วยการสร้างให้นักกีฬา เกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง รู้สึกมีความเชื่อมั่นในตัวเอง และให้ความสำคัญกับความต้องการของนักกีฬาเป็นหลักมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับชัยชนะในการแข่งขัน
2. การสร้างประสบการณ์ความสำเร็จให้กับนักกีฬา เช่น โปรแกรมการฝึกซ้อม ทักษะกีฬา อาจต้องลดระดับความยากของการฝึก เพื่อให้นักกีฬารู้สึกว่าตนเอง ทำได้ก่อน แล้วจึงค่อย ๆ เพิ่มระดับความยากให้มากขึ้น หรือให้ทำตามตัวแบบ ซึ่งจะเป็นวิธีการที่ทำให้นักกีฬาสามารถเรียนรู้ทักษะนั้นได้ง่ายขึ้นและรับรู้ว่ ตนเองมีความสามารถที่จะทำได้
3. ให้ความสำคัญกับนิยาม “ความสำเร็จ” ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ คือ ความสำเร็จ ไม่ได้อยู่ที่ชัยชนะเท่านั้น แต่มาจากการที่นักกีฬามีการพัฒนาทักษะกีฬาได้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่นพยายามทำในสิ่งที่ยากขึ้น และมีความสุข ความสนุกกับการเล่นกีฬาของตนเอง
4. การเปิดใจรับรู้ความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของนักกีฬา เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ทั้งในช่วงการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมถึงการดำเนินชีวิตทั่วไปของนักกีฬาด้วย (สุพัชรินทร์ ปานอุทัย, 2556)

จิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology) หมายถึง การศึกษา พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย รวมทั้งอิทธิพลของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬา และการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมี

ความสุข เป็นการศึกษากระบวนการทางจิตใจ ความคิดอารมณ์ ความสัมพันธ์กับความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬา เพื่อพัฒนาความสามารถสูงสุดนำไปใช้ไปอย่างเต็มศักยภาพ อาทิเช่น

1. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมด้านจิตใจควบคู่ไปกับการฝึกด้านร่างกาย และทักษะกีฬา เพื่อการเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีความสุขกับการฝึกซ้อม และการแข่งขัน รวมถึงการส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. การเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพจิตใจ นักกีฬาซึ่งหากเกินความสามารถของผู้ฝึกสอนในการจัดการแก้ไข ควรขอรับคำปรึกษา หรือขอแนะนำจากนักจิตวิทยาการกีฬาต่อไป

3. การสังเกตความคิดและพฤติกรรมของนักกีฬาที่มีการแสดงออกแตกต่างกัน ในแต่ละบุคคล เพื่อนำมาเป็นแนวทางสำหรับการจัดการกับความรู้สึกรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมตามบุคลิกภาพและความเชื่อส่วนบุคคล

4. การพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจ ด้วยการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง การควบคุมพลังงานเชิงลบ การควบคุมสมาธิ การจินตภาพ การสร้างแรงจูงใจ การสร้างพลังงานเชิงบวก และการควบคุมเจตคติให้เป็นเชิงบวกอยู่เสมอ

5. การคำนึงถึงความแตกต่างของนักกีฬาตาม เพศ ชนิดกีฬา ประสบการณ์ และ อื่นๆ ซึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจของนักกีฬาแต่ละคน (สุพัชรินทร์ ปานอุทัย, 2556)

โดยสรุปว่า การเตรียมทีมนักกีฬาจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจ สนับสนุน จากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา และนอกจากนี้ทางสมาคมกีฬาคนพิการฯ หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนก็จะเป็นตัวแปรสำคัญในการผลักดันให้การเตรียมทีมกีฬานั้น ๆ ประสบผลสำเร็จได้ แรงจูงใจถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของจิตวิทยาการกีฬา และเป็นตัวชี้วัดความพยายามที่จะมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จและเป็นการพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดและนำความสามารถนั้นไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเต็มศักยภาพ

7. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา

การฝึกซ้อม หมายถึง การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งเร้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องการ ทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถให้สูงสุดให้นักกีฬากระทำ ได้ด้วยการปรับเพิ่มปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมและต่อเนื่องกัน หลายวิธีเพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ชัด ก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อม

อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลต่อเนื่องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย (เจริญ กระบวนรัตน์, 2555)

7.1 ความสำคัญของการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภทเพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้ว จะทำให้บุคคลที่ได้รับการซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือ

- ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมกีฬาเสมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขันเพื่อให้ผู้ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่นความศรัทธาในความสามารถของตนเองอย่างมีเหตุผลทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหวตระหนกตกใจ เมื่อเวลาทำการแข่งขันจริง

- ด้านสังคมการฝึกซ้อม จะทำให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อหล່หลอม ความแตกต่างของแต่ละคนให้เป็นเสมือนบุคคลเดียวกันเพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน

- ด้านอารมณ์ในการฝึกซ้อม ฝึกให้ผู้เล่นรู้จักให้อภัยควบคุมอารมณ์ มีการยับยั้งชั่งใจมีอารมณ์ดี

- ด้านสติปัญญาการฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมองหรือสติปัญญาในการเรียนรู้ทักษะเทคนิค และกลวิธีการเล่นที่สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม (เจริญ กระบวนรัตน์, 2555)

7.2 หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาของการฝึกซ้อมกีฬา

สุวัตร สิทธิหล่อ (2552) ได้กล่าวว่า วิทยาศาสตร์การกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานของการออกกำลังกายและการกีฬาให้สูงขึ้น โดยอาศัยองค์ความรู้จากศาสตร์สาขาต่าง ๆ นำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกกีฬาเข้ามาช่วยเพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกายและการกีฬา ซึ่งวิทยาศาสตร์การกีฬาประกอบด้วย 6 ศาสตร์ ดังนี้

- สรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Exercise Physiology) ศึกษาถึงการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ที่มีต่อการออกกำลังกายและผลของการออกกำลังกายที่มีต่อการทำงานของระบบต่างๆในร่างกาย

- ชีวกลศาสตร์การกีฬา (Biomechanics of Sport) ศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์การนำเครื่องมือและอุปกรณ์มาใช้ในกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้หลักทฤษฎีและเครื่องมืออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆมาใช้ในการพัฒนา ความสามารถของนักกีฬาให้ไปสู่ความสามารถสูงสุด

- จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology) การศึกษาถึงวิธีการที่จะทำให้นักกีฬาสามารถที่จะควบคุมร่างกายและจิตใจของตนเองไม่ให้วิตกกังวล ตื่นเต้นมากเกินไป หรือเฉื่อยชามากเกินไป ในขณะที่แข่งขันกีฬา ตลอดจนคิดค้นแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาได้แสดงออกถึงความสามารถสูงสุดของร่างกายโดยจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

- เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine) ศึกษาเกี่ยวกับหลักวิธีการป้องกัน การวินิจฉัย การประเมินการบาดเจ็บ การจัดการ การบำบัดรักษาร่างกาย และการฟื้นฟู

- โภชนาการการกีฬา (Sport Nutrition) ศึกษาเกี่ยวกับสารอาหาร และแหล่งพลังงานที่ใช้ในการออกกำลังกายการเล่นกีฬา และการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ร่างกายเกิดความสมดุลระหว่างพลังงานที่ร่างกายได้รับจากสารอาหารที่รับประทานเข้าไปกับพลังงานที่ร่างกายใช้ในการออกกำลังกายหรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะช่วง การเตรียมตัวนักกีฬาในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขันกีฬา

- พฤติกรรมของกลไกการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) ศึกษาถึงองค์ความรู้และหลักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลไกการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการเคลื่อนไหวการพัฒนา และการรักษาทักษะดังกล่าวให้คงอยู่รวมถึงการควบคุมการเคลื่อนไหว การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

ความก้าวหน้าทางการกีฬาและสมรรถภาพของ นักกีฬาเป็นผลจากการใช้หลักการทางสรีรวิทยา และวิธีการฝึกซ้อมสมัยใหม่ คำว่าการฝึกซ้อม (Training) หมายถึงการนำเอาวิธีการต่างๆ ที่มีคุณค่า มีประโยชน์มาใช้ในการกระตุ้นร่างกายในขนาด ที่พอเหมาะ ทำให้ร่างกายเกิดการปรับตัว โดยมีการปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อม การเพิ่ม สมรรถภาพของร่างกายขึ้นอยู่กับความแข็งแรง ความนาน และจำนวนครั้งของการกระตุ้น หาก กระตุ้นเบาเกินไป สั้นเกินไป และน้อยเกินไป ก็จะไม่เกิดการพัฒนา แต่การกระตุ้นหนักเกินไปก็ อาจจะทำให้อวัยวะเสื่อมได้ (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2536)

จากความรู้ทางสรีรวิทยาทำให้รู้ว่าการเพิ่มความหนักของงานอย่างมีระบบจะทำให้อวัยวะต่าง ๆ ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นนักสรีรวิทยาได้กำหนดหลักการเบื้องต้นของการฝึกซ้อมกีฬาไว้ ดังนี้ คือ

1. หลักการทำซ้ำๆ สม่ำเสมอ
2. หลักการค่อยเพิ่มความหนักขึ้น
3. หลักการค่อยเพิ่มความยากขึ้น

การฝึกซ้อมกีฬามีผลต่อร่างกาย ดังนี้ คือ

1. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของระบบไหลเวียนเลือด
2. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของกล้ามเนื้อ
3. มีผลต่อสมรรถภาพของการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท

การที่จะส่งเสริมองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้นทำให้รู้ว่าต้องมีการฝึกซ้อมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การฝึกซ้อมระบบไหลเวียนโลหิต
2. การฝึกซ้อมระบบกล้ามเนื้อ

3. การฝึกซ้อมทางเทคนิค

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดร์ หรือ การเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก (Thorndike's Connectionis or Trial and error Learning) ธอร์นไดร์ เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการแก้ไขปัญหามา เมื่อผู้ประสบปัญหาซึ่งไม่เคยพบเห็นมาก่อนจะแสดงอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้น อย่างเดาสุ่มซึ่งเรียกว่า การลองผิดลองถูก (Trial and error) นั่นคือผู้เรียนจะลองทำหลาย ๆ วิธี เพื่อ ค้นหาการกระทำที่ถูกต้อง กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดร์ที่สำคัญ มี 3 กฎ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกทักษะกีฬา ได้เป็นอย่างดี คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.1 ทางด้านร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา หู ตา เป็นต้น

1.2 ทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญถ้าเกิดความพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้หรือทำให้เกิดการเรียนรู้ หยุตชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) กฎข้อนี้กล่าวถึงการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและถาวรและในทางกลับกันถ้าไม่ได้ฝึกหรือได้ทำบ่อย ๆ ความชำนาญ และความถูกต้องจะลดลง

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎข้อนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจอินทรีย์อยากที่จะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับความพอใจอินทรีย์ก็ไม่อยากที่จะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้ (อุษณี ทวีสัตย์, 2556)

การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) ผู้ที่จะเป็นนักกีฬาต้องมีการฝึกซ้อมเป็นประจำสม่ำเสมอ ซึ่งนักกีฬาต้องทุ่มเทความพยายามฝึกฝนทักษะกีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานเพื่อที่จะพัฒนาความรู้และทักษะนั้น ๆ เพื่อให้ตนเองแสดงความสามารถออกมาได้อย่างเต็มที่เมื่อเข้าร่วมรายการแข่งขันกีฬาก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่คาดหวังไว้ มีนักกีฬาหลายคนหยุดเล่น หยุดฝึกซ้อมเนื่องจากเผชิญความอยากลำบากในการฝึกซ้อม รู้สึกท้อถอย บางคนหยุดเล่นเพราะรู้สึกว่าคุณเองไม่ประสบความสำเร็จ บางคนไม่มั่นใจว่าตนเองทำได้ เป็นต้น ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งบั่นทอนนักกีฬา การกำหนดเป้าหมายเป็นวิธีการฝึกในอีกวิธีหนึ่งที่นักกีฬาสามารถสร้างขึ้นมาเองได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเล่นกีฬา ซึ่งจะให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาตนเอง และมีแนวทางที่จะปฏิบัติอย่างชัดเจน และเห็นผลได้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ (Papaioannou, Ballon, Theodorakis, & Y., 2004)

การคาดหวัง (Expectancy) เป็นการตั้งความปรารถนาที่จะเกิดขึ้นของบุคคลในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่นนักกีฬาคาดหวังว่าเขาจะได้โบนัสในปีนี้ การคาดหวังทำให้นักกีฬามีชีวิตชีวาซึ่งบางคนอาจสมหวัง นักกีฬาบางคนอาจผิดหวังก็ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังมักไม่ตรงกันเสมอไป ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นห่างกับสิ่งที่คาดหวังมากก็อาจจะทำให้นักกีฬาคับข้องใจในการเล่นกีฬา การคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรม (ฉัตรกมล สิงห์น้อย, 2555)

7.3 รูปแบบการฝึกซ้อมเทเบิลเทนนิส เพื่อพัฒนาเทคนิคทักษะไปสู่การแข่งขันนอกจากนักกีฬาจะต้องมีการฝึกซ้อมด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจริงอย่างต่อเนื่องแล้ว การมีรูปแบบหรือวิธีการฝึกซ้อมที่ดีเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของความสำเร็จ สำหรับรูปแบบของการฝึกนั้นทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนสามารถกำหนดขึ้นเองได้มากมายหลายรูปแบบแต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากคือ ความยากง่ายของแบบฝึกนั้น ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นลำดับ นักกีฬาควรได้รับการฝึกจากแบบฝึกง่าย ๆ แล้วค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนเพิ่มความยากความซับซ้อนมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถจะเป็นผู้มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการกำหนดแบบการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม ดังนี้

1. เพื่อให้นักกีฬาเกิดทักษะการเคลื่อนที่ที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง โดยกำกับจังหวะและท่าทางการตีของตนเองอยู่เสมอ
 2. เพื่อให้นักกีฬาเกิดทักษะการเคลื่อนที่ที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง
 3. เพื่อให้นักกีฬาเกิดทักษะการเคลื่อนที่ที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดอย่างคล่องแคล่วว่องไว
 4. เพื่อเป็นการท้าทายให้นักกีฬาเกิดความพยายามที่จะต้องฝึกซ้อมตามแบบฝึกนั้นให้ได้ เพราะการสร้างความท้าทายให้นักกีฬาเอาชนะแบบฝึกซ้อมเปรียบเสมือนการฝึกให้นักกีฬาเรียนรู้ที่จะชนะตนเองและคู่แข่ง
 5. เพื่อให้นักกีฬาเกิดความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา เพราะเทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาประเภทบุคคล ในขณะที่แข่งขันนักกีฬาจึงต้องมีความคิดสร้างสรรค์และกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
 6. เพื่อให้นักกีฬาเกิดความคุ้นเคยกับเกมการแข่งขันมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบการเล่นที่เกิดขึ้นในการแข่งขันนั้น ล้วนแล้วแต่เกิดจากรูปแบบการฝึกซ้อมหลาย ๆ รูปแบบมารวมกัน
 7. เพื่อให้นักกีฬาเกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายกับการฝึกซ้อมที่ซ้ำ ๆ กันเป็นเวลานาน
- ข้อคำนึงในการใช้แบบฝึก
- แบบฝึกแต่ละแบบฝึกต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกว่าต้องการฝึกซ้อมว่าต้องการฝึกซ้อมทักษะใด และผู้ฝึกสอนจะได้รับสิ่งใดจากการฝึกซ้อมนั้น
 - แบบฝึกแต่ละแบบเหมาะสมกับผู้รับการฝึกกับการใช้เป็นรายบุคคล หรือแบบเป็นกลุ่มทีม
 - แบบฝึกจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง

- แบบฝึกต้องมีความเหมาะสมกับตัวบุคคลผู้รับการฝึกโดยพิจารณาจากอายุของผู้รับการฝึก/ เพศ/ สภาพร่างกายของผู้รับการฝึก เช่น กลุ่มพิการนั่งรถวีลแชร์แข่งขัน กลุ่มความพิการยืนแข่งขัน และกลุ่มความพิการทางปัญญา

- การเพิ่มปริมาณความหนัก - เบา ของการฝึกซ้อม ต้องดูสภาพหรือสภาวะของผู้รับการฝึกด้วยว่ามีพัฒนาไปตามข้อกำหนดหรือเกณฑ์ที่กำหนดมากน้อยเพียงใด

- ต้องมีการประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกจากระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไปกับการพัฒนาการในแต่ละด้านด้วยว่ามีพัฒนาอย่างไรบ้าง

- แบบฝึกซ้อมต้องสามารถใช้กับผู้รับการฝึกได้อย่างต่อเนื่องซึ่งควรจะเริ่มจากแบบง่ายแล้วจึงเริ่มแบบยากขึ้น

- การฝึกที่ใช้ระยะเวลานานมากในแต่ละครั้ง หรือการฝึกเข้มข้นเกินไป/ การพักผ่อนน้อย/ อาหารหลักไม่พอ/ เกิดภาวะต่าง ๆ เช่น ภูมิแพ้ เครียด (Over Training) จะทำให้ผลของการฝึกมีพัฒนาการที่ต่ำลงอย่างเห็นได้ชัด (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551)

ตัวอย่างการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวของกีฬาเทเบิลเทนนิส การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมเป็นการกำหนดช่วงเวลา เพื่อให้ให้นักกีฬามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของร่างกาย จิตใจ การเล่น หรือแข่งขัน ให้มีความพร้อมถึงจุดสูงสุด โดยการดูแลควบคุมของผู้ฝึกสอน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะเตรียม ในการฝึกซ้อมระยะแรก ส่วนใหญ่จะเน้นหนักในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพของร่างกายเพื่อให้เกิดความแข็งแรงสมบูรณ์เพื่อรับการฝึกซ้อมในขั้นตอนต่อไป มีการใช้กิจกรรมนันทนาการที่มีรูปแบบการเล่นที่ส่งเสริมการเสริมสร้างสมรรถภาพเข้ามาช่วยด้วยเพื่อให้เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย

2. ระยะแข่งขัน เมื่อนักกีฬาผ่านการฝึกซ้อมระยะแรกแล้วมีความพร้อมทางด้านร่างกายเพียงพอแล้ว ในระยะนี้จะฝึกเน้นหนักไปในเรื่องการฝึกทักษะเทคนิคและกลยุทธ์ในการเล่นเป็นส่วนใหญ่ การฝึกซ้อมเกมการเล่น เพื่อเตรียมตัวแข่งขันและให้พบกับสถานการณ์จริงด้วย

3. ระยะต่อเนื่อง เมื่อนักกีฬาต้องฝึกซ้อมและทำการแข่งขัน ซึ่งช่วงเวลาที่ต้องทำงานหนักผ่านไปแล้ว ระยะต่อเนื่องนี้จึงควรให้นักกีฬาได้มีโอกาสได้พักผ่อนหรือเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยการพบแพทย์ เพื่อรักษาสุขภาพของร่างกายและจิตใจให้ยังคงสมบูรณ์แข็งแรงอยู่ตลอดเวลา (จันทร์จारी เกตุมาโร, 2543)

ตารางที่ 3 แสดงการฝึกซ้อมในช่วงระยะเวลา 1 ปี แบ่งเป็นงวดดังนี้

ปริมาณ%การฝึก	ระยะเตรียม			ระยะแข่งขัน						ระยะต่อเนื่อง		
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
100												
90												
80												
70												
60												
50												
40												
30												
20												
10												

ตารางที่ 4 แสดงการฝึกซ้อมรายเดือน

รายการฝึกซ้อม	สัปดาห์										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. สมรรถภาพทางกาย	60%	60%	40%	40%	40%	50%	60%	20%	10%	34%	
2. การส่งลูก	5%	10%	20%	20%	20%	20%	20%	30%	20%	14.5%	
3. การตีโต้	30%	20%	20%	20%	10%	10%	10%	10%	5%	12.5%	
4. การเล่นเกมรุก - รับ	5%	10%	10%	10%	10%	10%	10%	20%	20%	9.5%	
5. การแข่งขัน	-	-	10%	10%	10%	-	-	20%	45%	9.5%	
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	80%	

เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ดังตารางฝึกซ้อมจะเห็นได้ว่า

- ระยะเวลา 1 เดือน รายการฝึกซ้อมทั้งสิ้นคิดเป็น 100%
- ระยะเวลา 10 เดือน หยุดพัก 2 เดือน คิดเป็นการฝึกทั้งสิ้น 80 %

จะเห็นได้ว่าการฝึกซ้อมที่เน้นมากที่สุดคือ อันดับที่ 1 ฝึกสมรรถภาพทางกาย 34% เพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญของนักกีฬา ซึ่งส่งผลไปถึงการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ถัดมาคือการฝึกซ้อมในด้านของเทคนิค ทักษะสำหรับการนำไปใช้ในการเล่นหรือการแข่งขัน ได้แก่ อันดับที่ 2 ฝึกการส่งลูก 14.5% และอันดับที่ 3 ฝึกการตีโต้ 12.5% และสุดท้ายคือ การฝึกซ้อมเกมการเล่นหรือการแข่งขันให้เสมือนสภาพจริง ได้แก่ อันดับที่ 4 ฝึกการเล่นเกมรุก-รับ 9.5% และอันดับที่ 5 ฝึกการแข่งขัน 9.5% (จันทร์จारी เกตุมาโร, 2543)

โดยสรุปว่าหากต้องการความสำเร็จในการฝึกซ้อม จะต้องดำเนินการเตรียมทีม โดยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ควบคู่ในการฝึกซ้อม อย่างเป็นระบบ มีมาตรฐาน และต่อเนื่องในระยะยาว องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ และโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาต้องอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งมีอยู่หลากหลายสาขาวิชา จะช่วยเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ

8. แนวโน้มและทิศทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

8.1 การแข่งขันกีฬาเป็นเลิศในระดับโลก ได้แก่ พาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการหลายประเภทจากทั่วโลก และจะมีการจัดการแข่งขันทุก 4 ปี โดยอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (International Paralympic Committee; IPC)

โดยมีการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2551 ณ ประเทศจีน ซึ่งประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 41 (รวม 13 เหรียญ) ครั้งที่ 14 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2555 ณ ประเทศสหราชอาณาจักร โดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 31 (รวม 8 เหรียญ) และครั้งที่ 15 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2559 ณ ประเทศบราซิลโดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 23 (รวม 18 เหรียญ) ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา

อันดับ ที่	ครั้งที่13 พ.ศ. 2551 (จีน)	ครั้งที่14 พ.ศ. 2555 (สหราชอาณาจักร)	ครั้งที่15 พ.ศ. 2559 (บราซิล)
1	จีน (รวม 211 เหรียญ)	จีน (รวม 213 เหรียญ)	จีน (รวม 239 เหรียญ)
2	สหราชอาณาจักร (รวม 102 เหรียญ)	รัสเซีย (รวม 102 เหรียญ)	สหราชอาณาจักร (รวม 147 เหรียญ)
3	สหรัฐอเมริกา (รวม 99 เหรียญ)	สหราชอาณาจักร (รวม 120 เหรียญ)	ยูเครน (รวม 147 เหรียญ)
4	ยูเครน (รวม 74 เหรียญ)	ยูเครน (รวม 84 เหรียญ)	สหรัฐอเมริกา (รวม 115 เหรียญ)
5	ออสเตรเลีย (รวม 79 เหรียญ)	ออสเตรเลีย (รวม 85 เหรียญ)	ออสเตรเลีย (รวม 81 เหรียญ)
6	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (รวม 31 เหรียญ)	สหรัฐอเมริกา (รวม 98 เหรียญ)	เยอรมนี (รวม 57 เหรียญ)

เฉพาะกีฬา เทเบิลเทนนิส	ครั้งที่13 พ.ศ. 2551 (จีน)	ครั้งที่14 พ.ศ. 2555 (สหราชอาณาจักร)	ครั้งที่15 พ.ศ. 2559 (บราซิล)
ผลรางวัล	-	1 เหรียญทอง	2 เหรียญทองแดง
นักกีฬา	2 คน	4 คน	7 คน
ผู้ฝึกสอน	1 คน	2 คน	3 คน
ผู้ช่วยเหลือ	-	-	1 คน

8.2 การแข่งขันกีฬาเป็นเลิศในระดับเอเชีย การแข่งขันกีฬาที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการระหว่างประเทศของเอเชีย และจะมีการจัดการแข่งขันทุก 4 ปี โดยคณะกรรมการพาราลิมปิกเอเชีย (Asian Paralympic Committee : APC) เป็นการแข่งขันที่เกือบทุกประเทศในทวีปเอเชียต่างส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน จัดขึ้นเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศในกลุ่มเอเชียให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับนักกีฬาในประเทศยุโรปและอเมริกา และเป็นการสานสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศในเอเชีย

โดยมีการแข่งขันกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2553 ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 5 ครั้งที่ 2 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2557 ณ ประเทศเกาหลีใต้ โดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 6 และครั้งที่ 3 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2561 ณ ประเทศอินโดนีเซีย โดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 7 (รวม 102 เหรียญ) ไหมตรี คงเรือง. นายกษมาคมกีฬาเทนนิสเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา

อันดับ ที่	ครั้งที่1 พ.ศ. 2553 (จีน)	ครั้งที่2 พ.ศ. 2557 (เกาหลีใต้)	ครั้งที่3 พ.ศ. 2561 (อินโดนีเซีย)
1	จีน (รวม 391 เหรียญ)	จีน (รวม 317 เหรียญ)	จีน (รวม 318 เหรียญ)
2	ญี่ปุ่น (รวม 103 เหรียญ)	เกาหลีใต้ (รวม 211 เหรียญ)	เกาหลีใต้ (รวม 211 เหรียญ)
3	เกาหลีใต้ (รวม 103 เหรียญ)	ญี่ปุ่น (รวม 143 เหรียญ)	อิหร่าน (รวม 135 เหรียญ)
4	อิหร่าน (รวม 80 เหรียญ)	อิหร่าน (รวม 120 เหรียญ)	ญี่ปุ่น (รวม 189 เหรียญ)
5	ไทย (รวม 93 เหรียญ)	อุเบกิสถาน (รวม 31 เหรียญ)	อินโดนีเซีย (รวม 135 เหรียญ)
6	มาเลเซีย (รวม 45 เหรียญ)	ไทย (รวม 107 เหรียญ)	อุเบกิสถาน (รวม 31 เหรียญ)

เฉพาะกีฬา เทเบิลเทนนิส	ครั้งที่1 พ.ศ. 2553 (จีน)	ครั้งที่2 พ.ศ. 2557 (เกาหลีใต้)	ครั้งที่3 พ.ศ. 2561 (อินโดนีเซีย)
ผลรางวัล	1 เหรียญเงิน	3 เหรียญเงิน 6 เหรียญทองแดง	6 เหรียญทอง 6 เหรียญเงิน 7 เหรียญทองแดง
นักกีฬา	10 คน	18 คน	25 คน
ผู้ฝึกสอน	3 คน	6 คน	8 คน
ผู้ช่วยเหลือ	-	-	1 คน

8.3 การแข่งขันกีฬาเป็นเลิศในระดับอาเซียน ได้แก่ การแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการโดยมีประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 11 ประเทศ ซึ่งจะมีการจัดการแข่งขันทุก 2 ปี ดำเนินงานอยู่ภายใต้ สมาพันธ์กีฬาคนพิการแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN Para Sports Federation: APSF)

โดยมีการแข่งขันแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ ครั้งที่ 7 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2557 ณ ประเทศเมียนมาร์ โดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 2 ครั้งที่ 8 จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2558 ณ ประเทศสิงคโปร์ โดยประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 1 และครั้งที่ 9 ในปี พ.ศ. 2560 ณ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวมในอันดับที่ 3 ไม่ตรี คงเรือง. นายกษมาคม กีฬาเทคนิสนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงอันดับการแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ 3 ครั้งที่ผ่านมา

อันดับ ที่	ครั้งที่ 7 พ.ศ. 2557 (เมียนมาร์)	ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2558 (สิงคโปร์)	ครั้งที่ 9 พ.ศ. 2560 (มาเลเซีย)
1	อินโดนีเซีย (รวม 217 เหรียญ)	ไทย (รวม 250 เหรียญ)	อินโดนีเซีย (รวม 251 เหรียญ)
2	ไทย (รวม 248 เหรียญ)	อินโดนีเซีย (รวม 218 เหรียญ)	มาเลเซีย (รวม 258 เหรียญ)
3	มาเลเซีย (รวม 140 เหรียญ)	มาเลเซีย (รวม 147 เหรียญ)	ไทย (รวม 236 เหรียญ)
4	เวียดนาม (รวม 185 เหรียญ)	เวียดนาม (รวม 156 เหรียญ)	เวียดนาม (รวม 161 เหรียญ)
5	เมียนมาร์ (รวม 96 เหรียญ)	สิงคโปร์ (รวม 63 เหรียญ)	ฟิลิปปินส์ (รวม 69 เหรียญ)
6	ฟิลิปปินส์ (รวม 60 เหรียญ)	เมียนมาร์ (รวม 62 เหรียญ)	เมียนมาร์ (รวม 43 เหรียญ)

เฉพาะกีฬา เทเบิลเทนนิส	ครั้งที่ 7 พ.ศ. 2557 (เมียนมาร์)	ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2558 (สิงคโปร์)	ครั้งที่ 9 พ.ศ. 2560 (มาเลเซีย)
ผลรางวัล	14 เหรียญทอง 9 เหรียญเงิน 8 เหรียญทองแดง	17 เหรียญทอง 5 เหรียญเงิน 16 เหรียญทองแดง	9 เหรียญทอง 11 เหรียญเงิน 11 เหรียญทองแดง
นักกีฬา	25 คน	25 คน	31 คน
ผู้ฝึกสอน	5 คน	8 คน	9 คน
ผู้ช่วยเหลือ	-	2 คน	3 คน

ตารางที่ 8 แสดงรายชื่ออันดับนักกีฬาระดับนานาชาติ (ITTF Para Table Tennis Ranking Lists)
(The International Table Tennis Federation, 2017) ณ วันที่ 1 มกราคม 2561

1. รุ่นชายไม่จำกัดอายุ (Senior Ranking Lists)		
ประเภท	อันดับ	ชื่อ
class 2	58	นายณัฐวุฒิ ทีนาเทศ
class 2	63	นายถิรายุ เชื้อวงษ์
class 3	13	นายยุทธจักร กลิ่นบานชื่น
class 3	14	นายอนุรักษ์ ลาววงษ์
class 3	19	นายวิทยา วิชัยวัฒนา
class 3	46	นายไพฑูรย์ แซ่จิว
class 4	9	นายวันชัย ชัยวุฒิ
class 4	41	นายนิยม นาชัย
class 4	55	นายกฤษฎา งอสอน
class 5	20	นายไมตรี คงเรือง
class 5	22	นายเจษฎา ยอดขวางแดง
class 5	24	นายวีระ เชี่ยวชาญ
class 6	2	นายรุ่งโรจน์ ไทยนิยม
class 6	45	นายธนาพงษ์ คุลยอนุกิจ
class 7	17	นายเฉลิมพงษ์ พันธุ์
class 7	31	นายยุทธนา นามสง่า
class 7	34	นายสุริยนต์ ถาแปง
class 7	50	นายภูเทพ ภูโชคจารุเดช
class 8	15	นายพิสิษฐ์ หวังผลพัฒนศิริ
class 8	33	นายปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์
class 8	36	นายคมกฤษณ์ จริตสัง
class 8	65	นายภาณุพงษ์ สันทะยา
class 8	69	นายเลิศศักดิ์ เงินกระแซง
class 9	50	นายสุกิจ สามี่
class 10	19	นายบรรพต ศิลปคง
2. รุ่นหญิงไม่จำกัดอายุ (Senior Ranking Lists)		
ประเภท	อันดับ	ชื่อ
class 2	6	นางสาวชิลชิตพย์ค์ บุตรวรรณสิริณา
class 3	12	นางสาวดารารัตน์ อาสายุทธ์
class 3	15	นางสาวภัทรวดี วราฤทธิ์ดำรงกุล
class 4	10	นางสาววิจิตรา ใจอ่อน
class 8	13	นางสาวสุมาลี สวงโท
class 8	17	นางสาวกัลยา เกரியกลาง
class 9	11	นางสาวชिरาภรณ์ เทพหมอยา
class 9	12	นางสาวชญานันท์ เสฎฐีสรีเกิดกุล

ตารางที่ 8 แสดงรายชื่ออันดับนักกีฬาระดับนานาชาติ (ITTF Para Table Tennis Ranking Lists)

(ต่อ)

3. รุ่นชายอายุต่ำกว่า 23 ปี (Junior Ranking Lists)		
ประเภท	อันดับ	ชื่อ
class 2	5	นายถิรายุ เชื้อวงษ์
class 3	1	นายยุทธจักร กลิ่นบานชื่น
class 10	7	นายบรรพต ศิลปคง
class 10	24	นายปริญญา ปันแก้ว

หมายเหตุ

****แสดงอันดับนักกีฬาที่ติดอันดับ 1-10 ในระดับนานาชาติ****

จะเห็นได้ว่า การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น ยังไม่สามารถพัฒนานักกีฬาไทยให้ประสบความสำเร็จในมหกรรมกีฬานานาชาติได้อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากขาดบุคลากรการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับนานาชาติโดยเฉพาะผู้ฝึกสอนทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้ทัดเทียมกับประเทศชั้นนำ โดยไม่มีระบบการจัดการที่ชัดเจน และต่อเนื่องในการพัฒนานักกีฬาจากขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ จึงทำให้การพัฒนานักกีฬาไทยในปัจจุบันขาดความต่อเนื่องยั่งยืน อีกทั้งยังได้มองถึงภาพรวมของการพัฒนาทั้งระบบ ซึ่งมีการพัฒนากีฬาเพื่อให้ประสบความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องของหลายประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จ โดยเฉพาะบุคลากรทางการกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน คณะผู้บริหาร การสร้างนักกีฬาใหม่เพื่อทดแทนนักกีฬาทีมชาติที่ปลดระวาง ตัวองค์กรกีฬารวมถึงการพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬา และระบบรายงานผลให้ทันสมัยสอดคล้องกับธรรมชาติของกีฬาและเทคโนโลยีที่มีมาตรฐานในระดับชาติสู่นานาชาติ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้มีความเข้าใจบทบาทและกระบวนการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในสมาคมกีฬาคนพิการฯ และเครือข่ายให้เข้มแข็งสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

9. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (VALUE CHAIN ANALYSIS)

9.1. กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เป็นการมองกระบวนการในภาพรวม ซึ่งรวมทุกอย่างตั้งแต่การเริ่มต้นการผลิตและ แปรรูป การจัดซื้อจัดหา การขาย การบริการ และการขนส่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละองค์กรว่าจะมีกระบวนการใดบ้าง โดยสามารถแบ่งเป็นกระบวนการหลัก และกระบวนการรองหรือกิจกรรมย่อย โดยในหนึ่งกิจกรรมหลักหรือกระบวนการหลักประกอบด้วยกิจกรรมย่อยมากมาย ซึ่งจะมากน้อย แต่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของห่วงโซ่คุณค่าและกระบวนการหลักที่ถูกวิเคราะห์โดย อนุกรมของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ขององค์กร นอกจากนี้ ห่วงโซ่คุณค่าเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำไรขององค์กรในระยะ

ยาว เพราะช่วยให้มองเห็น ภาพรวมของกิจกรรมและบริการต่าง ๆ รวมทั้งตัวผลิตภัณฑ์ที่ถูกส่งมอบไปยังผู้บริโภคคนสุดท้าย ทั้งนี้แนวคิดของโซ่คุณค่ามุ่งเน้นความสำคัญของการเพิ่มมูลค่าในแต่ละขั้นตอน (UNIDO., 2009) คือ แนวคิดของ (Porter, 1985) โดยกรอบแนวคิดของ Porter ได้แบ่งกิจกรรมเป็น 2 ส่วน

1. กิจกรรมหลัก (Primary Activities)

- 1.1 การนำวัตถุดิบเข้า (Inbound Logistics)
- 1.2 การผลิต (Operations)
- 1.3 การส่งผลิตภัณฑ์ออก (Outbound Logistics)
- 1.4 การตลาดและการขาย (Marketing and Sales)
- 1.5 การบริการ (Services)

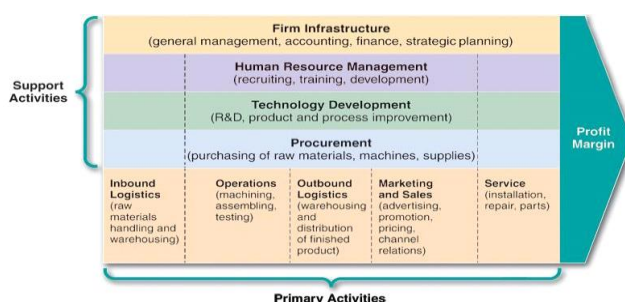
2. กิจกรรมสนับสนุน (Supporting Activities)

- 2.1 โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (Firm Infrastructure)
- 2.2 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)
- 2.3 การพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Development)
- 2.4 การจัดซื้อจัดหา (Procurement)

สำหรับการผลิตสินค้าและบริการ คือ การแปรรูปจากวัตถุดิบไปสู่ผลผลิต ซึ่งประกอบด้วย การผลิต (Production) ระบบขนส่ง (Logistic) และกระบวนการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement Processes)

ส่วน Margin หมายถึง กำไรขององค์กรซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมทั้งหมดในห่วงโซ่คุณค่าขององค์กร โดยสิ่งสำคัญที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จคือ ความเชื่อมโยงระหว่างแต่ละกิจกรรม (Linkage) ซึ่งความเชื่อมโยงนี้จะเป็นตัวส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร สินค้าและบริการ ซึ่ง Margin ก็คือ มูลค่าเพิ่ม (Added Value) นั้นเอง (ชนิตา พันธุ์มณี และอัมรินทร์ ศิริแก้ว, 2557)

รูปที่ 4 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของ Porter

รูปที่ 4 Value Chain Analysis (Porter, 1985)

จากรูปที่ 4 (Porter, 1985) ได้เสนอแนะแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain Analysis) ความสามารถในการแข่งขันขององค์กรเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในองค์กร โดยที่กิจกรรมเหล่านั้น สามารถลดต้นทุนให้แก่องค์กรเพื่อใช้กลยุทธ์ในการเป็นผู้นำด้านราคา (Cost Leadership) หรือช่วยในการสร้างความแตกต่างในสินค้าและบริการ (Differentiation) โดยจะต้องมีการ วิเคราะห์ถึงกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเหล่านี้เพื่อศึกษาถึงการได้เปรียบ ทางการแข่งขันของแต่ละองค์กร

ศตวรรษ สติยเพียรศิริ (2555) Value Chain เป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจจากหนังสือ เรื่อง “Business Skill Workshop for Software Companies ทักษะทางธุรกิจสำหรับบริษัท Software” โดยเนื้อหาสาระกล่าวถึง แนวคิดที่ช่วยในการทำความเข้าใจถึงบทบาทของแต่ละหน่วยงานปฏิบัติการว่าจะมีส่วนช่วยเหลือให้องค์กรธุรกิจก่อกำเนิดคุณค่าให้แก่ลูกค้าอย่างไร โดยคุณค่าที่บริษัทสร้างขึ้นสามารถวัดได้โดยการพิจารณาว่าผู้บริโภคยินยอมที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการของบริษัทมากน้อยเพียงใด แนวคิดนี้แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการของบริษัท

1. กิจกรรมพื้นฐาน (Primary Activities) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือสร้างสรรค์สินค้าหรือบริการ การตลาดและการขนส่งสินค้าหรือบริการไปยังผู้บริโภค ประกอบด้วย

1.1 การขนส่ง (Inbound Logistics) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บ และการแจกจ่ายวัตถุดิบ การจัดการสินค้าคงเหลือ

1.2 การปฏิบัติการ (Operations) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า เป็นขั้นตอนการผลิต การบรรจุ

1.3 การขนส่งขาออก (Outbound Logistics) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรวบรวมจัดจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า

1.4 การตลาดและการขาย (Marketing and Sales) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการ

1.5 การบริการ (Services) กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้านวมถึงการบริการหลังการขาย การแนะนำการใช้

2. กิจกรรมสนับสนุน (Supporting Activities) เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้กิจกรรมหลักสามารถดำเนินไปได้ ประกอบด้วย

2.1 โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (Firm Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ได้แก่ ระบบบัญชี ระบบการเงิน การบริหาร จัดการขององค์กร

2.2 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่ วิเคราะห์งาน สรรหาและคัดเลือก ประเมินผล พัฒนาฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงานสัมพันธ์

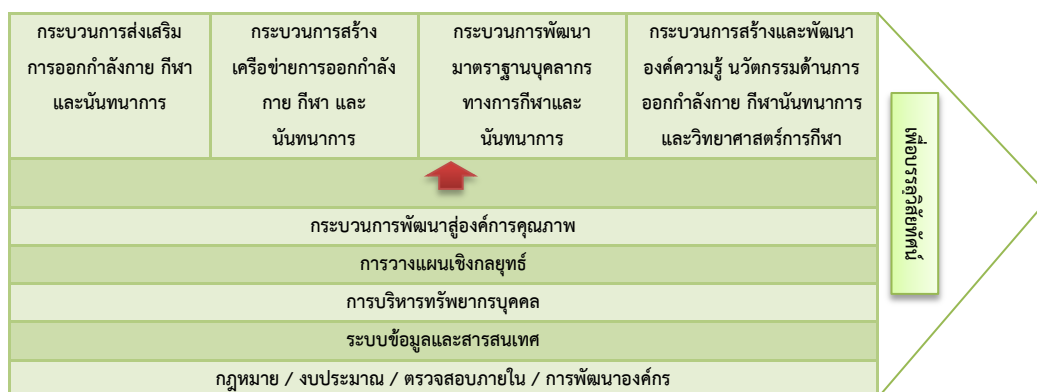
2.3 การพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Development) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้สินค้าและบริการหรือกระบวนการผลิต

2.4 การจัดการทรัพยากร (Procurement) กิจกรรมในการจัดซื้อจัดหา input เพื่อมาใช้ในกิจกรรมหลัก

ซึ่งกิจกรรมหลักข้างต้นจะทำงานประสานงานกันได้ดีจึงก่อให้เกิดคุณค่าได้นั้น จะต้องอาศัยกิจกรรมสนับสนุนทั้ง 4 กิจกรรม ซึ่งได้แก่ โครงสร้างองค์กร (Firm Infrastructure) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Development) และการจัดหา (Procurement) นอกจากกิจกรรมสนับสนุนจะทำหน้าที่สนับสนุนกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมสนับสนุนยังจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันอีก จะเห็นได้ว่า ระบบสารสนเทศจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในห่วงโซ่คุณค่าในส่วนของ การพัฒนาเทคโนโลยี ที่จะนำมาใช้ในการวางแผน การดำเนินงาน การตัดสินใจ และการควบคุม โดยจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนเชื่อมต่อกิจกรรมในทุก ๆ องค์ประกอบของห่วงโซ่คุณค่า เป็นการสร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขันของธุรกิจหรือองค์กรเป็นอย่างดี

จากแผนยุทธศาสตร์กรมพลศึกษา (พ.ศ. 2560-2564) กระบวนการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (The Value Chain Analysis) เป็นกระบวนการที่กรมพลศึกษาทำการระบุกิจกรรมหลักและกิจกรรมสนับสนุนที่จะนำพากรมพลศึกษา ไปให้ถึงวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆ ของกระบวนการดำเนินงานซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมภายในกรมพลศึกษา (กรมพลศึกษา, 2560)

รูปที่ 5 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของ กรมพลศึกษา

รูปที่ 5 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของ (กรมพลศึกษา, 2560)

9.2. การจัดการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Management - VCM)

ฉัฐยา ตวงสุวรรณ (2553) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์การจัดการห่วงโซ่คุณค่า คือ เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขัน Porter แนะนำให้ห่วงโซ่คุณค่าแยกกิจกรรมเพื่อดูประสิทธิภาพของบริษัท ดูการพัฒนาและความสามารถในการแข่งขัน

VCM ได้พัฒนาเป็นกลยุทธ์การจัดการธุรกิจที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง และเป็นเครื่องมือในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่ใช้สำหรับการรวมและการทำงานร่วมกันของส่วนประกอบและทรัพยากรของห่วงโซ่คุณค่า VCM มุ่งเน้นที่การลดทรัพยากรและการเข้าถึงค่าในแต่ละระดับทำให้เกิดการรวมกระบวนการที่เหมาะสมลดสินค้าคงเหลือผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้นและเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า ประกอบด้วย

- กลยุทธ์โซ่แบบบูรณาการการวางแผนและการตั้งเวลา
- ห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ
- การจัดการทรัพยากรและการเพิ่มประสิทธิภาพของห่วงโซ่แบบเต็มรูปแบบและพึ่งพากัน
- ข้อมูลและข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับข้อมูลลูกค้าแบบรวม

อุษณี ทวีสัตย์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาสหชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” ให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้นั้นจะต้องมีปัจจัยและกระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบซึ่ง ประกอบไปด้วย กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า โดยมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

1. บุคลากร คือ บุคคลที่สำคัญที่จะทำให้โครงการพัฒนากีฬาสหชาติเกิดความประสบความสำเร็จขึ้นได้ ประกอบด้วย หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาสหชาติ หัวหน้ากิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา

2. การเตรียมทีม คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาความสามารถทำให้เกิดความสำเร็จในขั้นสุดท้าย ประกอบด้วย การฝึกซ้อม การศึกษา และการรับเข้าศึกษา

3. การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำบุคลากรส่งเข้าแข่งขันตามรายการต่าง ๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ ประกอบด้วย การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย

4. การแข่งขัน คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำบุคลากรเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส รายการหลักๆ เพื่อให้ได้ผลงานตามที่คาดหวังไว้ และเป็นสื่อในการโฆษณาให้กับคนที่มาดูสนใจและเกิดความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และกีฬาซีเกมส์

5. การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการสำหรับบุคลากรเมื่อได้จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าบุคลากรเหล่านี้มีกิจกรรมอย่างไร ประกอบอาชีพอะไร

แล้วนำข้อมูลมาทำการประชาสัมพันธ์เพื่อให้บุคคลที่สนใจได้เข้ามาศึกษาและเป็นตัวแทนของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป ประกอบด้วย การติดตามผลงานนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเมื่อจบการศึกษา

สรุปได้ว่าการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวกับองค์กรและการจัดการกลยุทธ์ต่างๆ พบว่า ทฤษฎีการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (VALUE CHAIN ANALYSIS) เป็นทฤษฎีที่สามารถประยุกต์ใช้วิเคราะห์ได้ถึงกระบวนการวางแผนจัดระบบการทำงานขององค์กรต่าง ๆ รวมไปถึงภาพรวมของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้วิเคราะห์ตั้งแต่ขั้นตอนการเริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้ายปลายทางของความสำเร็จ จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าเป็นการวิเคราะห์ถึงกิจกรรมภายในองค์กรที่เชื่อมโยงกันระหว่างกิจกรรมในแต่ละกระบวนการว่า กระบวนการใดเป็นการเพิ่มคุณค่าประสิทธิภาพให้กับบุคลากร หรือกระบวนการใดเป็นการลดคุณค่าประสิทธิภาพของบุคลากร เพื่อปรับปรุงกระบวนการดังกล่าวให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งเครื่องมือนี้เป็นแนวทางในการที่จะช่วยพัฒนาทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยให้เกิดผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องในระยะยาวาว ดังนี้

1. กิจกรรมหลัก ประกอบด้วย

1.1 บุคลากร หมายถึง บุคคลสำคัญที่มีส่วนทำให้ทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้

1.2 การเตรียมทีม หมายถึง เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนกระบวนการที่จะ ส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาศักยภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในความเป็นเลิศทางกีฬา ในขั้นสุดท้าย

1.3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปทดลองเข้าแข่งขันตามรายการย่อยต่างๆ เป็นการกระตุ้นเตรียมความพร้อมและเป็นการเก็บคะแนนอันดับโลก (ITTF Para Table Tennis Ranking) เพื่อที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันรายการหลักได้

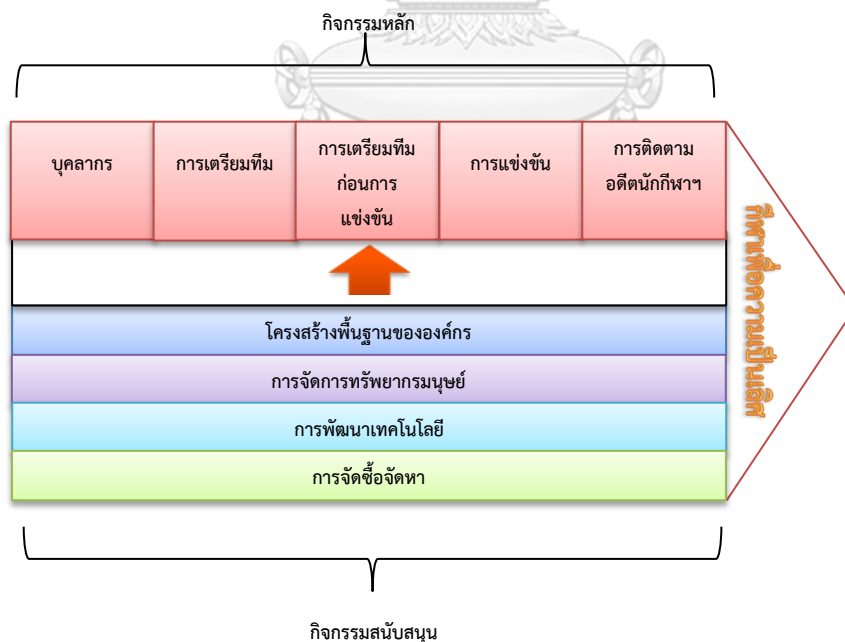
1.4 การแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปยังเป้าหมายการแข่งขันรายการหลัก เพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวัง และเป็นกลุ่มบุคคลตัวอย่างที่ดี (Role Model) ที่นำร่องของเชิดชูเกียรติ ให้เป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส

1.5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ติดตามให้บริการ/ สนับสนุน บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ หลังจากที่เลิกเป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว

2. กิจกรรมสนับสนุน ประกอบด้วย

- 2.1 โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานในการจัดการองค์กร ได้แก่ การบริหาร การจัดการทั่วไป การวางแผนเชิงกลยุทธ์ จัดระบบบัญชี การเงิน กฎหมาย
- 2.2 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสรรหา การคัดเลือก การประเมินผล การฝึกอบรม การปฏิบัติ การพัฒนาศักยภาพ
- 2.3 การพัฒนาเทคโนโลยี หมายถึง ระบบข้อมูล สารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างคุณค่าและพัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากร
- 2.4 การจัดซื้อจัดหา การจัดหาแหล่งบุคลากร เงิน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง การที่นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแล้วได้รับผลจากการเข้าร่วมแข่งขัน เป็นการประสบความสำเร็จจากการได้เป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านประกอบด้วย 1. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่นและภาคภูมิใจในกีฬาที่ตนเองเล่น 2. ด้านการประสบความสำเร็จในด้านรางวัล ความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ 3. ด้านการประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเต็มศักยภาพ

รูปที่ 6 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) ของงานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย”

รูปที่ 6 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าในการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย”

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุษณิ ทวีสัตย์ (2556) ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยถูกเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงโดยเป็นกลุ่มนักกีฬาเทเบิลเทนนิส โครงการพัฒนากีฬาชาติจำนวน 19 คน กลุ่มหัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 2 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 1 คน และผู้ฝึกสอน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งตอบโดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬา และแบบสัมภาษณ์ซึ่งตอบโดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนยกเว้นกลุ่มนักกีฬาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามหลักทฤษฎี VALUE CHAIN จากแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลจากนิสิตในโครงการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการแข่งขัน และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา 2. เพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ชวินันท์ แยมขวัญยืน (2554) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวกของสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 และเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ระหว่างเจ้าหน้าที่ทีมกับนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ทีม 60 คน และนักกีฬา 124 คน ของทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัด ที่ฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการ ครั้งที่ 30 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) กำหนดความมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 อยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวก สมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 พบว่า

เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬาที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรดาว โปธิแสน (2554) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ที่มีวิธีการเชิงคุณภาพร่วมด้วย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยระหว่างกีฬาประเภทบุคคล และกีฬาประเภททีม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (Criterion Sampling) นักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยประเภทบุคคล จำนวน 7 คน และประเภททีม จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดแรงจูงใจ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดแรงจูงใจของไวส์ (Weiss's Intrinsic/Extrinsic Motivation Scale) พร้อมทั้งแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ The Wilcoxon rank - sum (Mann - Whitney) Test โดยวิเคราะห์รายคู่ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน โดยเป็นแบบภายนอกมากกว่าภายใน ยกเว้นในด้านความรู้แจ้งเท่านั้น ที่มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นแบบภายนอกมากกว่าภายใน และเมื่อเปรียบเทียบลักษณะของแรงจูงใจในส่วนข้อมูลใน การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยก็สอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกัน จากการวิจัยครั้งนี้ แรงจูงใจเป็นแบบภายในผู้ฝึกสอนจึงควรพัฒนาวิธีการใช้แรงจูงใจภายใน เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจแก่นักกีฬาคนพิการต่อไป

รชนี ขวัญบุญจัน (2552) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย ศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่ง โดยอาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญและการหาค่าความสอดคล้องจากแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อย จากการศึกษา พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญของกีฬาโบว์ลิ่ง เห็นว่า ระบบการฝึกซ้อมและระบบการฝึกสอน มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนากีฬาโบว์ลิ่ง และพบว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญมากที่สุดในการพัฒนากีฬาโบว์ลิ่ง คือ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา และสมรรถภาพทางกายที่จำเป็นมากที่สุดของนักกีฬา คือ พลังของกล้ามเนื้อ และความสัมพันธ์ของสายตา มือ และเท้า ในขณะที่นักกีฬาโบว์ลิ่งที่ดีจะต้องมีซึ่งนักกีฬาโบว์ลิ่งที่ประสบความสำเร็จได้จะต้องมีจิตมุ่งมั่น และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงจะประสบความสำเร็จได้

สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือในการศึกษาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีระบบ อันประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสรุปแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนาผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยนำเข้าใช้ปัจจัยการบริหาร 4Ms พบว่าผู้บริหารมีความเป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกีฬาเป็นอย่างมาก การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ดูแลด้านกีฬาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานด้านกีฬาอย่างน้อย 5 ปี นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาระดับชาติ ผู้บริหารมีงบประมาณจัดการอย่างเพียงพอ ให้ความสนใจในเรื่องสนามฝึกซ้อมถึงแม้ว่าสนามจะไม่เพียงพอต่อการใช้งาน อาศัยการจัดตารางเวลาและการใช้สถานที่ฝึกซ้อมจากภายนอกกร่วมด้วย 2. กระบวนการ พบว่ามหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่มีการวางแผนลักษณะรายปี มีการจัดโครงสร้างองค์กรที่ดูแลกีฬาอย่างชัดเจน มีการจัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์เข้ามาทำงาน แต่การสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่และนักกีฬามีน้อย มีการควบคุมและการติดตามงานโดยการประชุมและจัดทำเป็นรายงานในรูปแบบเอกสารให้ผู้บริหารทราบ 3. ด้านผลลัพธ์ พบว่าการจัดการทั้ง 4 สถาบัน อยู่ในอันดับ 1 ใน 10 อันดับแรกของตารางสรุปเหรียญการแข่งชันกีฬามหาวิทยาลัย

Cucui & G.G (2016) ได้ศึกษาเรื่องEvent Management Process with in The Sports Structures การวิจัยนี้เป็นที่สนใจของผู้ประกอบวิชาชีพและโครงสร้างของกีฬาในปัจจุบันเนื่องจากเป็นระบบเนื่องจากองค์กรต้องปรับตัวให้เข้ากับอิทธิพลภายนอกและภายในที่ไม่อาจคาดการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง การแนะนำแนวคิดการจัดการทางวิทยาศาสตร์ภายในโครงสร้างการกีฬาในขั้นตอนเดียวเป็นสิ่งใหม่และไม่ได้รับการยืนยันอย่างเพียงพอ การพัฒนาการตรวจหาแนวความคิดในด้านการจัดการกีฬาและวิธีการและเทคนิคการบริหารจัดการจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในองค์กรกีฬา เราเชื่อว่าการใช้องค์กรกีฬาเพื่อการจัดการทางวิทยาศาสตร์ช่วยเพิ่มกิจกรรมซึ่งจะเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการกิจกรรมกีฬาและเพิ่มผลงานของพวกเขา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์สามารถเป็นประโยชน์ในการเสริมพื้นฐานทางทฤษฎีในด้านการจัดการกีฬาจากมุมมองขององค์กรกีฬาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการจัดการ การสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามระบุความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการที่ปรากฏในองค์กรกีฬาที่ทำการสอบสวน การวิจัยครั้งนี้อาจเป็นโอกาสสำหรับผู้ที่สนใจในการสำรวจการจัดการกีฬา นอกจากนี้วิธีการเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ในการจัดการองค์กรกีฬา การจัดการเหตุการณ์ที่ขาดหายไปอย่างมีเหตุผลทำให้เกิดช่องว่างในโครงสร้างการกีฬาผู้นำ โดยการแทรกแซงการบริหารงานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่เพิ่มขึ้นในองค์กรกีฬาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้

Velde (2006) ได้อธิบายบทบาทของผู้ประกอบการในธุรกิจสินค้าของป่าที่ไม่ใช่ไม้ยืนต้น (Non – timber Forest Products: NTFPs) 3 ชนิด ได้แก่ เห็ด (Mushrooms), Jipi Japa Palm และ Camedora Palm ในประเทศโบลิเวียและเม็กซิโก ผ่านมุมมองของโซ่คุณค่า (Value Chain)

การวิเคราะห์โซ่คุณค่านี้เป็นวิธีการใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตลาดสินค้า ซึ่งในการศึกษานี้ได้นำโซ่คุณค่ามาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ตลาดสำหรับสินค้าของป่าที่ไม่ใช่ไม้ยืนต้น โดย 1. สร้างแผนภาพโซ่คุณค่า 2. หาตัวอย่างการกระจายของกำไรของโซ่คุณค่า 3. พยากรณ์โซ่คุณค่าของสินค้าของป่าที่ไม่ใช่ไม้ยืนต้นว่ารูปแบบของธรรมาภิบาล แบบใดที่คาดหวังในทางทฤษฎีและรูปแบบใด ที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ และ 4. อภิปรายถึงผลกระทบของรูปแบบธรรมาภิบาลสำหรับผู้ประกอบการในโซ่คุณค่าของสินค้าทั้ง 3 ชนิด ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการมีความสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมทางด้านการตลาดของสินค้าของป่าที่ไม่ใช่ไม้ยืนต้น และเป็นกุญแจสำคัญ ในการกระจายความสำเร็จในโซ่คุณค่า

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้นั้นจะต้องมีกระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้โดยมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร หมายถึง บุคคลสำคัญที่มีส่วนทำที่ทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้ คือ คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

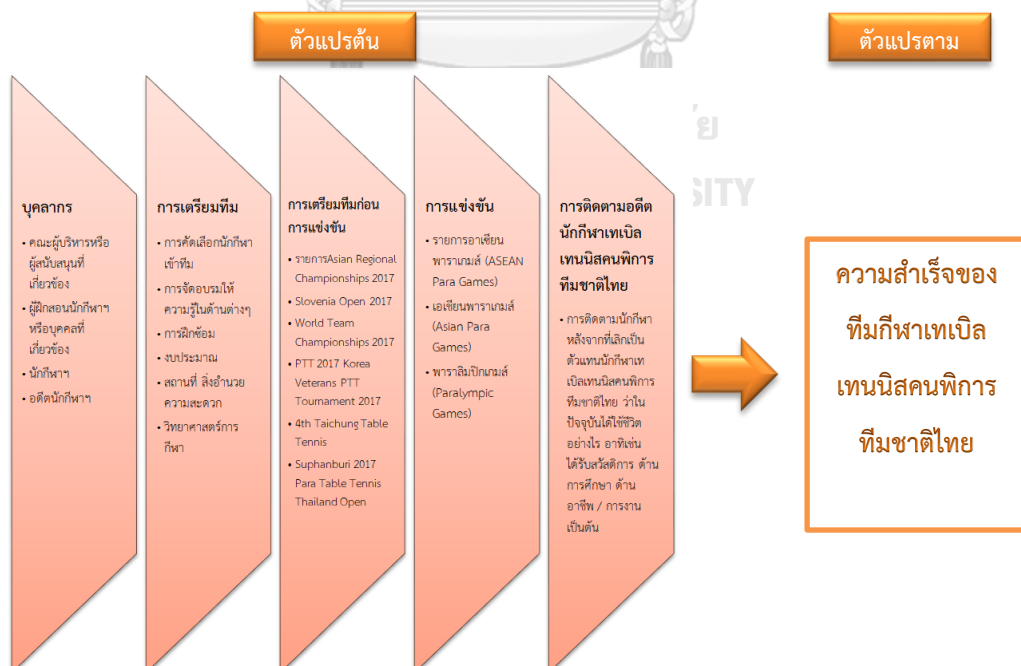
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม หมายถึง เป็นกิจกรรมที่มีขั้นตอนกระบวนการที่จะส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาศักยภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในความเป็นเลิศทางกีฬาในขั้นสุดท้าย คือ การคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม การจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ การฝึกซ้อมงบประมาณ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และวิทยาศาสตร์การกีฬา

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปทดลองเข้าแข่งขันตามรายการย่อยต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นเตรียมความพร้อมและเป็นการเก็บคะแนนอันดับโลก (ITTF Para Table Tennis Ranking) เพื่อที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันรายการหลักได้ คือ การเตรียมทีมก่อนการแข่งขันรายการAsian Regional Championships 2017 รายการSlovenia Open 2017 รายการWorld Team Championships 2017 รายการPTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 รายการ 4th Taichung Table Tennis และรายการSuphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน หมายถึง เป็นกิจกรรมที่นำบุคลากรส่งออกไปยังเป้าหมายการแข่งขันรายการหลัก เพื่อให้ได้ผลตามที่คาดหวัง และเป็นกลุ่มบุคคลตัวอย่างที่ดี (Role Model) ที่นำยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้เป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส คือ รายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) และรายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games)

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ติดตามให้บริการ/ สนับสนุน บุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ หลังจากที่ถูกเป็นตัวแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว คือ การติดตามนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางว่าบุคลากรเหล่านี้ปัจจุบันมีกิจกรรมอย่างไรบ้าง ประกอบอาชีพ/ การงาน การศึกษา หรือได้รับสวัสดิการอะไรแล้วนำข้อมูลมาทำการประชาสัมพันธ์

ซึ่งทั้ง 5 กิจกรรมนี้เป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย เพราะประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะก่อให้เกิดความเป็นเลิศนั้นจะขึ้นอยู่กับกระบวนการความสมบูรณ์และคุณภาพ จากทฤษฎีและแนวความคิดที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

รูปที่ 7 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสำเร็จของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ
 - กิจกรรมที่ 1 บุคลากร
 - กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม
 - กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
 - การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ
 - กิจกรรมที่ 1 บุคลากร
 - กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม
 - กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่าของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยทั้งระบบ ประกอบด้วย คณะผู้บริหารหรือ

ผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (Criterion Sampling) รวมจำนวนทั้งสิ้น 57 คน **กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกคุณสมบัติ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้**

กลุ่มที่ 1: คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปี พ.ศ.2560 (จำนวน 7 คน)

เกณฑ์คัดเข้า :

1. เป็นตัวแทนตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ
2. เป็นตัวแทนตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย
3. เป็นตัวแทนตำแหน่งคณะกรรมการบริหารพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย
4. เป็นตัวแทนตำแหน่งคณะกรรมการบริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย
5. เคยมีประสบการณ์ในการส่งหรือสนับสนุนนักกีฬาให้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม และระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ

เกณฑ์คัดออก :

1. ไม่ประสงค์ในการเข้าร่วมโครงการฯ

กลุ่มที่ 2: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ.2560 (จำนวน 20 คน)

เกณฑ์คัดเข้า :

1. เป็นตำแหน่งผู้ฝึกสอนนักกีฬาฯ
 - กลุ่มนั่ง/ ยืน และกลุ่มความพิการทางปัญญา คือ กลุ่ม TT 1 – 11
2. เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - อาทิเช่นเป็นตำแหน่งผู้ช่วยเหลือนักกีฬาฯ หรือ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬาฯ หรือ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือ ตำแหน่งนักจิตวิทยาการกีฬา หรือ ตำแหน่งนักเวชศาสตร์การกีฬา หรือ ตำแหน่งแพทย์ในการจัดระดับความพิการ
 - กลุ่มนั่ง/ ยืน และกลุ่มความพิการทางปัญญา คือ กลุ่ม TT 1 – 11
3. เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม และระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ

เกณฑ์คัดออก :

1. ไม่ประสงค์ในการเข้าร่วมโครงการฯ

กลุ่มที่ 3: นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ.2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย (จำนวน 30 คน)

เกณฑ์คัดเข้า :

1. เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
 - สามารถสื่อสารได้
 - กลุ่มนั่ง/ ยืน และกลุ่มความพิการทางปัญญา คือ กลุ่ม TT 1 – 11
2. เป็นอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
 - สามารถสื่อสารได้
 - อยู่ในช่วงเวลา ปีพ.ศ.2555 - 2560
 - กลุ่มนั่ง/ ยืน และกลุ่มความพิการทางปัญญา คือ กลุ่ม TT 1 - 11
3. เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม และระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิ เช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเซียพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ

เกณฑ์คัดออก :

1. ไม่ประสงค์ในการเข้าร่วมโครงการฯ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 3 ชุด และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 3 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของเครื่องมือ มีดังนี้

2.1 แบบสอบถาม เป็นการกำหนดข้อความออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ทำการวิจัย ในประเด็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบุคคลหลายกลุ่มและต่างสถานภาพกัน โดยแบบสอบถามใช้เวลาตอบประมาณ 5 - 10 นาที แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ชุด ซึ่งแต่ละชุดจะประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2540) มีเกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้

ระดับสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

มากที่สุด	ให้คะแนน 5
มาก	ให้คะแนน 4
ปานกลาง	ให้คะแนน 3
น้อย	ให้คะแนน 2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ตามเกณฑ์ของ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

เกณฑ์การให้คะแนน	4.50 - 5.00	หมายถึง มากที่สุด
	3.50 - 4.49	หมายถึง มาก
	2.50 - 3.49	หมายถึง ปานกลาง
	1.50 - 2.49	หมายถึง น้อย
	1.00 - 1.49	หมายถึง น้อยมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2540) มีเกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้

ระดับสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

มากที่สุด	ให้คะแนน 5
มาก	ให้คะแนน 4
ปานกลาง	ให้คะแนน 3
น้อย	ให้คะแนน 2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ตามเกณฑ์ของ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

เกณฑ์การให้คะแนน	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2540) มีเกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้

ระดับสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

มากที่สุด	ให้คะแนน 5
มาก	ให้คะแนน 4
ปานกลาง	ให้คะแนน 3
น้อย	ให้คะแนน 2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ตามเกณฑ์ของ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

เกณฑ์การให้คะแนน	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นการกำหนดแนวข้อคำถามแบบเปิดกว้าง หรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด และเป็นการกำหนดข้อคำถามออกเป้นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ทำการวิจัย ในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบุคคลหลายกลุ่มและต่างสถานภาพกัน โดยแบบสัมภาษณ์ใช้เวลาตอบประมาณ 30 - 50 นาที แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ชุด ซึ่งแต่ละชุดจะประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5

- กิจกรรม คือ
- กิจกรรมที่ 1 บุคลากร
 - กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม
 - กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5

- กิจกรรม คือ
- กิจกรรมที่ 1 บุคลากร
 - กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม
 - กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5

- กิจกรรม คือ
- กิจกรรมที่ 1 บุคลากร
 - กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม
 - กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน
 - กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างงานวิจัย

1. ทำการศึกษาสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับการจัดการทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

2. ศึกษาข้อมูล เอกสาร วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 2 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยอันเป็นสิ่งที่ต้องการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

4. ทำการร่างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาให้อยู่ในขอบเขตและครอบคลุมเนื้อหา โดยการใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ตามความเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2547)

ให้ +1 หมายถึง ถ้าเห็นด้วยว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ -1 หมายถึง ถ้าไม่เห็นด้วยว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

7. นำแบบสอบถามชุดที่ 1 มาตรวจแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้บริหารที่ใช้ในการวิจัยคือ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 27 ฉบับเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ขึ้นไป

นำแบบสอบถามชุดที่ 2 มาตรวจแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้ฝึกสอนที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือผู้ฝึกสอนกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ขึ้นไป

นำแบบสอบถามชุดที่ 3 มาตรวจแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาเทเบิลเทนนิสหรือนักกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ขึ้นไป

8. นำแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้บริหารที่ใช้ในการวิจัยคือ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบสัมภาษณ์เช่น เพื่อความเข้าใจในการใช้ภาษา การใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์

นำแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้ฝึกสอนที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือผู้ฝึกสอนกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบสัมภาษณ์เช่น เพื่อความเข้าใจในการใช้ภาษา การใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์

นำแบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาเทเบิลเทนนิสหรือนักกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบสัมภาษณ์เช่น เพื่อความเข้าใจในการใช้ภาษา การใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์

9. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

10. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

11. สรุปทำรายงาน และนำเสนอข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. หาความตรง (Validity)

1.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวพิจารณาตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อให้มีความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 1.00

1.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวพิจารณาตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อให้มีความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.96

1.3 แบบสอบถามชุดที่ 3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวพิจารณาตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อให้มีความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.95

2. หาความเที่ยง (Reliability)

2.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้บริหารที่ใช้ในการวิจัยคือ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 27 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.93

2.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้ฝึกสอนที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือผู้ฝึกสอนกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.84

2.3 แบบสอบถามชุดที่ 3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มนักกีฬาที่ใช้ในการวิจัย คือนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือนักกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.88

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สรุวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทราบข้อมูลทั่วไปด้านโครงสร้างการแบ่งส่วนงานการบริหาร วัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนการส่งเสริมสนับสนุนกีฬาของทีมนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย

2. สำหรับกลุ่มที่ 1: คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการฯ หรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ พร้อมประสานงานในเรื่องต่างๆ เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน

สำหรับกลุ่มที่ 2: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการฯ เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ พร้อมประสานงานไปยังผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคล

ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน

สำหรับกลุ่มที่ 3: นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงคณะกรรมการบริหารงานสมาคมกีฬาคนพิการฯ เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ พร้อมประสานงานไปยังนักกีฬาฯหรืออดีตนักกีฬาฯในเรื่องต่างๆ เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน

3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียด และประโยชน์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสัมภาษณ์ โดยมีการบันทึกเทปสัมภาษณ์พร้อมกับการจดบันทึกประกอบโดยผู้วิจัยเอง

5. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ และนำมาเสนอในรูปแบบตารางความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์แบบสอบถามในตอนต้นที่ 2

2.1 เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในลักษณะความเรียง

2.2 เกี่ยวกับจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาถอดใจความสำคัญและสรุปตามประเด็น เนื้อหา และนำเสนอในลักษณะความเรียง

แผนการดำเนินงาน

ลำดับ ที่	กิจกรรมการวิจัย	ระยะเวลา
1	กำหนดขอบข่ายในเรื่องที่สนใจเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัย	สิงหาคม 2559 – กันยายน 2559
2	ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในเรื่องของกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการในการกำหนดหัวข้อวิจัย พร้อมทั้งศึกษาเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย	ตุลาคม 2559 – พฤศจิกายน 2559
3	ศึกษางานวิจัยและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กำหนดกลุ่มประชากร ตัวแปรที่ต้องการศึกษา และตั้งหัวข้อวิทยานิพนธ์	มกราคม 2560 – กุมภาพันธ์ 2560
4	สอบหัวข้อวิทยานิพนธ์	พฤษภาคม 2560
5	ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์	มิถุนายน – กันยายน 2560
6	สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์	16 ตุลาคม 2560
7	แก้ไขโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามที่คณะกรรมการสอบโครงร่างแนะนำ และเสนอขอความเห็นชอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมหาบัณฑิต	17 พฤศจิกายน 2560
8	แก้ไขโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแนะนำ และเสนอขออนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารคณะ	29 มกราคม 2561
9	เสนอแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเห็นชอบ	กุมภาพันธ์ – เมษายน 2561
10	เสนอขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย	เมษายน - มิถุนายน 2561
11	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	มิถุนายน – กันยายน 2561
12	ดำเนินวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย	กันยายน – ตุลาคม 2561
13	ขออนุมัติสอบวิทยานิพนธ์	พฤศจิกายน 2561

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย”

โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยจำแนกออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

สำหรับกลุ่มที่ 1: คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน จำนวน 7 คน มีผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71

สำหรับกลุ่มที่ 2: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน จำนวน 20 คน มีผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85

สำหรับกลุ่มที่ 3: นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังและวิเคราะห์สภาพความต่างด้วยตนเองและสัมภาษณ์ผู้ตอบด้วยตนเองในครั้งเดียวกัน จำนวน 30 คน มีผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

- 1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
- 1.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

- 2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

3.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

1.2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

1.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

2.2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

3.2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

3.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติและผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาเสนอในรูปแบบตารางความเรียง ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจก

แรงความถี่และหาค่าร้อยละ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 9 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ	2	33.3
คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย	2	33.3
คณะกรรมการบริหารพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย	1	16.7
คณะกรรมการบริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย	1	16.7
อื่นๆ	0	0.0
รวม	6	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ และตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารพาราลิมปิกแห่งประเทศไทยและตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

2.1 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเป็นรายข้อ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 10 - 14

ตารางที่ 10 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลากร

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	1.83	0.75	น้อย
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน	1.83	0.75	น้อย
3. มีการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาทีมและนักกีฬาอย่างชัดเจน	2.33	1.21	น้อย
4. มีการแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	2.33	0.82	น้อย
5. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	2.17	0.75	น้อย
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	2.17	0.75	น้อย
7. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	2.17	0.75	น้อย
รวม	2.12	0.17	น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจนและมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาทีมและนักกีฬาอย่างชัดเจนและมีการแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ($\bar{X} = 2.33$)

ตารางที่ 11 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม			
1.1 มีนโยบายในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬาที่หลากหลายวิธีและสม่ำเสมอ	2.17	0.41	น้อย
1.2 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุด	1.5	0.84	น้อย
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬามาตามเกณฑ์ที่กำหนด	1.5	0.55	น้อย

ตารางที่ 11 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม (ต่อ)

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ			
2.1 มีนโยบายการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	1.83	0.41	น้อย
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	2	0.63	น้อย
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	2	0.63	น้อย
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	3.33	0.52	ปานกลาง
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	2.5	1.38	ปานกลาง
3. ด้านการฝึกซ้อม			
3.1 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1.67	0.52	น้อย
4. ด้านงบประมาณ			
4.1 บริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้	1.67	0.52	น้อย
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	1.67	0.82	น้อย
4.2.1 มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้	1.83	0.98	น้อย
4.2.2 มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้	2	0.89	น้อย
4.3 มีทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักกีฬา	2.33	1.03	น้อย
4.4 จัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	2.33	0.82	น้อย
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก			
5.1 จัดหา/ ประสานงานด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	1.83	0.75	น้อย
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	2.17	0.75	น้อย
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	2.17	0.75	น้อย
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา			
6.1 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1.83	0.75	น้อย
รวม	2.02	0.24	น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 17 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุดและดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด ($\bar{X} = 1.5$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 12 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 1 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 มีนโยบายจัดหางบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่าง ๆ	1.67	0.82	น้อย
1.2 มีนโยบายเลือกรายการเก็บคะแนนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา	1.67	0.82	น้อย
1.3 มีนโยบายจัดหาด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการแข่งขัน	1.67	0.52	น้อย
1.4 เมื่อจบรายการแข่งขันแต่ละรายการ ได้มีการพิจารณารายการที่เลือกส่งไปนั้นว่าสมควรส่งต่อหรือควรส่งไปรายการอื่นแทน	2	1.26	น้อย
รวม	1.75	0.31	น้อย

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีนโยบายจัดหางบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่าง ๆ มีนโยบายเลือกรายการเก็บคะแนนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา และมีนโยบายจัดหาด้านอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการแข่งขัน ($\bar{X} = 1.67$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ เมื่อจบรายการแข่งขันแต่ละรายการ ได้มีการพิจารณารายการที่เลือกส่งไปนั้นว่าสมควรส่งต่อหรือควรส่งไปรายการอื่นแทน ($\bar{X} = 2$)

ตารางที่ 13 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก	1.17	0.41	น้อยที่สุด
1.2 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1.83	0.75	น้อย
1.3 มีการยกย่องเชิดชูเกียรติของ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	1.5	0.55	น้อย
รวม	1.5	0.17	น้อย

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.5$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด 1 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก ($\bar{X} = 1.17$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา ($\bar{X} = 1.83$)

ตารางที่ 14 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา	2.17	0.98	น้อย
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	2.5	0.84	ปานกลาง
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว	2.67	1.03	ปานกลาง
รวม	2.44	0.10	น้อย

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 1 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา ($\bar{X} = 2.17$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว ($\bar{X} = 2.67$)

2.2 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แบบสอบถามชุดที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ระดับ		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5
ความสำคัญ		ด้านบุคลากร	ด้านการเตรียมทีม	ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	ด้านการแข่งขัน	ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
ความสำคัญ	จำนวน	4	1	1	0	0
ลำดับที่ 1	ร้อยละ	66.7	16.7	16.7	0	0
ความสำคัญ	จำนวน	1	4	1	0	0
ลำดับที่ 2	ร้อยละ	16.7	66.7	16.7	0	0
ความสำคัญ	จำนวน	1	1	4	0	0
ลำดับที่ 3	ร้อยละ	16.7	16.7	66.7	0	0
ความสำคัญ	จำนวน	0	0	0	6	0
ลำดับที่ 4	ร้อยละ	0	0	0	100.0	0
ความสำคัญ	จำนวน	0	0	0	0	6
ลำดับที่ 5	ร้อยละ	0	0	0	0	100.0
รวม	จำนวน	6	6	6	6	6
	ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านการเตรียมทีม ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 3 คือ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 4 คือ ด้านการแข่งขัน และให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 คือ ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสอบถามชุดที่ 2

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 16 – 18

ตารางที่ 16 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	13	76.5
หญิง	4	23.5
รวม	17	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 และเป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตารางที่ 17 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	0	0
20 - 29 ปี	5	29.4
30 - 39 ปี	3	17.6
40 - 49 ปี	7	41.2
50 ปีขึ้นไป	2	11.8
รวม	17	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคืออายุ 20 - 29 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

ตารางที่ 18 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ฝึกสอนนักศึกษา	10	58.8
เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	6	35.3
ผู้จัดการทีม	1	5.9
รวม	17	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้ฝึกสอนนักศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเป็นผู้จัดการทีม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

2.1 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬา เทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเป็นรายชื่อ ปราบกฎผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 19 – 23

ตารางที่ 19 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลากร

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร	\bar{X}	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. มีวิธีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า	1.76	0.75	น้อย
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน	1.59	0.80	น้อย
3. มีการแก้ปัญหาอย่างทันที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	2.12	0.78	น้อย
4. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1.65	0.70	น้อย
5. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1.76	0.83	น้อย
6. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	2.06	1.20	น้อย
รวม	1.82	0.18	น้อย

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 1.59$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ($\bar{X} = 2.12$)

ตารางที่ 20 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม			
1.1 ใช้ผลงานจากการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา	2.29	1.44	น้อย
1.2 มีการทาบทามนักกีฬาที่มีผลงานดีเข้ามาร่วมทีมเป็นการส่วนตัว	2.29	0.85	น้อย
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาทตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	1.59	0.71	น้อย
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ			
2.1 มีวิธีการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	1.82	1.01	น้อย
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	1.82	0.73	น้อย
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	2.24	0.90	น้อย
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	3.24	1.03	ปานกลาง
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	2.71	1.16	ปานกลาง
3. ด้านการฝึกซ้อม			
3.1 มีวิธีการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ	1.76	0.83	น้อย
3.2 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1.53	0.62	น้อย
4. ด้านงบประมาณ			
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการจัดสรรทีมกีฬา	2.24	1.25	น้อย
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	2.65	1.17	น้อย
4.2.1 มีคำปรึกษาพยาบาลจัดให้	3.18	1.01	ปานกลาง

ตารางที่ 20 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม (ต่อ)

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
4.2.2 มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้	3.71	1.16	มาก
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก			
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	2	0.94	น้อย
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	2.18	0.88	น้อย
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	1.65	0.70	น้อย
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา			
6.1 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1.88	0.78	น้อย
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการให้นักกีฬาพบแพทย์ ตรวจสอบสมรรถภาพ เพื่อบำบัด ฟันฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ	2.41	1.06	น้อย
รวม	2.27	0.22	น้อย

จากตารางที่ 20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 15 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 1.53$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้ ($\bar{X} = 3.71$)

ตารางที่ 21 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 มีงบประมาณเพียงพอในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่าง ๆ	2.34	0.86	น้อย
1.2 มีวิธีการเลือกรายการเก็บคะแนนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา	1.94	0.90	น้อย
1.3 มีการศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ	2.12	0.86	น้อย
1.4 มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้น ๆ	1.82	0.64	น้อย
รวม	2.06	0.12	น้อย

จากตารางที่ 21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้น ๆ ($\bar{X} = 1.82$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีงบประมาณเพียงพอในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.34$)

ตารางที่ 22 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก	1.53	0.62	น้อย
1.2 มีวิธีการแก้ไขจุดบกพร่องของนักกีฬาในระหว่างเกมการแข่งขัน	1.65	0.79	น้อย
1.3 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	2.35	1.06	น้อย
1.4 มีการเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขันของนักกีฬา เพื่อใช้ในการปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป	1.71	0.69	น้อย
รวม	1.81	0.19	น้อย

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก ($\bar{X} = 1.53$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา ($\bar{X} = 2.35$)

ตารางที่ 23 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา	2.94	1.20	ปานกลาง
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	2.53	0.87	ปานกลาง
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว	2.65	1.22	ปานกลาง
รวม	2.71	0.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา ($\bar{X} = 2.53$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา ($\bar{X} = 2.94$)

2.2 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แบบสอบถามชุดที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ระดับ		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5
ความสำคัญ		ด้านบุคลากร	ด้านการเตรียมทีม	ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	ด้านการแข่งขัน	ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
ความสำคัญ	จำนวน	11	3	2	1	0
ลำดับที่ 1	ร้อยละ	64.7	17.6	11.8	5.9	0
ความสำคัญ	จำนวน	4	12	0	1	0
ลำดับที่ 2	ร้อยละ	23.7	70.6	0	5.9	0
ความสำคัญ	จำนวน	0	2	12	3	0
ลำดับที่ 3	ร้อยละ	0	11.8	70.6	17.6	0
ความสำคัญ	จำนวน	2	0	3	12	0
ลำดับที่ 4	ร้อยละ	11.8	0	17.6	70.6	0
ความสำคัญ	จำนวน	0	0	0	0	17
ลำดับที่ 5	ร้อยละ	0	0	0	0	100.0
รวม	จำนวน	17	17	17	17	17
	ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านการเตรียมทีม ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 3 คือ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 4 คือ ด้านการแข่งขัน และให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 คือ ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสอบถามชุดที่ 3

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 25 – 29

ตารางที่ 25 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	21	75.0
หญิง	7	25.0
รวม	28	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ตารางที่ 26 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	4	14.3
20 - 29 ปี	7	25.0
30 - 39 ปี	11	39.3
40 - 49 ปี	4	14.3
50 ปีขึ้นไป	2	7.1
รวม	28	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคืออายุ 20 - 29 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และอายุน้อยกว่า 20 ปี, อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 27 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	26	92.9
อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	2	7.1
รวม	28	100.0

จากตารางที่ 27 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมาคือเป็นอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 28 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	3.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	12	42.9
ปริญญาตรี	8	28.6
ปริญญาโท	3	10.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) / ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	4	14.3
รวม	28	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 29 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	2	7.1
รับราชการ	1	3.6
รัฐวิสาหกิจ	3	10.7
ค้าขาย	1	3.6
ธุรกิจส่วนตัว	2	7.1
พนักงานบริษัทเอกชน	19	67.9
รวม	28	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาคือรัฐวิสาหกิจจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

2.1 ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬา เทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเป็นรายข้อ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 30 – 34

ตารางที่ 30 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 1 ด้านบุคลการ

กิจกรรมที่ 1 บุคลการ	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	2.46	1.04	น้อย
2. สามารถแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	2.82	1.02	ปานกลาง
3. มีการพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจด้วยการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง	2.14	1.08	น้อย
4. มีการพัฒนาการควบคุมสมาธิ	2.39	0.83	น้อย
5. มีการพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจ	1.68	0.72	น้อย
6. มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ	1.43	0.74	น้อยที่สุด
รวม	2.15	0.16	น้อย

จากตารางที่ 30 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลการอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด 1 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 4 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 1.43$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ สามารถแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ($\bar{X} = 2.82$)

ตารางที่ 31 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม			
1.1 มีกระบวนการและวิธีการในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬาที่หลากหลายและทั่วถึง	2.18	0.86	น้อย
1.2 การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	1.96	1.17	น้อย
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ			
2.1 ได้รับการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	2.04	0.96	น้อย
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	2.29	0.94	น้อย
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	2.11	0.96	น้อย
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	3	1.02	ปานกลาง
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	3	1.05	ปานกลาง
3. ด้านการฝึกซ้อม			
3.1 มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1.75	0.70	น้อย
4. ด้านงบประมาณ			
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	2.25	1.27	น้อย
4.2 มีการสนับสนุนด้านทุนอุดหนุนการศึกษา	2.79	1.52	ปานกลาง
4.3 มีงานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตประจำวัน	2.39	1.17	น้อย
4.4 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	2.32	0.82	น้อย
4.4.1 มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้	3.39	1.50	ปานกลาง
4.4.2 มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้	4	1.15	มาก
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก			
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อม	2.18	1.16	น้อย
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	2.21	1.32	น้อย

ตารางที่ 31 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 2 ด้านการเตรียมทีม (ต่อ)

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนาม ฟีกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	1.86	1.01	น้อย
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา			
6.1 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถ	2.96	1.29	ปานกลาง
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการพบแพทย์ตรวจสอบสมรรถภาพ เพื่อบำบัด ฟันฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ	2.79	1.17	ปานกลาง
รวม	2.49	0.22	น้อย

จากตารางที่ 31 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 12 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 6 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 1.75$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้ ($\bar{X} = 4$)

ตารางที่ 32 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 1 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 ได้ศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน	2.61	1.31	ปานกลาง
1.2 สามารถเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาฝีมือ และไหวพริบ	2.18	0.86	น้อย
1.3 สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้น ๆ	2.29	0.90	น้อย
1.4 มีอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการแข่งขัน	2.04	0.88	น้อย
รวม	2.28	0.22	น้อย

จากตารางที่ 32 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.04$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ได้ศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.61$)

ตารางที่ 33 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 4 ด้านการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวัง
1.1 ได้ศึกษาหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน	1.89	0.79	น้อย
1.2 สามารถแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขัน	2.57	0.74	ปานกลาง
1.3 มีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด	1.5	0.69	น้อย
1.4 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของท่าน	2.39	1.10	น้อย
รวม	2.09	0.18	น้อย

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการแข่งขันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด ($\bar{X} = 1.5$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ สามารถแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.57$)

ตารางที่ 34 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามกิจกรรมที่ 5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการทีมชาติไทย	(\bar{X})	SD	ระดับสภาพที่ เป็นจริง ต่ำกว่าความ คาดหวัง
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา	3.5	1.26	มาก
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	3.04	1.20	ปานกลาง
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว	2.29	1.15	น้อย
รวม	2.94	0.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 1 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว ($\bar{X} = 2.29$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา ($\bar{X} = 3.5$)

2.2 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมนักกีฬา

เบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 แบบสอบถามชุดที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ระดับ		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5
ความสำคัญ		ด้านบุคลากร	ด้านการเตรียมทีม	ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	ด้านการแข่งขัน	ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย
ความสำคัญ	จำนวน	14	6	2	0	6
ลำดับที่ 1	ร้อยละ	50.0	21.4	7.1	0	21.4
ความสำคัญ	จำนวน	9	14	3	1	1
ลำดับที่ 2	ร้อยละ	32.1	50.0	10.7	3.6	3.6
ความสำคัญ	จำนวน	3	6	15	4	0
ลำดับที่ 3	ร้อยละ	10.7	21.4	53.6	14.3	0
ความสำคัญ	จำนวน	2	2	8	18	0
ลำดับที่ 4	ร้อยละ	7.1	7.1	28.6	64.3	0
ความสำคัญ	จำนวน	0	0	0	5	21
ลำดับที่ 5	ร้อยละ	0	0	0	17.9	75.0
รวม	จำนวน	28	28	28	28	28
	ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 35 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นเป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านการเตรียมทีม ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 3 คือ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 4 คือ ด้านการแข่งขัน และให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 คือ ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย

3.1 การเปรียบเทียบผลของความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด ประกอบด้วยคณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 นักกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิเลนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่าง

ระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเป็นรายข้อ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การเปรียบเทียบผลของความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

	แบบ	ระดับสภาพที่	แบบ	ระดับสภาพที่	แบบ	ระดับสภาพที่	
	สอบถาม	เป็นจริงต่ำกว่า	สอบถาม	เป็นจริงต่ำกว่า	สอบถาม	เป็นจริงต่ำกว่า	
	ชุดที่ 1	ความคาดหวัง	ชุดที่ 2	ความคาดหวัง	ชุดที่ 3	ความคาดหวัง	
กิจกรรมที่ 1	(\bar{X})	2.12	น้อย	1.82	น้อย	2.15	น้อย
ด้านบุคลากร	SD	0.17		0.18		0.16	
กิจกรรมที่ 2	(\bar{X})	2.02	น้อย	2.27	น้อย	2.49	น้อย
ด้านการเตรียม	SD	0.24		0.22		0.22	
ทีม							
กิจกรรมที่ 3	(\bar{X})	1.75	น้อย	2.06	น้อย	2.28	น้อย
ด้านการเตรียม	SD	0.31		0.12		0.22	
ทีมก่อนการ							
แข่งขัน							
กิจกรรมที่ 4	(\bar{X})	1.5	น้อย	1.81	น้อย	2.09	น้อย
ด้านการแข่งขัน	SD	0.17		0.91		0.18	
กิจกรรมที่ 5	(\bar{X})	2.44	น้อย	2.71	ปานกลาง	2.94	ปานกลาง
ด้านการติดตาม	SD	0.1		0.19		0.06	
อดีตนักกีฬา							
เทเบิลเทนนิสคน							
พิการทีมชาติไทย							
รวม	(\bar{X})	1.97	น้อย	2.13	น้อย	2.39	น้อย
	SD	0.08		0.04		0.07	

จากตารางที่ 36 การเปรียบเทียบผลของความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

1. ด้านบุคลากร พบว่าแบบสอบถามชุดที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.12$) แบบสอบถามชุดที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.82$) และแบบสอบถามชุดที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.15$)

2. ด้านการเตรียมทีม พบว่าแบบสอบถามชุดที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.02$) แบบสอบถามชุดที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.27$) และแบบสอบถามชุดที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.49$)

3. การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน พบว่าแบบสอบถามชุดที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.75$) แบบสอบถามชุดที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.06$) และแบบสอบถามชุดที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.28$)

4. ด้านการแข่งขัน พบว่าแบบสอบถามชุดที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.5$) แบบสอบถามชุดที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 1.81$) และแบบสอบถามชุดที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.09$)

5. ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย พบว่าแบบสอบถามชุดที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ($\bar{X} = 2.44$) แบบสอบถามชุดที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) และแบบสอบถามชุดที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$)

3.2 การเปรียบเทียบผลของการจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด ประกอบด้วยคณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผลการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเป็นรายข้อ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 37

ระดับความสำคัญ	กิจกรรมที่ 1			กิจกรรมที่ 2			กิจกรรมที่ 3			กิจกรรมที่ 4			กิจกรรมที่ 5			
	ด้านบุคลากร			ด้านการเตรียมทีม			ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน			ด้านการแข่งขัน			ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาแบริลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย			
แบบสอบถามชุดที่	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	
ความสำคัญลำดับที่ 1	จำนวน	4	11	14	1	3	6	1	2	2	0	1	0	0	0	6
	ร้อยละ	66.7	64.7	50.0	16.7	17.6	21.4	16.7	11.8	7.1	0	5.9	0	0	0	21.4
ความสำคัญลำดับที่ 2	จำนวน	1	4	9	4	12	14	1	0	3	0	1	1	0	0	1
	ร้อยละ	16.7	23.7	32.1	66.7	70.6	50.0	16.7	0	10.7	0	5.9	3.6	0	0	3.6
ความสำคัญลำดับที่ 3	จำนวน	1	0	3	1	2	6	4	12	15	0	3	4	0	0	0
	ร้อยละ	16.7	0	10.7	16.7	11.8	21.4	66.7	70.6	53.6	0	17.6	14.3	0	0	0
ความสำคัญลำดับที่ 4	จำนวน	0	2	2	0	0	2	0	3	8	6	12	18	0	0	0
	ร้อยละ	0	11.8	7.1	0	0	7.1	0	17.6	28.6	100.0	70.6	64.3	0	0	0
ความสำคัญลำดับที่ 5	จำนวน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	6	17	21
	ร้อยละ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17.9	100.0	100.0	75.0
รวม	จำนวน	6	17	28	6	17	28	6	17	28	6	17	28	6	17	28
	ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละ การเปรียบเทียบผลของการจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬา เทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

จากตารางที่ 37 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด คนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นเป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านการเตรียมทีม ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 3 คือ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นลำดับที่ 4 คือ ด้านการแข่งขัน และให้ความสำคัญของกิจกรรมเป็นน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 คือ ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่าของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยทั้งระบบ ประกอบด้วย คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย จำนวน 51 คน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจดบันทึกและบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาเปิดฟังเพื่อวิเคราะห์ สรุปตามประเด็น และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาเสนอในรูปแบบตารางความเรียง ดังตารางที่ 38 – 40

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 (กลุ่มที่ 1: คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง) จำนวน 6 คน

ตารางที่ 38 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.1 ด้านบุคลากร มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารใหม่ โดยมีคณะกรรมการพาราฯ เป็นองค์กรสูงสุดของคนพิการของประเทศไทย เป็นผู้ออกนโยบายและเป็นผู้กำกับดูแล 5 สมาคมฯ และมีการกีฬาแห่งประเทศไทยช่วยสนับสนุนดูแลด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ มีการพัฒนานักกีฬาตามนโยบายของภาครัฐ โดยทำงานร่วมกับสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย</p>	<p>2.1 ด้านบุคลากร ควรที่จะต้องมีการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ทุกภาคส่วนงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 กลุ่มเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อให้มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ควรที่จะวางแผนการสร้างการพัฒนานักกีฬาเดิมหรือการหานักกีฬาใหม่มาแทนนักกีฬาที่จะปลดระวาง และควรที่จะเพิ่มบุคลากรทางกีฬามากกว่ากีฬาคนปกติ เนื่องจากนักกีฬาความพิการแตกต่างกันออกไป</p>

ตารางที่ 38 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.2 ด้านการเตรียมทีม การกีฬาแห่งประเทศไทยจะช่วยสนับสนุนในด้านของเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร การสรรหาผู้ฝึกสอนและนักกีฬา การจัดจ้างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา การจัดหาอุปกรณ์ สถานที่ฝึกซ้อม สถานที่พักผ่อน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยพัฒนาศักยภาพผู้ฝึกสอนและนักกีฬาเพื่อให้ไปสู่ความเป็นเลิศได้ ส่วนทางสมาคมฯจะใช้เงินส่วนหนึ่งของสมาคมฯเพื่อสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเก็บตัวเพิ่มมากขึ้น จะมีเจ้าหน้าที่คอยติดตามลงไปดูตรวจเยี่ยมนักกีฬาเป็นประจำทุกเดือนว่ามีปัญหาอะไรบ้าง และคอยติดตามประเมินผลการฝึกซ้อมจากหัวหน้าผู้ฝึกสอน</p>	<p>2.2 ด้านการเตรียมทีม ควรที่จะมีการพัฒนาการฝึกซ้อมให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของการจัดส่งนักกีฬาควรที่จะเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงาน เพราะกีฬาคนพิการเป็นกีฬาพิเศษแตกต่างจากกีฬาปกติ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายควรที่จะมีนโยบายพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาที่มีอยู่ เช่น จัดให้มีการจัดอบรมอยู่ตลอดเวลา ส่งไปดูงานต่างประเทศ และมีระยะเวลาเข้าอบรมผ่านเกณฑ์มาตรฐานของระดับสากลนานาชาติ</p>
<p>1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน สมาคมฯจะส่งแผนรายการเก็บคะแนนให้การกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อให้การกีฬาแห่งประเทศไทยสนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกแมตช์ที่เสนอมาได้มากที่สุด ปีละประมาณ 5 - 6 รายการ ส่วนสมาคมฯจะคอยสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมนอกเหนือจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้มาหรือได้รับไม่เพียงพอ เช่นการส่งนักกีฬาไปเก็บคะแนนแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มเติม หรือคอยสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม และคอยติดตาม ประเมินผลการรายการเก็บคะแนนจากหัวหน้าผู้ฝึกสอน</p>	<p>2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรที่จะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นพื้นฐาน เพื่อที่จะสามารถประสานงานต่าง ๆ การโต้ตอบ หรือการติดต่อผ่านออนไลน์กับองค์กรต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าต้องการที่จะทำให้ผลงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายควรที่จะมีนโยบายสนับสนุนในเรื่องงบประมาณเพิ่มเติมให้สมาคมฯ เพื่อที่จะได้สรรหานักกีฬา ขยายฐานนักกีฬาคัดเลือกมาเก็บตัวและเก็บตัวนักกีฬามาฝึกซ้อม</p>

ตารางที่ 38 ผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.4 ด้านการแข่งขัน สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทยส่งรายชื่อนักกีฬาผ่านสมาคมฯ เพื่อสมาคมฯจะส่งนักกีฬาผ่านคณะกรรมการพาราฯ เพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขันรายการมหกรรมทั้ง 3 รายการ ส่วนการกีฬาแห่งประเทศไทยจะตั้งไทยเฮาส์ให้บริการนักกีฬา เช่น นักจิตวิทยา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพ ทีมแพทย์ ที่จะคอยให้ความรู้เพิ่มเติมและเสริมบริการเรื่องต่าง ๆ เช่นอาหาร การดูแลนักกีฬารายกาย จิตใจก่อนและหลังการแข่งขัน นักกีฬาที่แข่งขันประสบความสำเร็จกลับมาจะมีการสนับสนุนให้เงินรางวัลพิเศษ ให้การศึกษา ให้อาชีพและจัดสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลให้ ทางสมาคมฯก็จัดคณะกรรมการตามไปดูและติดตามเชียร์ให้กำลังใจนักกีฬา และคอยติดตาม ประเมินผลการรายการมหกรรมจากหัวหน้าผู้ฝึกสอน</p>	<p>2.4 ด้านการแข่งขัน ควรที่จะมันศึกษาว่าเวลาไปแข่งต่างประเทศได้ข้อคิดอะไร เราแพ้เขาเพราะอะไร ควรที่จะส่งเจ้าหน้าที่ไปสังเกตดูว่าประเทศนั้นๆเขาปฏิบัติกันอย่างไร อยู่กันอย่างไรเขาถึงประสบความสำเร็จ ในบางครั้งอาจจะพลาดเป้าบ้าง ซึ่งการพลาดเป้านั้นก็ควรที่จะเอาบทเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางที่จะมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น</p>
<p>1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปัจจุบันยังไม่มี การติดตามดูแลอะไร ทั้งนี้ เพราะที่นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการยังไม่ค่อยมีนักกีฬาที่ปลดระวาง ในคลาสนั้นมี 2 คน ที่ปลดระวางและได้มาช่วยงานสมาคมฯ ต่อมาได้วางแผนในการก่อตั้งสร้างสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย โดยเป็นนายก และเลขาของสมาคมฯ คอยอยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะผลักดันและส่งเสริมให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีสบายและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และในส่วนของคลาสนั้นและคลาสน์ปัญญา ยังไม่มี การปลดระวาง</p>	<p>2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ควรที่จะมีการสอบถามหรือมองภาพรวมด้านความเป็นอยู่ของนักกีฬาเป็นระยะ ควรที่จะชี้แนะแนวทางการออมเงิน เพราะที่เงินรางวัลที่นักกีฬาได้ก็ค่อนข้างสูงซึ่งถ้าวันหนึ่งที่นักกีฬาปลดระวางแล้วก็จะได้มีเงินส่วนหนึ่งไปประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัวได้ และควรที่จะให้อาชีพที่มั่นคงกับนักกีฬาเมื่อหลังปลดระวางแล้วนักกีฬาที่จะได้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้และไม่เป็นภาระของสังคม</p>

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 (กลุ่มที่ 2: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง) จำนวน 17 คน

ตารางที่ 39 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.1 ด้านบุคลากร หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะเลือกผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ในการสอนคนปกติและเป็นนักกีฬามาก่อน เนื่องจากการมาสอนนักกีฬาคนพิการจะต้องมีความอดทน ความรับผิดชอบสูงที่จะสามารถดูแลนักกีฬาได้ ถ้าผู้ฝึกสอนมากเกินไปก็ค่อนข้างเพียงพอ โดยมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 3 คน ในส่วนของผู้ช่วยเหลือมีน้อยเกินไปซึ่งไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึงทุกคน ในส่วนของผู้ตรวจระดับความพิการอาจจะเป็นนักกายภาพ ผู้ฝึกสอน แพทย์ ที่ผ่านการอบรมมีความเชี่ยวชาญชำนาญทางด้าน แพทย์ เช่น การตรวจฟังก้อนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือมีความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านเทเบิลเทนนิส เช่น การที่พิการในส่วนนี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นเทเบิลเทนนิส อย่างไรก็ตามและในส่วนของกายภาพและวิทยาศาสตร์การกีฬาเนื่องจากจำนวนนักกีฬาเยอะทำให้บุคลากรไม่เพียงพอในการดูแลนักกีฬาอย่างทั่วถึง</p>	<p>2.1 ด้านบุคลากร ควรที่จะเพิ่มงบประมาณการจัดจ้างบุคลากรเพิ่มเติมเฉพาะทาง เช่น นักทดสอบสมรรถภาพ นักกายภาพ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจิตวิทยา ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยเหลือ ถ้ามีบุคลากรที่เยอะขึ้นก็จะทำให้พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาได้ดียิ่งขึ้น ผู้ฝึกสอนทุกคนควรที่จะต้องมีการมีระเบียบวินัยมากกว่านี้ ในแต่ละคนจะต้องรู้จักในสิทธิและบทบาทหน้าที่ของตัวเองให้มากยิ่งขึ้น และควรที่จะสร้างระบบการจัดการทีมให้มีการทำงานประสานงานร่วมกันเพื่อที่จะทำให้เข้าใจงานของกันละกันได้ดียิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 39 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.2 ด้านการเตรียมทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงานจะเขียนโครงการต่าง ๆ ไปยังสมาคมฯ เพื่อของบประมาณในการฝึกซ้อม และส่งผู้ฝึกสอนทุกคนเข้าอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนทุกคนจะร่วมกันวางแผนการฝึกซ้อมและวางแผนการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ให้นักกีฬา ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการฝึกซ้อมให้สมาคมฯ ทราบ ผู้ช่วยเหลือจะทำงานประสานงานกันผู้ฝึกสอน เช่นถ้าเกิดมีการซ้อมที่หนักจนเกินไป เราก็จะต้องช่วยให้นักกีฬาผ่อนคลาย จะต้องพูดในเชิงบวกให้กำลังใจนักกีฬาต้องให้ความรัก ความห่วงใยกับนักกีฬา งบประมาณได้รับมาอย่างเพียงพอในการจัดการทีม มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการซ้อมอย่างครบถ้วน ในส่วนของทางชมรมฯ ก็จะพยายามหาผู้สนับสนุนในหลาย ๆ ด้าน เพื่อสามารถคอยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอนพยายามนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการฝึกซ้อม ใช้ความรู้จากประสบการณ์และที่ได้เข้ารับการอบรมต่าง ๆ มีการส่งนักกีฬาเข้าทดสอบสมรรถภาพเพื่อให้นักกล้ามเนื้อต่าง ๆ ของนักกีฬาได้รับการพัฒนายิ่งขึ้น และมีนักกายภาพหรือทีมแพทย์คอยให้คำแนะนำเบื้องต้นกับนักกีฬา ผู้ช่วยเหลือ ผู้ฝึกสอน และญาติเมื่อนักกีฬาเกิดอาการบาดเจ็บและวิธีป้องกันการบาดเจ็บ</p>	<p>2.2 ด้านการเตรียมทีม ควรที่จะทำให้นักกีฬาตระหนักในหน้าที่ของตัวเองเพื่อเป็นการฝึกสร้างเป้าหมายให้นักกีฬาว่าทำเพื่อตนเองและประเทศชาติ นักกีฬาควรที่จะต้องมีความวินัยและอดทน ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรที่จะค้นคว้าหาความรู้ดูบทความวิจัยต่าง ๆ และควรที่จะได้รับการอบรมอย่างน้อย 2-3 ครั้งต่อปี เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากยิ่งขึ้น ควรมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีม 1 คน ที่เข้ามาดูแลตลอดตั้งแต่ฝึกซ้อมจนถึงตอนแข่งขันจะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถนักกีฬาได้ดียิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 39 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน หัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงานจะเขียนโครงการต่าง ๆ ไปยังสมาคมฯ เพื่อของบประมาณไปแข่งขันรายการเก็บคะแนนต่าง ๆ จะส่งแข่ง 5 - 6 รายการต่อปี งบประมาณที่ได้รับเพียงพอมากในการส่งนักกีฬาไปเก็บคะแนนในรายการต่างประเทศได้เต็มที่ ผู้ฝึกสอนวางแผนประจำปีร่วมกันส่งนักกีฬาออกไปเก็บคะแนนให้นักกีฬาเฉลี่ย ๆ กันไป ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการแข่งขันให้สมาคมฯ ทราบว่านักกีฬามีการพัฒนาขึ้นมัย นักกีฬาทุกคนจะต้องได้รับการตรวจคลาสที่ITTFรับรอง แต่นักกีฬาพิการทางปัญญาจะต้องไปตรวจคลาสจากINASก่อนที่จะไปขอคลาส11จากITTFรับรองก่อนไปแข่งตามรายการต่างๆจะต้องเข้าไปทดสอบสมรรถภาพเพื่อวัดความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว การทรงตัว ความอ่อนตัว หรือปฏิกิริยาการตอบสนอง ใช้ระยะเวลา ต่อคน ประมาณ 10 - 15 นาที ในแมตซ์รายการเก็บคะแนนจะไม่มีนักกายภาพ นักวิทยาศาสตร์การกีฬาและนักจิตวิทยาติดตามไปด้วยเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ในส่วนของอาหาร สภาพอากาศ เวลาและการเดินทางเวลานาน ๆ นักกีฬายังปรับสภาพไม่ค่อยได้ เพราะมีเวลาครึ่งวันหรือแค่หนึ่งวันซึ่งน้อยเกินไปที่จะให้นักกีฬาปรับสภาพตัวเอง</p>	<p>2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ควรที่จะให้นักกีฬาเดินทางไปพักก่อนเพื่อให้ นักกีฬาได้ปรับสภาพร่างกายและจิตใจก่อนแข่งขัน 2 - 3 วัน ควรที่จะเพิ่มงบประมาณให้มีนักกายภาพหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักจิตวิทยาประจำทีมติดตามไปด้วยเนื่องจากบางทีนักกีฬาเกิดอาการเหนื่อยล้าจากการแข่งขันหรือแข่งขัน 2 รายการติดกันหรือการเดินทางเป็นเวลานานๆ และควรที่จะเพิ่มงบประมาณให้มีผู้ช่วยเหลือดูแลนักกีฬาอย่างน้อย ผู้ช่วยเหลือ 1 คน ต่อ นักกีฬา 2 คน เพื่อที่จะสามารถดูแลช่วยเหลือนักกีฬาได้อย่างเต็มที่และทั่วถึงทุกคน</p>

ตารางที่ 39 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.4 ด้านการแข่งขัน หัวหน้าผู้ฝึกสอนและทีมผู้ฝึกสอนมีการประชุมแบ่งหน้าที่การทำงาน และจะให้ นักกีฬาอัดคลิปวิดีโอและจดบันทึก ประเมินข้อดีและข้อเสียของแต่ละคนเพื่อนำกลับมาวิเคราะห์ศึกษาร่วมกัน ส่วนมากในรอบมหกรรมเจ้าภาพการจัดการแข่งขันค่อนข้างจัดเตรียม สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการได้ดีทั้ง อาหาร ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ล่ามแปลภาษา รวมถึงมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬานักกายภาพและนักจิตวิทยาคอยดูแล แต่ถ้าเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินก็จะส่งต่อให้แพทย์สนามเฉพาะทาง ในส่วนของผู้ช่วยเหลือดูแลนักกีฬาไม่เพียงพอผู้ฝึกสอนจะต้องมาช่วยดูแลด้วย ในแต่ละการแข่งขันจะมีตรวจคลาสนักกีฬาใหม่และตรวจคลาสนักกีฬาเดิม ในส่วนนักกีฬาเดิมที่มีคลาสอยู่แล้ว ถ้าผู้ตรวจคลาสพิจารณาแล้วว่าคุณสามารถมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นก็จะเรียกมาตรวจคลาสใหม่</p>	<p>2.4 ด้านการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรที่จะต้องฝึกภาษาเพิ่มเติมอย่างน้อยภาษาอังกฤษเพื่อสะดวกต่อการติดต่อประสานงานดูแลนักกีฬาได้มากยิ่งขึ้น ผู้ฝึกสอนควรที่จะเตรียมศึกษาหาข้อมูลการแข่งขันและคู่แข่งว่าความสำเร็จของทีมเขาเกิดจากอะไรเพื่อที่จะนำกลับมาพัฒนากับนักกีฬาทีมเรา ในส่วนของผู้สนับสนุนเฉพาะบุคคลควรลดลงในเรื่องของการแสวงหากำลังใจในเชิงพาณิชย์ หรือโฆษณาการค้า ควรที่จะมองถึงความสำคัญเพื่อเป็นสื่อกลางในโฆษณาทำให้คนทั่ว ๆ ไปมองเห็นถึงศักยภาพของกีฬาคนพิการมากยิ่งขึ้นและจะทำให้ทีมเกิดความสามัคคียิ่งขึ้นด้วย</p>
<p>1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปัจจุบันยังไม่มีการติดตามดูแลอะไร ทั้งนี้เพราะว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการยังไม่ค่อยมีนักกีฬาที่ปลดระวาง มี 1 คนที่เสียชีวิตจากผลกดทับในคลาสนั่ง และในคลาสนั่งมี 2 คน ที่ปลดระวางและได้มาช่วยงานสมาคมฯ ต่อมาได้วางแผนในการก่อตั้งสร้างสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย โดยเป็นนายกและเลขาของสมาคมฯ คอยอยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะผลักดันและส่งเสริมให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สบายและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และในส่วนของคลาสยืนและคลาสปัญญายังไม่มีการปลดระวาง</p>	<p>2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ควรที่จะมีสวัสดิการดูแลนักกีฬาเหมือนข้าราชการ เช่น ได้รับเงินบำเหน็จ หรือบำนาญ มีกองทุนต่างๆ ให้กับนักกีฬา หรือถ้านักกีฬาบางคนที่ยังพอมีสักยภาพมากพอก็จะให้คำแนะนำให้มาช่วยเป็นผู้ฝึกสอนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักกีฬารุ่นใหม่ที่จะเข้ามาทดแทน</p>

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 (กลุ่มที่ 3: : นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย) จำนวน 28 คน

ตารางที่ 40 แสดงผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.1 ด้านบุคลากร นักกีฬาบางคนพิการตั้งแต่กำเนิดแต่บางคนพิการจากอุบัติเหตุ เมื่อได้เล่นกีฬาแล้วรู้สึกสนุกทำให้พัฒนาศักยภาพของคนพิการให้ดีขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ มองถึงการพัฒนาศูความเป็นเลิศ สามารถสร้างรายได้ให้กับคนพิการที่จะดูแลครอบครัวได้ เป็นคนพิการที่พัฒนาแล้วดูแลตัวเองได้มีประสิทธิภาพไม่เป็นภาระของสังคม มีความภาคภูมิใจในตนเองที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ นักกีฬาทุกคนล้วนมีเป้าหมายเดียวกันคือการไปพาราลิมปิกเกม มือดีอดีตนักกีฬาได้รับโอกาสเข้าไปช่วยงานสมาคมฯ ถึงแม้ว่าจะต้องทิ้งความฝันที่จะไปพาราลิมปิกเกมแต่ก็ยอมที่จะเสียสละความฝันนั้น เพื่อเป็นเบื้องหลังคอยผลักดันให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีสบายและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น</p>	<p>2.1 ด้านบุคลากร นักกีฬาควรที่จะตั้งเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน สร้างคุณลักษณะที่ดีของการเป็นนักกีฬา ควรปรับเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละคนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาจะต้องคุยกันให้มากขึ้นเพื่อที่จะเข้าใจกันและทีมจะได้เกิดความสำเร็จมากยิ่งขึ้นด้วย ควรเอาประสบการณ์ของนักกีฬาไปถ่ายทอดให้เด็ก ๆ ตามโรงเรียนคนพิการต่างๆเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เขาได้มีโอกาสกล้าแสดงความสามารถและเป็นการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของสมาคมฯ ในการดำเนินงานควรที่จะต้องมีผู้สนับสนุนดูแลอยู่ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ในส่วนของอดีตนักกีฬาก็จะเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของทีมชาติเทเบิลเทนนิสคนพิการรุ่นใหม่ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 40 ผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.2 ด้านการเตรียมทีม นักกีฬาส่วนใหญ่เริ่มเล่นกีฬาตามโรงเรียน คนพิการต่าง ๆ หรือลงแข่งกีฬาแห่งชาติแล้วทำผลงานดีทำให้มีโอกาสได้เข้ามาคัดเลือกเพื่อที่จะเก็บตัวฝึกซ้อม ในอดีตการวางแผนการซ้อมยังไม่ค่อยเป็นระบบในแต่ละปีเก็บตัวแค่ 2 - 3 เดือน ผู้ฝึกสอนไม่เพียงพอและไม่มีการนำเอาหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ สอนตามประสบการณ์เรียนรู้พัฒนาตนเอง อุปกรณ์ สถานที่ต่าง ๆ ไม่ค่อยอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางชมรมฯ ต้องหาเงินสนับสนุนกันเอง เวลาของการฝึกซ้อมมีจำกัด เพราะนักกีฬาคงคิดต้องมาใช้สถานที่ฝึกซ้อมต่อ เงินไม่เพียงพอในการดำรงชีพ เพิ่งจะเริ่มมีพัฒนาการเตรียมทีมที่ดีขึ้นเมื่อปีพ.ศ.2558 ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการซ้อมให้กับนักกีฬาทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบ เริ่มมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมบ้าง ใน 1 ปีมีระยะเวลาเก็บตัว 6 - 10 เดือน แล้วแต่ละโครงการฯ เก็บตัว การฝึกซ้อมแต่ละคนแตกต่างกันออกไปเนื่องจากความพิการแตกต่างกัน อากาศที่ร้อนทำให้ส่งผลกระทบต่อร่างกายนักกีฬาเป็นอย่างมาก ในส่วนของที่ทำงานต่างๆ และสถานศึกษาต่างๆ ให้ความยืดหยุ่นกับนักกีฬาได้เก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ การกีฬาแห่งประเทศไทยมีงบประมาณสนับสนุนเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ได้วันละ 900 บาท และมีสมาคมฯ หรือหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยสนับสนุนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี เงินค่อนข้างเพียงพอในการดำรงชีพ</p>	<p>2.2 ด้านการเตรียมทีม ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 2 คน ในส่วนนักกีฬาที่มีโอกาสติดไปพาราลิมปิกเกมส์ ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 1 คน ควรที่จะนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ พัฒนารูปแบบในการฝึกซ้อม ควรที่จะให้ความรู้เพิ่มเติมทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอน เพื่อที่จะสื่อสารที่เข้าใจกันได้ดียิ่งขึ้น ควรที่จะเพิ่มเงินเบี้ยเลี้ยงให้กับคนพิการมากขึ้น เพราะนักกีฬามีภาระที่ต้องเลี้ยงดูครอบครัว และเพื่อเป็นแรงจูงใจในการฝึกซ้อม ควรที่จะเพิ่มงบประมาณในด้านอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกเช่น เปิดแอร์ระหว่างฝึกซ้อม หักรถต่อวีลแชร์ มีลูกปิงปองที่ได้รับมาตรฐานและเพียงพอสำหรับการฝึกซ้อม</p>

ตารางที่ 40 ผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ในบางรายการจะคัดเลือกนักกีฬาโดยการแข่งขันแต่บางรายการจะคัดเลือกโดยอันดับนักกีฬาก่อนการแข่งขันบางรายการจะให้นักกีฬาไปเข้าทดสอบสมรรถภาพเพื่อดูศักยภาพของนักกีฬาแต่ละคน ในอดีตการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมฯสนับสนุนงบประมาณส่งแข่งน้อยมาก ชมรมฯและนักกีฬาจะต้องหาเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อที่จะไปออกแข่งเก็บประสบการณ์และเก็บคะแนนเอง ปัจจุบันได้รับการสนับสนุนงบประมาณส่งนักกีฬาแข่งอย่างเต็มที่ 5 - 6 รายการต่อปีก่อนไปแข่งนักกีฬาก็จะศึกษาสภาพอากาศและเวลา แต่มีเวลาน้อยมากที่จะให้นักกีฬาปรับสภาพตัวเองเนื่องจากเมื่อเดินทางไปถึงอีกวันก็ต้องลงแข่งทันที การเดินทางที่เป็นเวลานานต่อเครื่องหลายต่อหรือไปแข่ง 2 รายการติดกัน ทำให้ร่างกายของนักกีฬาเกิดอาการเหนื่อยและล้ามาก ไม่มีนักกายภาพหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักจิตวิทยาติดตามไปดูแล มีผู้ฝึกสอนน้อยแต่นักกีฬาเยอะต้องดูแลกันเองทำให้ดูแลนักกีฬาไม่ทั่วถึง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการไม่ค่อยพร้อมเหมือนรายการมหกรรม</p>	<p>2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ควรที่จะให้นักกีฬาเดินทางไปพักก่อนเพื่อปรับสภาพร่างกายและจิตใจก่อนการแข่งขัน 2 - 3 วัน ควรที่จะเปิดโอกาสให้นักกีฬารุ่นใหม่ได้ออกไปแข่งเพื่อหาประสบการณ์ให้เยอะขึ้นเพื่อที่จะได้เอาประสบการณ์กลับมาแก้ไขและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ควรที่จะเพิ่มงบประมาณด้านบุคลากรทางการกีฬาเช่นนักกายภาพหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักจิตวิทยาติดตามไปดูแลนักกีฬาด้วย ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 2 คน ในส่วนนักกีฬาที่มีโอกาสติดไปพาราโอลิมปิกเกม ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 1 คน</p>

ตารางที่ 40 ผลการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 (ต่อ)

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติ	2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
<p>1.4 ด้านการแข่งขัน ก่อนการแข่งขันนักกีฬาไปทดสอบสมรรถภาพเพื่อดูศักยภาพของนักกีฬาแต่ละคน นักกีฬาทุกคนมีความมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด ในอดีตการไม่ลงตัวของกลุ่มผู้บริหารทำให้ลดงบประมาณการส่งนักกีฬาออกแข่งบางรายการจะเลือกส่งเฉพาะนักกีฬาที่ได้เหรียญรางวัลและโดนตัดงบประมาณบางส่วนออกไปทำให้นักกีฬาใหม่ไม่มีโอกาสที่จะได้ลงแข่งขัน มีผลตอบแทนรางวัลน้อยและไม่มีสื่อโฆษณาที่ทำให้คนทั่วไปรู้จักกีฬาคนพิการ ในปัจจุบันไปแข่งรายการมหกรรม 20 วัน ได้พักก่อนแข่ง 7 วัน นักกีฬาต้องคอยดูแลร่างกายตัวเองไม่ให้บาดเจ็บ การกีฬาแห่งประเทศไทยตั้งไทยเฮาส์ดูแลนักกีฬาเช่น มีนักรักษาภาพ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจิตวิทยา แพทย์อย่างครบถ้วน ในส่วนมากเจ้าภาพเตรียมความพร้อมและมีอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในทุกๆด้าน นักกีฬาจะอัดวิดีโอและจดบันทึกการแข่งขันของตนเองและคู่แข่ง กลับมาวิเคราะห์กับผู้ฝึกสอนเพื่อหาวิธีแก้ไขจุดบกพร่องของตนเอง เมื่อแข่งเสร็จกลับมาทางภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานภายนอกที่เป็นผู้สนับสนุนก็จะมีการจัดงานเลี้ยงต้อนรับนักกีฬา มอบประกาศเชิดชูเกียรติและมอบเงินรางวัลพิเศษให้เพิ่มเติม มอบอาชีพมอบการศึกษา เริ่มมีสื่อโฆษณาและมีกองเชียร์เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬามากขึ้น</p>	<p>2.4 ด้านการแข่งขัน ควรที่จะมีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด ควรที่จะเพิ่มเงินรางวัลพิเศษเพื่อเป็นแรงกระตุ้นและเป็นขวัญกำลังใจให้นักกีฬา ควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาคนพิการเพื่อเป็นสื่อโฆษณา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส อีกทั้งยังเป็นการดึงดูดนักกีฬารุ่นใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย</p>
<p>1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปัจจุบันยังไม่มีติดตามดูแลอะไร ทั้งนี้เพราะว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการยังไม่ค่อยมีนักกีฬาที่ปลดระวาง มี 1 คนที่เสียชีวิตจากผลกดทับในคลาสหนึ่ง และในคลาสหนึ่งมี 2 คน ที่ปลดระวางและได้มาช่วยงานสมาคมฯ ต่อมาได้วางแผนในการก่อตั้งสร้างสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย โดยเป็นนายกและเลขาของสมาคมฯ คอยอยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะผลักดันและส่งเสริมให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สบายและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และในส่วนของคลาสอื่นและคลาสปัญญา ยังไม่มีการปลดระวาง</p>	<p>2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ควรที่จะมีการติดตามดูแลนักกีฬาว่ามีความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง นักกีฬามีเงินเพียงพอในการดำรงชีพ ควรที่จะสอบถามเป็นระยะทุก 3 หรือ 6 เดือนหรือควรที่จะจัดหางานที่มั่นคงให้นักกีฬา หรือ ควรที่จะจัดสวัสดิการ รักษาพยาบาลการตลอดชีพหรือควรที่จะมีสหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนต่างๆหรือถ้านักกีฬาที่ยังพอมีสักยภาพที่ดีก็ควรที่จะแนะนำให้มาเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน</p>

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย”

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 จำนวน 6 คน

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 จำนวน 17 คน

แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย จำนวน 28 คน

2. การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 จำนวน 6 คน

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560 จำนวน 17 คน

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย จำนวน 28 คน

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังตารางที่ 41 – 43

ตารางที่ 41 สรุปผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่ 1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่ เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560	แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่ เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560	แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีม ชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีต นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีม ชาติไทย
ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 6 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีตำแหน่งเป็น คณะ กรรมการบริหารสมาคมกีฬาคน พิการแห่งประเทศไทยฯ และมี ตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่ง ประเทศไทย จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.3	ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 17 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และมีตำแหน่งเป็นผู้ฝึกสอน นักกีฬาฯ จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.8	ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 28 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคน พิการทีมชาติไทยจำนวน 26 คน คิด เป็นร้อยละ 92.9 อยู่ในระดับ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และประกอบอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาของทีมนิเทศนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้วิจัยได้สรุปผล มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามกระบวนการของทฤษฎีห่วงโซ่คุณค่า ดังนี้

1. สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนิเทศนิสคนพิการทีมชาติไทย

จากผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนิเทศนิสคนพิการทีมชาติไทย

1.1 ด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่ม ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมนิเทศนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านบุคลากรมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ในกลุ่มผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยทั้ง 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจนและมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน เนื่องจากในปัจจุบันกลุ่มผู้บริหารมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารใหม่ โดยมีคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรสูงสุดของคณพิการของประเทศไทย เป็นผู้ออกนโยบายและเป็นผู้กำกับดูแลทั้ง 5 สมาคมฯ ได้แก่ สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนตาบอดแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนหูหนวกแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทยฯ และสมาคมกีฬาคนพิการทางสมองแห่งประเทศไทยฯ โดยมีภารกิจแห่งประเทศไทยช่วยสนับสนุนดูแลด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ มีการพัฒนานักกีฬาตามนโยบายของภาครัฐ โดยทำงานร่วมกับสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทยฯ โดยทุกหน่วยงานจะมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนิเทศนิสคนพิการอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Barnard (1938) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดองค์กรที่ดีคือการรวมตัวของกลุ่มบุคคลอย่างมีระบบ มีเป้าหมาย หรือมีวัตถุประสงค์เดียวกัน มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบมีการติดต่อสื่อสารการมอบหมายงานการประสานงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พนักงานตอบสนองในทางบวกต่อการสั่งการหรือการมอบหมายงานแก่พวกเขาโดยผู้บริหาร และสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่กล่าวไว้ว่าภารกิจแห่งประเทศไทยมีหน้าที่พัฒนานักกีฬา ตามนโยบายของภาครัฐ โดยเราทำงานร่วมกับสมาคมกีฬาต่าง ๆ โดยสมาคมเป็นผู้ปฏิบัติและภารกิจแห่งประเทศไทย เราจะเป็นผู้มอบนโยบายไปว่าการคัดเลือกจะต้องโปร่งใส และเป็นธรรม และสอดคล้องกับ สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย (2560) ที่กล่าวไว้ว่าแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560 – 2564 ประกอบด้วย

1. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและธรรมาภิบาล 2. การพัฒนานักกีฬา บุคลากร กีฬา ให้มีความเป็นเลิศ ในระดับนานาชาติ 3. การจัดการแข่งขันกีฬาให้มีมาตรฐานและให้กีฬาคนพิการทางปัญญาเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชีย 4. การบริหารทางการกีฬาและพัฒนาวิชาการกีฬาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีแก่นักกีฬาและบุคลากร

ในกลุ่มผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยทั้ง 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่มออย่างชัดเจน เนื่องจากในปัจจุบันผู้ฝึกสอนจะมีการประชุมร่วมกันตลอดเพื่อที่จะตั้งเป้าหมายความสำเร็จไปในทิศทางเดียวกัน หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะคัดเลือกผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์การสอน คนปกติและเป็นนักกีฬามาก่อน เนื่องจากการมาสอนนักกีฬาคนพิการจะต้องมีความอดทน ความรับผิดชอบสูงที่จะสามารถดูแลนักกีฬาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิตร สมานิติ (2534) ที่กล่าวไว้ว่า บทบาทหน้าที่ผู้ฝึกสอน คือ ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม พยายามหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องไว้ โดยเฉพาะการพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อม การแข่งขัน และทักษะการฝึกที่หลากหลายทำให้เกิดเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อม มีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการฝึกซ้อม เป็นที่ยอมรับของนักกีฬา มีความเสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา และสอดคล้องกับ อุษณี ทวีสัตย์ (2556) ที่กล่าวไว้ว่าการทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสม และเกี่ยวข้องกับความต้องการของสมาชิกโดยส่วนใหญ่ของทีม ถ้าผู้ฝึกสอนมากเกินไปค่อนข้างเพียงพอ โดยมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 3 คน ในส่วนของผู้ช่วยเหลือมีน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถดูแลนักกีฬาได้ทั่วถึงทุกคน ในส่วนของผู้ตรวจระดับความพิการอาจจะเป็นนักกายภาพ ผู้ฝึกสอน แพทย์ ที่ผ่านการอบรมมีความเชี่ยวชาญชำนาญทางด้านแพทย์ เช่น การตรวจฟังก่อนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือมีความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านเทเบิลเทนนิส เช่น การที่พิการในส่วนนี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นเทเบิลเทนนิส อย่างไรก็ตาม ในส่วนของนักกายภาพหรือวิทยาศาสตร์การกีฬานักจิตวิทยาเนื่องจากจำนวนนักกีฬาเยอะทำให้บุคลากรไม่เพียงพอในการดูแลนักกีฬาอย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับ มงคล แฝงสาเคน (2531) ที่กล่าวไว้ว่าภารกิจของการเตรียมทีมเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าบางครั้งอาจมีผู้เข้าร่วมงานที่ต้องใช้เวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผล และสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่าผู้ฝึกสอนจะมีการประชุมร่วมกันตลอดเพื่อที่จะตั้งเป้าหมายความสำเร็จไปในทิศทางเดียวกัน แต่ผู้ฝึกสอนไม่ค่อยมีเวลามาสอน ส่วนใหญ่ติดภารกิจของตัวเองทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง แต่ถ้าใกล้ถึงรายการแข่งก็จะมากันครบทุกคน ก็จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 3 คน ก็จะเพียงพอตามนโยบายของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ในกลุ่มนักกีฬาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด 1 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 4 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ ทั้งนี้ เพราะว่ามีนักกีฬาบางคนพิจารณาตั้งแต่กำเนิดแต่บางคนพิจารณาจากอุบัติเหตุ เมื่อได้เล่นกีฬาแล้วรู้สึกสนุก ทำให้พัฒนาศักยภาพของคนพิจารณาให้ดียิ่งขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ มองถึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ผลงานที่ผ่านมามากของนักกีฬาค่อนข้างที่จะพัฒนาความสำเร็จขึ้นเรื่อย ๆ สามารถสร้างรายได้ให้กับคนพิจารณาที่จะดูแลครอบครัวได้ เป็นคนพิจารณาที่พัฒนาแล้วดูแลตัวเองได้มีประสิทธิภาพไม่เป็นภาระของสังคม มีความภาคภูมิใจในตนเองที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ นักกีฬาทุกคนล้วนมีเป้าหมายเดียวกันคือการไปพาราโอลิมปิกเกมส์ มีอดีตนักกีฬาฯ ได้รับโอกาสเข้าไปช่วยงานสมาคมฯ ถึงแม้ว่าจะต้องทิ้งความฝันที่จะไปพาราโอลิมปิกเกมส์แต่ก็ยอมที่จะเสียสละความฝันนั้น เพื่อเป็นเบื้องหลังคอยผลักดันให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่าเป็นคนพิจารณาตั้งแต่เด็กได้เล่นกีฬาแล้วรู้สึกสนุก ทำให้พัฒนาศักยภาพของคนพิจารณาให้ดียิ่งขึ้นทั้งร่างกาย และจิตใจของคนพิจารณา และมองถึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ สามารถสร้างรายได้ให้กับคนพิจารณาที่จะดูแลครอบครัวได้เป็นคนพิจารณาที่พัฒนาแล้วสามารถดูแลตัวเองได้ มีประสิทธิภาพไม่เป็นภาระของสังคม มีเป้าหมายคืออยากชนะเลิศที่พาราโอลิมปิกอีกครั้งหนึ่ง และสอดคล้องกับ Dunn (1997) ที่กล่าวไว้ว่าเมื่อบุคคลมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์หรือสังคม และไม่สามารถประกอบกิจกรรมใด ๆ ได้เหมือนกับบุคคลอื่น ๆ บุคคลเหล่านี้อาจจะรู้สึกต่ำต้อย สงสารตัวเอง รู้สึกโดดเดี่ยว และมีทัศนคติที่ต่อต้านสังคม การที่เขาได้เล่นกีฬาและประกอบกิจกรรมทางกายกับบุคคลพิเศษด้วยกัน หรือร่วมกับบุคคลอื่นทั่วไปในสังคม จะทำให้เขารู้สึกตัวเองมีค่า สนุกสนาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรักตนเองมากขึ้น และสอดคล้องกับ มงคล แฝงสาเคน (2536) ที่กล่าวไว้ว่าการเสริมสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ประกอบด้วย ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สามารถแก้ปัญหาอย่างทันที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักกีฬาบางคนยังขาดประสบการณ์ที่จะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ในส่วนมากเมื่อเกิดปัญหาขึ้นนักกีฬาจะไปขอคำปรึกษาจากผู้ฝึกสอน หรือครอบครัวเพื่อหาหนทางแก้ไขของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แต่ในบางคนไม่สามารถที่จะพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองเนื่องจากเป็นผู้พิจารณาทางปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่าเวลาเกิดปัญหาขึ้นก็จะไปขอคำปรึกษาจากผู้สอนเพราะผู้ฝึกสอนสามารถแนะนำทางออกที่ดี และสอดคล้องกับ อุษณี ทวีสัตย์ (2556) ที่กล่าวไว้ว่าความสามารถในการแก้ปัญหาใช้หลักความร่วมมือร่วมใจ ร่วมกันคิดร่วมกันทำเปิดใจ และ จริงใจกัน คือในลักษณะของการแก้ปัญหา และสอดคล้องกับ นพรัักษ์ แกสมาน (2553)

ที่กล่าวไว้ว่าในการแก้ปัญหาที่ตื้นนั้น ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจึงควรปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของนักกีฬาเป็นหลัก และวางแผนเสริมสร้างพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมให้มากที่สุด

1.2 ด้านการเตรียมทีม ผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่ม ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมเป็นลำดับที่ 2 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ในกลุ่มผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องที่จริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 17 ข้อ และมีความสอดคล้องที่จริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา ทั้งนี้เพราะว่าโปรแกรมเกี่ยวกับโภชนาการสำหรับนักกีฬานั้นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือจากนักโภชนาการโดยเฉพาะ แต่ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยยังไม่มีโครงการอบรมเกี่ยวกับโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา แต่มีโครงการอื่น ๆ ที่จัดอบรมให้กับผู้ฝึกสอน มีทั้งหมด 7 รายการต่อปี โดยให้ผู้ฝึกสอนเลือก 1 รายการต่อปี แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้นเช่นรายการอบรมจัดขึ้นตรงกับรายการแข่งขัน หรือผู้ฝึกสอนติดธุระส่วนตัว หรือตั้งแต่มาเก็บตัวฝึกซ้อมอยู่ต่างจังหวัดนักกีฬาค่อนข้างหาซื้ออาหารลำบาก เพราะสถานที่ฝึกซ้อมอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองเมื่อมีร้านอาหารขายใกล้ ๆ นักกีฬาก็เลือกที่จะซื้อร้านใกล้ ๆ เนื่องจากสะดวกในการเดินทาง ไม่ต้องนั่งรถหรือเดินทางไกลอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เอกชัย นุชลัยอง (2546) ได้กล่าวว่า การได้รับอาหารไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย และอาหารแต่ละมื้อยังไม่มีเหมาะสมตามหลักโภชนาการ โดยตามหลักโภชนาการแล้ว นักกีฬาควรจะต้องได้รับอาหารที่เพียงพอและถูกต้องตามหลักโภชนาการ เพราะนักกีฬาจะต้องมีการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ การฝึกซ้อมและเล่นกีฬาซึ่งร่างกายจะต้องอาศัยพลังงานมากกว่าปกติ และสอดคล้องกับ สุวัตร สิทธิหล่อ (2552) ที่กล่าวไว้ว่า โภชนาการการกีฬา (Sport Nutrition) มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะสารอาหาร และแหล่งพลังงานที่ใช้ในการออกกำลังกายการเล่นกีฬา จะทำให้ร่างกายเกิดความสมดุล โดยเฉพาะช่วง การเตรียมตัวนักกีฬาในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขันกีฬา ในการดำเนินงานหัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงานจะเขียนโครงการต่าง ๆ ไปยังสมาคมฯ เพื่อของบประมาณในการฝึกซ้อม การกีฬาแห่งประเทศไทยจะช่วยสนับสนุนในด้านของเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร สรรหาผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จ้างผู้ฝึกสอนและนักกีฬา อุปกรณ์ สถานที่ฝึกซ้อม สถานที่พักผ่อน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการซ้อมอย่างครบถ้วน และจัดอบรมวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อผู้ฝึกสอนจะได้นำไปประยุกต์ใช้พัฒนากับรูปแบบการฝึกซ้อม ส่วนทางสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ จะใช้เงินส่วนหนึ่งของสมาคมฯ เพื่อสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเก็บตัวเพิ่มมากขึ้น จะมีเจ้าหน้าที่คอยติดตามลงไปดูตรวจเยี่ยมนักกีฬาเป็นประจำทุกเดือนว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่กล่าวไว้ว่าในการเก็บตัวการกีฬาแห่งประเทศไทยจะช่วยสนับสนุนในด้านของเบี้ยเลี้ยง

สรรหาผู้ฝึกสอน จัดจ้างผู้ฝึกสอน จัดจ้างนักกีฬา อบรมผู้ฝึกสอน จัดหาอุปกรณ์และสถานที่ฝึกซ้อม ได้นำวิทยาศาสตร์กีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพนักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น แต่ตอนนี้ยังขาดในเรื่องการจัดอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา ในแต่ละเดือนจะมีเจ้าหน้าที่ติดตามลงไปดู ตรวจเยี่ยมนักกีฬามีปัญหาอะไรบ้าง หรือต้องการอะไรเพิ่มเติม

ในกลุ่มผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 15 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีประกันชีวิต/ สุขภาพ จัดให้ ทั้งนี้เพราะว่าในส่วนมากทางสมาคมฯจะจัดสวัสดิการให้เฉพาะช่วงเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อมของโครงการเท่านั้น และในผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องบางคนก็มีประกันชีวิตหรือสุขภาพเองอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ (การกีฬาแห่งประเทศไทย (2549) ที่กล่าวไว้ว่ากำหนดให้สมาคมจัดสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นให้กับบุคลากรทางกีฬาและนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีการพัฒนากองทุนพัฒนาการกีฬาและกองทุน สวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนทุกคนจะร่วมกันวางแผนการฝึกซ้อมมีการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบ หัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้อำนวยการงานจะเขียนโครงการต่าง ๆ ไปยังสมาคมฯเพื่อของบประมาณในการฝึกซ้อม และส่งผู้ฝึกสอนทุกคนเข้าอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนทุกคนจะร่วมกันวางแผนการฝึกซ้อมและวางแผนการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ให้นักกีฬา ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการฝึกซ้อมให้สมาคมฯทราบ ผู้ช่วยเหลือจะทำงานประสานงานกับผู้ฝึกสอน เช่นถ้าเกิดมีการซ้อมที่หนักจนเกินไป เราก็จะต้องช่วยให้นักกีฬาผ่อนคลาย จะต้องพูดในเชิงบวกให้กำลังใจนักกีฬาต้องให้ความรัก ความห่วงใยกับนักกีฬา งบประมาณได้รับมาอย่างเพียงพอในการจัดการทีม มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการซ้อมอย่างครบถ้วน ในส่วนของทางชมรมฯก็จะพยายามหาผู้สนับสนุนในหลาย ๆ ด้าน เพื่อสามารถคอยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอนพยายามนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการฝึกซ้อม ใช้ความรู้จากประสบการณ์และที่ได้เข้ารับการอบรมต่าง ๆ มีการส่งนักกีฬาเข้าทดสอบสมรรถภาพเพื่อให้กล้ามเนื้อต่าง ๆ ของนักกีฬาได้รับการพัฒนาดีขึ้น และมีนักกายภาพหรือทีมแพทย์คอยให้คำแนะนำเบื้องต้นกับนักกีฬา ผู้ช่วยเหลือ ผู้ฝึกสอนและญาติเมื่อนักกีฬาเกิดอาการบาดเจ็บและวิธีป้องกันการบาดเจ็บ ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่าคอยประสานงานในทุกส่วนของนักกีฬาเช่นการเขียนโครงการต่าง ๆ งบประมาณ ติดต่อสมาคม ทำแผนการสอน ซึ่งแต่ละคนมีความพิการแตกต่างกันออกไปทำให้รูปแบบการเล่นก็จะแตกต่างกันออกไป ผู้ฝึกสอนมีการอบรมอยู่เรื่อย ๆ เพื่อนำเอาหลักการความรู้ไปใช้กับวิธีการฝึกให้ถูกต้อง และเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการฝึกซ้อมให้สมาคมฯทราบ ในส่วนของประกันชีวิตหรือสุขภาพไม่ได้จัดเป็นสวัสดิการให้แต่ส่วนมากทุกคนก็จะทำประกันของตนเองอยู่แล้ว และสอดคล้องกับ (พีระพงษ์

บุญศิริ (2535) ที่กล่าวไว้ว่าผู้ฝึกสอนเป็นปัจจัยประการสำคัญเกี่ยวข้องกับการกีฬาการสร้างวินัย ควบคุมความประพฤติให้กำลัง และสร้างสมรรถภาพสูงสุด โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนา นักกีฬาของตนเองให้มีการพัฒนาทักษะ ความสามารถให้สูงขึ้นหรือจนมีความสามารถสูงสุดตลอดจน การชี้แนะการเล่น การแข่งขัน

ในกลุ่มนักกีฬาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 12 ข้อ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 6 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่า ความคาดหวังมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้ ทั้งนี้ เพราะว่าเมื่อนักกีฬาที่เก็บตัวในโครงการเกิดอาการบาดเจ็บขึ้นในระหว่างเก็บตัวฝึกซ้อม สมาชิกจะมีค่ารักษาพยาบาลจัดให้ แต่นักกีฬาก็ไม่สามารถหยุดพักรักษาร่างกายให้หายขาดได้เนื่องจากถ้า นักกีฬาหยุดซ้อมเพื่อรักษาร่างกายเป็นเวลานานก็จะทำให้นักกีฬาหมดสิทธิ์ที่จะไปแข่งขัน แต่ถ้าฝืน ซ้อมก็จะทำให้ร่างกายบาดเจ็บมากยิ่งขึ้น ในส่วนมากนักกีฬาก็จะเลือกไปรักษาร่างกายตอนที่ไม่ได้อยู่ ในช่วงเวลาเก็บตัวฝึกซ้อมทำให้นักกีฬาก็จะต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเอง แต่ในกลุ่มคนพิการจะได้รับ สิทธิประโยชน์สวัสดิการ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจากรัฐเพิ่มเติมในบางส่วน ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (2550) ที่กล่าวไว้ว่ามาตรา 20 คนพิการมี สิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและ ความช่วยเหลือจากรัฐ เช่น ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม ตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่าเวลาเกิดอาการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมจะมีค่ารักษาพยาบาลดูแล แต่ก็ไม่สามารถหยุดพักรักษาร่างกายให้หายขาดได้เพราะว่าถ้านักกีฬาหยุดซ้อมเพื่อรักษาร่างกายที่เจ็บเรื้อรัง เป็นเวลานานก็จะทำให้หมดสิทธิ์ที่จะไปแข่งขัน ทำให้นักกีฬาเลือกที่จะรักษาร่างกายตอนที่ไม่ได้เก็บ ตัวฝึกซ้อมแต่นักกีฬาก็จะต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเอง ในการซ้อมช่วงบ่ายอากาศร้อนมาก 37 - 38 องศา ซึ่งคลาสนั่งก็จะมีภาวะเสี่ยงการเกิดแผลกดทับได้ง่าย และคลาสนอนภาวะเสี่ยงการเกิดแผลต่างๆ ได้เช่นกัน นักกีฬาส่วนใหญ่เริ่มเล่นกีฬาตามโรงเรียนคนพิการต่าง ๆ หรือลงแข่งกีฬาแห่งชาติแล้วทำ ผลงานดีทำให้มีโอกาสได้เข้ามาคัดเลือกเพื่อที่จะเก็บตัวฝึกซ้อม เริ่มมีพัฒนาการเตรียมทีมที่ดีขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2558 ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการซ้อมให้กับนักกีฬาทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบ เริ่ม มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมบ้าง ใน 1 ปีมีระยะเวลาเก็บตัว 6 - 10 เดือน แล้วแต่ละโครงการฯเก็บตัว การฝึกซ้อมแต่ละคนแตกต่างกันออกไปเนื่องจากความพิการ แตกต่างกัน อากาศที่ร้อนทำให้ส่งผลกระทบต่อร่างกายนักกีฬาเป็นอย่างมาก ในส่วนของที่ทำงานต่าง ๆ และสถานศึกษาต่าง ๆ ให้ความยืดหยุ่นกับนักกีฬาได้เก็บตัวฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ การกีฬาแห่งประเทศไทยมีงบประมาณสนับสนุนเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ได้วันละ 900 บาท และมีสมาคมฯ หรือหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยสนับสนุนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี เงินค่อนข้าง

เพียงพอในการดำรงชีพ และสอดคล้องกับ อนันต์ อัดชู (2536) ที่กล่าวไว้ว่าสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ไว้ว่า สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาทีมกีฬาเป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย จะเห็นได้ว่า สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ถ้าเป็นไปได้ก็ต้องให้เหมือนกับสนามแข่งขันจริง ๆ หรือคล้ายกับสนามแข่งขันมากที่สุด และสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่าผู้ฝึกสอนวางแผนการซ้อมให้ทั้งระยะยาวและระยะสั้น ถ้าผู้ฝึกสอนมาครบก็เพียงพอแต่ส่วนมากจะไม่ครบ นักกีฬาก็ไม่ได้รับการอบรมแต่ผู้ฝึกสอนจะได้เข้าอบรมและจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ นักกีฬามาฝึกซ้อมทุกวัน สมาคมฯและการกีฬาแห่งประเทศไทยมีการติดตามให้กำลังใจให้นักกีฬาฝึกซ้อมและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกดี ถ้าเป็นพวกกลุ่มโครงการพาราฯก็จะมาซ้อมทุกวัน แต่คนที่ไม่ได้ติดโครงการพาราฯทำให้ไม่ได้ฝึกซ้อมตลอดเต็มที่ใน 1 ปีบางทีก็เก็บตัวแค่ 6 เดือน

1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่ม ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันเป็นลำดับที่ 3 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ในกลุ่มผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีนโยบายจัดหางบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่าง ๆ มีนโยบายเลือกรายการเก็บคะแนนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา และมีนโยบายจัดหาด้านอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการแข่งขัน ทั้งนี้เพราะว่าในการดำเนินงานหัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงานจะเขียนแผนรายการเก็บคะแนนไปยังแต่ละสมาคมฯ และสมาคมฯจะส่งแผนรายการเก็บคะแนนให้การกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อให้การกีฬาแห่งประเทศไทยสนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกแมตช์ที่เสนอมາให้ได้มากที่สุด ปีละประมาณ 5 - 6 รายการ ส่วนสมาคมฯจะมีงบประมาณคอยสนับสนุนเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมอบให้หรือได้รับไม่เพียงพอ เช่นการส่งนักกีฬาไปเก็บคะแนนแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มเติม หรือคอยสนับสนุนอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมอย่างเต็มที่ และคอยติดตาม ประเมินผลการรายการเก็บคะแนนจากหัวหน้าผู้ฝึกสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ญรัฐภูมิ เรืองเวส. ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ, (สัมภาษณ์, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561) ที่กล่าวไว้ว่าสมาคมฯจะรวบรวมแผนรายการเก็บคะแนนส่งให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อของงบประมาณสนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และจะเลือกบางรายการที่สำคัญและมีประโยชน์กับนักกีฬา และสอดคล้องกับ ไมตรี คงเรือง. นายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ที่กล่าวไว้ว่าทางสมาคมฯจะคอยสนับสนุนงบประมาณ นอกเหนือจากที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมอบให้ เช่นการส่งนักกีฬาไปเก็บคะแนนแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มเติม หรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพิ่มเติม นักกีฬา

และสอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) ที่กล่าวไว้ว่าได้กำหนดแนวทางให้สมาคมกีฬามีแผนระยะสั้น ระยะยาว มีระบบการติดตาม และประเมิน ผลอย่างต่อเนื่อง

ในกลุ่มผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าในแต่ละรายการของการแข่งขันผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะมีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้และของนักกีฬาร่วมกันอย่างเป็นประจำเพื่อหาแนวทางในการคว้าชัยชนะมาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล ผ่องสาเคน (2536) ที่กล่าวไว้ว่าหลักการเตรียมทีมที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องประกอบด้วยการศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน พร้อมทั้งเตรียมการแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ให้ กับนักกีฬาในทุก ๆ ด้าน ผู้ฝึกสอนจะมีการวางแผนประจำปีร่วมกันส่งนักกีฬาออกไปแข่งขันเพื่อเก็บอันดับคะแนนโดยจัดให้นักกีฬาเฉลี่ย ๆ กันไป หัวหน้าผู้ฝึกสอนและผู้ประสานงานจะเขียนโครงการต่าง ๆ ไปยังสมาคมฯเพื่อของบประมาณในการฝึกซ้อม และส่งผู้ฝึกสอนทุกคนเข้าอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนทุกคนจะร่วมกันวางแผนการฝึกซ้อมและวางแผนการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ให้นักกีฬา ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการฝึกซ้อมให้สมาคมฯทราบ ผู้ช่วยเหลือจะทำงานประสานงานกันผู้ฝึกสอน เช่นถ้าเกิดมีการซ้อมที่หนักจนเกินไป เราก็จะต้องช่วยให้นักกีฬาผ่อนคลาย จะต้องพูดในเชิงบวกให้กำลังใจนักกีฬาต้องให้ความรัก ความห่วงใยกับนักกีฬา งบประมาณได้รับมาอย่างเพียงพอในการจัดการทีม มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการซ้อมอย่างครบถ้วน ในส่วนของทางชมรมฯก็จะพยายามหาผู้สนับสนุนในหลาย ๆ ด้าน เพื่อสามารถคอยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอนพยายามนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการฝึกซ้อม ใช้ความรู้จากประสบการณ์และที่ได้เข้ารับการอบรมต่าง ๆ มีการส่งนักกีฬาเข้าทดสอบสมรรถภาพเพื่อให้นักล้ามน้อยต่าง ๆ ของนักกีฬาได้รับการพัฒนาดีขึ้น และมีนักกายภาพหรือทีมแพทย์คอยให้คำแนะนำเบื้องต้นกับนักกีฬา ผู้ช่วยเหลือ ผู้ฝึกสอนและญาติเมื่อนักกีฬาเกิดอาการบาดเจ็บและวิธีป้องกันการบาดเจ็บ ซึ่งสอดคล้องกับ (ปริญา นนทสาเกตุ. หัวหน้าผู้ฝึกสอน, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ที่กล่าวไว้ว่าเขียนโครงการของงบประมาณส่งนักกีฬาออกไปแข่งขันเฉลี่ย ๆ กันไปวางแผนการประจำปีพยายามจะสร้างนักกีฬาไปสู่พาราลิมปิกให้ได้มากที่สุดและวางแผน 4 ปี และมีติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการแข่งขันให้สมาคมฯทราบว่านักกีฬามีการพัฒนาขึ้นมัย และสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่ามีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้นๆเช่น การไปนั่งดูคู่ต่อสู้แข่ง ให้นักกีฬาจดบันทึกและถ่ายวิดีโอกลับมาวิเคราะห์แก้ไขกัน ผู้ฝึกสอนไม่ได้ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว ต้องคอยช่วยเหลือนักกีฬาทุกอย่าง เพราะผู้ฝึกสอนน้อยและไม่มีผู้ช่วยเหลือดูแลนักกีฬา อาจทำให้ประสิทธิภาพไม่เต็มที่ แต่ก็พยายามทำให้ดีที่สุด

ในกลุ่มนักกีฬาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ได้ศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน ทั้งนี้เนื่องจากก่อนไปแข่งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะศึกษาสภาพอากาศและเวลา แต่มีเวลาน้อยมากที่จะให้นักกีฬาปรับสภาพร่างกายและจิตใจ เมื่อเดินทางไปถึงอีกวันก็ต้องลงแข่งทันที และการเดินทางที่เป็นเวลานาน ๆ หรือเดินทางที่ต้องต่อเครื่องหลายต่อหรือไปแข่งขัน 2 รายการติดกัน ทำให้นักกีฬากเกิดการบาดเจ็บ อ่อนเพลียและล้ามาก อีกทั้งยังไม่มีนักกายภาพหรือนักจิตวิทยาหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาติดตามไปดูแลด้วย เนื่องจากงบประมาณในส่วนบุคลากรมีอย่างจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล แผงสาเคน (2536) ที่กล่าวไว้ว่าหลักการเตรียมทีมที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องประกอบด้วยการศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ ในการแข่งขันรายการเก็บคะแนนผู้ฝึกสอนน้อยแต่นักกีฬายะต้องดูแลกันเองทำให้ดูแลนักกีฬาไม่ทั่วถึง สิ่งอำนวยความสะดวกไม่คอยพร้อมเหมือนรายการมหกรรม ในการแข่งขันบางรายการจะคัดเลือกนักกีฬาโดยการแข่งแต่ในบางรายการจะคัดเลือกโดยใช้อันดับนักกีฬา ในอดีตการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมฯ สนับสนุนงบประมาณส่งแข่งน้อยมากซึ่งทางชมรมฯ และนักกีฬาจะต้องหาเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อที่จะไปออกแข่งเก็บประสบการณ์และเก็บคะแนนกันเอง แต่ในปัจจุบันได้รับการสนับสนุนงบประมาณส่งนักกีฬาแข่งอย่างเต็มที่ 5 - 6 รายการต่อปี นักกีฬาในโครงการอื่น ๆ จะได้รับสิทธิการออกแข่งขันเพื่อเก็บคะแนนน้อยกว่านักกีฬาโครงการพาราฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่ามีการสนับสนุนให้ส่งแข่งอย่างเต็มที่ แต่นักกีฬาโครงการอื่น ๆ จะออกแข่งน้อยกว่านักกีฬาโครงการพาราฯ การปรับสภาพอากาศเวลาไม่ค่อยได้ไปถึงอีกวันก็แข่งเลย ผู้ฝึกสอนไม่พอนักกีฬาก็ต้องเรียนรู้แก้เกมกันเองไม่มีนักกายภาพติดตามไปดูแล

1.4 ด้านการแข่งขัน ผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่ม ผู้ตอบมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการแข่งขันเป็นลำดับที่ 4 อยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ในกลุ่มผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด 1 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก ทั้งนี้เพราะว่าในแต่ละสมาคมฯ มีนโยบายการวางแผนการดำเนินงานระยะยาวเพื่อที่จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก มีแผนการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีแผนการจัดการในการดำเนินการจัดการแข่งขันระยะยาว แผนประเมินผลการดำเนินงานแข่งขัน และมีแผนงบประมาณ เพื่อดำเนินการบริหารจัดการกีฬาเป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับ Dyson and Foster (1983) ที่กล่าวไว้ว่าการวางแผนที่ดีจะต้องมีการเตรียมการหรือการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย ขององค์กรและกำหนดแนวทางหรือทางเลือกในการดำเนินไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการวางแผนไม่ใช่การตัดสินใจในอนาคต แต่การวางแผนเป็นการตัดสินใจของผู้บริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจะทำอะไร ทำอย่างไร และทำเมื่อไร สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทยส่งรายชื่อ นักกีฬาผ่านสมาคมฯ เพื่อสมาคมฯจะส่งนักกีฬาผ่านคณะกรรมการพาราฯ เพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขัน รายการมหกรรมทั้ง 3 รายการ ส่วนการกีฬาแห่งประเทศไทยจะตั้งไทยเฮาส์ให้บริการนักกีฬา เช่น นักจิตวิทยา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพ ทิมแพทย์ ที่จะคอยให้ความรู้เพิ่มเติมและเสริม บริการเรื่องต่าง ๆ เช่นอาหาร การดูแลนักกีฬารายกาย จิตใจก่อนและหลังการแข่งขัน นักกีฬาที่แข่งประสบความสำเร็จกลับมาจะมีการสนับสนุนให้เงินรางวัลพิเศษ ให้การศึกษา ให้อาชีพและจัดสวัสดิการรักษายาบาลให้ ทางสมาคมฯก็จัดคณะกรรมการตามไปดูแลติดตามเชียร์ให้กำลังใจ นักกีฬา และคอยติดตาม ประเมินผลการรายการมหกรรมจากหัวหน้าผู้ฝึกสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติ เรื่องเวส. ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ, (สัมภาษณ์, วันที่ 16 กรกฎาคม 2561) ที่กล่าวไว้ว่า การกีฬาแห่งประเทศไทยจะตั้งไทยเฮาส์ให้บริการนักกีฬา เช่น นักจิตวิทยา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพ ทิมแพทย์ ที่จะคอยให้คำปรึกษาและดูแลนักกีฬา เช่น เสริมโภชนาการอาหาร เสริมสมรรถภาพทางกาย ทางใจก่อนและหลังการแข่งขัน

ในกลุ่มผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก ทั้งนี้เพราะว่าหัวหน้าผู้ฝึกสอนและทีมผู้ฝึกสอนมีการประชุมวางแผนระยะสั้น ระยะยาวในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก มีการแบ่งหน้าที่การทำงานและจะให้ให้นักกีฬาอัดคลิปวิดีโอและจดบันทึก ประเมินข้อดีและข้อเสียของแต่ละคนเพื่อนำกลับมาวิเคราะห์ศึกษาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บุญรงค์ นิลวงค์ (2525) กล่าวไว้ว่าในการบริหารงานที่ดีจะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนงานที่ดี มีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีงบประมาณที่เพียงพอ และการจัดการที่เป็นระบบ ระเบียบแบบแผน ในการปฏิบัติที่ชัดเจน ส่วนมากในรอบมหกรรมเจ้าภาพการจัดการแข่งขันค่อนข้างจัดเตรียม สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการได้ดีทั้ง อาหาร ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ล่ามแปลภาษารวมถึงมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพและนักจิตวิทยาคอยดูแล แต่ถ้าเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินก็จะส่งต่อให้แพทย์สนามเฉพาะทาง ในส่วนของผู้ช่วยเหลือดูแลนักกีฬาไม่เพียงพอผู้ฝึกสอนจะต้องมาช่วยดูแลด้วย ในแต่ละการแข่งขันจะมีตรวจคลาสนักกีฬาใหม่และตรวจคลาสนักกีฬาเดิม ในส่วนนักกีฬาเดิมที่มีคลาอยู่แล้ว ถ้าผู้ตรวจคลาพิจารณาแล้วว่าความสามารถมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นก็จะเรียกมาตรวจคลาใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่

กล่าวไว้ว่าผู้ฝึกสอนมีการประชุมวางแผนระยะสั้น ระยะยาวในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน รายการหลัก คอยเป็นโค้ชให้นักกีฬา และคอยแก้เกมการแข่งขัน และดูแลนักกีฬา ในส่วนมาก รายการแข่งมหกรรมเจ้าภาพค่อนข้างมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วน

ในกลุ่มนักกีฬาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย 3 ข้อ และมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ สามารถแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขัน ทั้งนี้เนื่องจากนักกีฬายังขาดประสบการณ์แก้ไข จุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขันด้วยตนเอง หรือนักกีฬาศาสพิกการทางปัญญาที่ไม่สามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นักกีฬาบางคนยังขาด ประสบการณ์แก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขันด้วยตนเองเพราะผู้ฝึกสอนจะคอยให้ คำแนะนำหรือนักกีฬาศาสพิกการทางปัญญาที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับ ลาวัญย์ สุกกรี (2523) ที่กล่าวไว้ว่านักกีฬาเรียนรู้ในอัตราต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้เร็ว บางคนใช้ เวลานาน นักกีฬาแต่ละคนจะมีการตอบสนองที่แตกต่างกันในการวิเคราะห์ วิจัย วินิจฉัย ความคิด รวบรวม และการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล ซึ่งความสามารถของนักกีฬาจะแตกต่างกันออกไป ก่อน รายการแข่งขันนักกีฬาจะเข้าไปทดสอบสมรรถภาพเพื่อดูศักยภาพของนักกีฬาแต่ละคน นักกีฬาทุก คนล้วนมีความมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด ในอดีตการไม่ลงตัวของกลุ่มผู้บริหารทำให้ ลดงบประมาณการส่งนักกีฬาออกแข่งบางรายการจะเลือกส่งเฉพาะนักกีฬาที่ได้เหรียญรางวัลและโดน ตัดงบประมาณบางส่วนออกไปทำให้นักกีฬาใหม่ไม่มีโอกาสที่จะได้ลงแข่งขัน มีผลตอบแทนรางวัล น้อยและไม่มีสื่อโฆษณาที่ทำให้คนทั่ว ๆ ไปรู้จักกีฬาคนพิการ แต่ในปัจจุบันไปแข่งรายการมหกรรม 20 วัน ได้พักก่อนแข่ง 7 วัน นักกีฬาต้องคอยดูแลร่างกายตัวเองไม่ให้บาดเจ็บ ซึ่งสอดคล้องกับ (พวง เพ็ชร เหมือนสน (2555) ที่กล่าวไว้ว่าการป้องกันและ การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬา กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียน ผู้เล่นกีฬา และบุคคลที่เกี่ยวข้องควรตระหนักเห็นความสำคัญในการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬาให้เข้าใจอย่างท่องแท้ รู้จัก บูรณาการความรู้มาประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อสุขภาพและสมรรถภาพของผู้เล่น ต่อไป การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งไทยแฮนด์บอลกีฬาเซ็น มีนักกายภาพ นักวิทยาศาสตร์การ กีฬา นักจิตวิทยา แพทย์อย่างครบถ้วน ในส่วนมากเจ้าภาพเตรียมความพร้อมและมีอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการในทุก ๆ ด้าน นักกีฬาจะอัดวิดีโอและจดบันทึกการแข่งขันของตนเองและคู่แข่งกัน กลับมาวิเคราะห์กับผู้ฝึกสอนเพื่อหาวิธีแก้ไขจุดบกพร่องของตนเอง เมื่อแข่งเสร็จกลับมาทางภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานภายนอกที่เป็นผู้สนับสนุนก็จะมีการจัดงานเลี้ยงต้อนรับนักกีฬา มอบ ประกาศเชิดชูเกียรติและมอบเงินรางวัลพิเศษให้เพิ่มเติม มอบอาชีพมอบการศึกษา เริ่มมีสื่อโฆษณา และมีกองเชียร์เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับนักกีฬามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544) ที่กล่าวไว้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ควรจัดสวัสดิการให้แก่นักกีฬาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬา ซึ่ง

ผลที่จะได้ตามมาคือ นักกีฬาจะมีขวัญและกำลังใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันดียิ่งขึ้นไป และควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่ และสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่ามีการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมในด้านของเงินรางวัลของนักกีฬา เวลาไปแข่งรายการมหกรรม 20 วัน ได้พักก่อน 7 วัน ซ้อม และคอยดูแลร่างกายตัวเองไม่ให้เกิดเจ็บ ในส่วนมากเจ้าภาพเตรียมความพร้อมสะดวกสบายในทุกๆด้าน แข่งเสร็จกลับมาทางรัฐและบางหน่วยงานภายนอกที่เป็นผู้สนับสนุนก็จะมีการจัดงานเลี้ยงนักกีฬาให้ มอบประกาศ มอบเงินรางวัลพิเศษให้เพิ่มเติม

1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่มผู้ตอบมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันให้ความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 ในกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังน้อย ในกลุ่มผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องและกลุ่มนักกีฬา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับสภาพที่เป็นจริงต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มี การติดตามดูแลอะไร เพราะว่่านักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการยังไม่ค่อยมีนักกีฬาที่ปลดระวางมี 1 คนที่เสียชีวิตจากแผลกดทับในคลาสหนึ่ง และในคลาสหนึ่งมี 2 คน ที่ปลดระวางและได้มาช่วยงานสมาคมฯ ต่อมาได้วางแผนในการก่อตั้งสร้างสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย โดยเป็นนายกและเลขาของสมาคมฯ คอยอยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะผลักดันและส่งเสริมให้นักกีฬารุ่นใหม่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และในส่วนของคลาสอื่นและคลาสปัญญา ยังไม่มีการปลดระวาง ซึ่งสอดคล้องกับ พฤกษศาสตร์ ลำพูธา (2557) ที่กล่าวไว้ว่า การที่จัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาสิ่งที่ควรพิจารณาประการแรก คือ สวัสดิการบุคลากร และนักกีฬา เมื่อพ้นสภาพการเป็นนักกีฬาที่ควรได้รับนอกเหนือจากสวัสดิการด้านรักษาพยาบาล เช่น การดำรงชีพ การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ หรือให้มีความเป็นอยู่สมฐานะกับ ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ด้านกีฬา ประการต่อมาคือ ด้านการศึกษา นักกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในวัยศึกษา สวัสดิการด้านการศึกษาจึงความจำเป็น เพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการศึกษาและการศึกษา และการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา ควรที่จะจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ ให้ดำเนินอย่างต่อเนื่อง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประวัตินักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินว่าการดำเนินงานของทีมกีฬานั้นยังมีจุดใดที่ไม่ดีควรที่จะแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม หรือยังมีจุดใดที่ดีและควรรักษาคงไว้ต่อไป และสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่กล่าวไว้ว่าในอดีตจนปัจจุบันยังไม่มี การติดตามดูแลอะไร นักกีฬายังไม่ค่อยเลิกเล่นกัน และคิดว่ายังคงอีกนาน

2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

จากผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

2.1 ด้านบุคลากร พบว่าควรที่จะต้องมีการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ทุกภาคส่วนงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 กลุ่มเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ควรที่จะวางแผนการสร้างการพัฒนา นักกีฬาเดิมหรือการหานักกีฬาใหม่มาแทนนักกีฬาที่จะปลดระวาง และควรที่จะเพิ่มบุคลากรทางกีฬามากกว่ากีฬาคนปกติ เนื่องจากนักกีฬาความพิการแตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553) ที่กล่าวไว้ว่าแนวคิดปัจจัยหลักของความสำเร็จ (Key Success Factor) สำหรับการพัฒนา นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไว้คือ จะต้องมีการบูรณาการงานร่วมกันระหว่าง บุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้แทนสหพันธ์กีฬา) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา การบริหารจัดการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ และการจัดและส่งเสริมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ เพื่อพัฒนา นักกีฬา อีกทั้งควรที่จะเพิ่มงบประมาณการจัดจ้างบุคลากรเพิ่มเติมเฉพาะทาง เช่น นักทดสอบสมรรถภาพ นักกายภาพ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจิตวิทยา ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยเหลือ ถ้ามีบุคลากรที่เยอะขึ้นก็จะทำให้พัฒนา ศักยภาพของนักกีฬา ได้ดียิ่งขึ้น ผู้ฝึกสอนทุกคนควรที่จะต้องมีระเบียบวินัยมากกว่านี้ ในแต่ละคนจะต้องรู้จักในสิทธิและบทบาทหน้าที่ของตัวเองให้มากยิ่งขึ้น และควรที่จะสร้างระบบการจัดการทีมให้มีการทำงานประสานงานร่วมกันเพื่อที่จะทำให้เข้าใจงานของกันละกันได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2546) ที่กล่าวไว้ว่าปัจจัยการบริหารที่สำคัญจะต้องประกอบด้วย ด้านบุคลากร (Man) หมายถึง เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องมีคนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมี ความรับผิดชอบต่อองค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ และนักกีฬาควรที่จะตั้งเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน สร้างคุณลักษณะที่ดีของการเป็นนักกีฬา ควรปรับเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละคนผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาจะต้องคุยกันให้มากขึ้นเพื่อที่จะเข้าใจกันและทีมจะได้เกิดความสามัคคียิ่งขึ้นด้วย เมื่อเกิดปัญหาขึ้นควรที่จะฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ควรที่จะเอาประสบการณ์ของนักกีฬาไปถ่ายทอดให้เด็ก ๆ ตามโรงเรียนคนพิการต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เขาได้มีโอกาสกล้าแสดงความสามารถและเป็นการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของสมาคมฯ ในการดำเนินงานควรที่จะต้องมีผู้สนับสนุนดูแลอยู่ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ในส่วนของอดีตนักกีฬาก็จะเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเพื่อที่จะหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการรุ่นใหม่ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Songping (2006) ที่กล่าวไว้ว่าเริ่มจากการสร้างนักกีฬาในระดับ

จังหวัด พัฒนาขึ้นเป็นเยาวชนทีมชาติ และพัฒนาผู้ที่มีศักยภาพต่อไปเป็นทีมชาติ ตามหลักการของการสร้างนักกีฬาที่ดีจะต้องเริ่มตั้งแต่ในวัยเยาว์ ทำให้หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องให้ความสำคัญกับสถาบันการศึกษา ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันสนับสนุนและส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาได้ทำงานเพื่อการสร้างนักกีฬาที่มีฝีมืออย่างเต็มศักยภาพ ส่วนสถาบันการศึกษาเองก็ต้องให้ความสำคัญและถือว่าการพัฒนากีฬาเป็นภารกิจด้านหนึ่งของหน่วยงาน เป็นการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติ ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬา สร้างคน คนสร้างชาติ”

2.2 ด้านการเตรียมทีม พบว่าควรที่จะมีการพัฒนาการฝึกซ้อมให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของการจัดส่งนักกีฬาควรที่จะเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานเพราะกีฬาคนพิการเป็นกีฬาพิเศษแตกต่างจากกีฬาปกติ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายควรที่จะมีนโยบายพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาที่มีอยู่ เช่นจัดให้มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา การจัดอบรมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัตร สิทธิหล่อ (2552) ที่กล่าวไว้ว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานของการออกกำลังกายและการกีฬาให้สูงขึ้น โดยอาศัยองค์ความรู้จากศาสตร์สาขาต่าง ๆ นำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกกีฬาเข้ามาช่วยเพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกายและการกีฬา ควรที่จะส่งไปปฏิบัติงานต่างประเทศ และมีระยะเวลาเข้าอบรมผ่านเกณฑ์มาตรฐานของระดับสากลนานาชาติ อีกทั้งควรที่จะทำให้นักกีฬาระดับหน้าหน้าของตัวเองเพื่อเป็นการฝึกสร้างเป้าหมายให้นักกีฬาว่าทำเพื่อตนเองและประเทศชาติ นักกีฬาควรที่จะต้องมีวินัยและอดทน ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรที่จะค้นคว้าหาความรู้ดูบทความวิจัยต่างๆ และควรที่จะได้รับการอบรมอย่างน้อย 2 - 3 ครั้งต่อปี เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากยิ่งขึ้น ควรมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีม 1 คน ที่เข้ามาดูแลตลอดตั้งแต่ฝึกซ้อมจนถึงตอนแข่งขันจะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถนักกีฬาได้ดียิ่งขึ้น ควรที่จะจัดสวัสดิการเพิ่มเติมให้ เช่น มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้ มีประกันชีวิต/ สุขภาพจัดให้ ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อนักกีฬา 2 คน และควรที่จะเลือกผู้ฝึกสอนที่มีเวลาเสียสละทุ่มเทให้กับกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ พฤษศยศาสตร์ ลำพูนธา (2557) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดบุคลากรที่ทำงานเป็นการประจำอย่างเพียงพอ ในการบริหารจัดการของทีมกีฬาจะดำเนินไปได้ด้วยดีนั้น จะต้องมีผู้รับผิดชอบ ทำงานเป็นการประจำแบบเต็มเวลาและเพียงพอ เพื่อรับผิดชอบหน้าที่และงานที่ได้รับ มอบหมายได้อย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับ มงคล แผงสาเคน (2536) ที่กล่าวไว้ว่าหลักการเตรียมทีมที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องประกอบด้วยการจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา การสร้างสมรรถภาพทางกีฬาได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะเทคนิคต่าง ๆ การให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญอบรมผู้ฝึกสอนและนักกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดหาอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในส่วนนักกีฬาที่มีโอกาสติดไปพาราลิมปิกเกมส์ ควรที่จะมีผู้ฝึกสอน 1 คนต่อ

นักกีฬา 1 คน ควรที่จะนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้พัฒนารูปแบบในการฝึกซ้อม ควรที่จะให้ความรู้เพิ่มเติมทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเพื่อที่จะสื่อสารที่เข้าใจกันได้ดียิ่งขึ้น ควรที่จะเพิ่มเงินเบี้ยเลี้ยงให้กับคนพิการมากขึ้นเพราะนักกีฬามีภาระที่ต้องเลี้ยงดูครอบครัวและเพื่อเป็นแรงจูงใจในการฝึกซ้อม ควรที่จะเพิ่มงบประมาณในด้านอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกเช่น เปิดแอร์ระหว่างฝึกซ้อม หักรถต่อวีลแชร์ มีลูกปิงปองที่ได้รับมาตรฐานและเพียงพอสำหรับการฝึกซ้อม ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550) ที่กล่าวไว้ว่าจะต้องมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เพื่อรองรับการพัฒนากีฬาทุกระดับ และสอดคล้องกับ อุษณี ทวีสัตย์ (2556) ที่กล่าวไว้ว่าปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ทรัพยากรหรือวัสดุ และการบริหารจัดการ ทั้ง 4 ด้านนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้การดำเนินการจัดการ หรือ กระบวนการฝึกนักกีฬา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งก่อนทำการแข่งขัน หรือขณะทำการแข่งขัน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย บุคลากร การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก การฝึกฝน หรือการเตรียมนักกีฬาเพื่อทำการแข่งขันจำเป็นต้องมีการจัดหรือการวางแผนการฝึกตลอดจนการเตรียมการด้านต่างๆ และงบประมาณ

2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน พบว่าผู้ฝึกสอนควรที่จะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน เพื่อที่จะสามารถประสานงานต่าง ๆ การโต้ตอบ หรือการติดต่อผ่านออนไลน์กับองค์กรต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าต้องการที่จะทำให้ผลงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายควรที่จะมีนโยบายสนับสนุนในเรื่องงบประมาณเพิ่มเติมให้สมาคมฯ เพื่อที่จะได้สรรหานักกีฬา ขยายฐานนักกีฬา คัดเลือกมาเก็บตัวและเก็บตัวนักกีฬามาฝึกซ้อม ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัทชู (2536) ที่กล่าวไว้ว่าแหล่งทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลาย ๆ ทีมมักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าได้รับแหล่งเงินที่สนับสนุนน้อยจะทำทีมไม่ได้ดี ผู้ฝึกสอนและคณะก็จะต้องมีวิธีการหาแหล่งทุน มาสนับสนุนในโครงการฝึกซ้อม และโครงการต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยดี แต่อย่างไรก็ตามถ้างบประมาณน้อยเกินไปทำให้ไม่เพียงพอกับการซื้ออุปกรณ์ งบประมาณหรือเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเตรียมทีมกีฬาผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนในการจัดเตรียมงบประมาณที่ใช้ในการเตรียมทีมและการแข่งขันอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้มีงบประมาณสำหรับการใช้จ่ายอย่างเพียงพอในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งควรที่จะให้นักกีฬาเดินทางไปพักก่อนเพื่อให้นักกีฬาได้ปรับสภาพร่างกายและจิตใจก่อนแข่งขัน 2 - 3 วัน ควรที่จะเพิ่มงบประมาณให้มีนักกายภาพหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักจิตวิทยาประจำทีมติดตัวไปด้วย เนื่องจากบางทีนักกีฬาเกิดอาการเหนื่อยล้าจากการแข่งขันหรือแข่งขัน 2 รายการติดกัน หรือการเดินทางเป็นเวลานาน ๆ และควรที่จะเพิ่มงบประมาณให้มีผู้ช่วยเหลือดูแลนักกีฬาอย่างน้อย ผู้ช่วยเหลือ 1 คน

ต่อ นักกีฬา 2 คน เพื่อที่จะสามารถดูแลช่วยเหลือนักกีฬาได้อย่างเต็มที่และทั่วถึงทุกคนและควรที่จะเปิดโอกาสให้นักกีฬารุ่นใหม่ได้ออกไปแข่งเพื่อหาประสบการณ์ให้เยอะขึ้นเพื่อที่จะได้เอาประสบการณ์กลับมาแก้ไขและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล แฝงสาเคน (2536) ที่กล่าวไว้ว่า หลักการเตรียมทีมที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น จะต้องประกอบด้วยการศึกษาสถานะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสถานะต่าง ๆ

2.4 ด้านการแข่งขัน พบว่าควรที่จะมันศึกษาว่าเวลาไปแข่งต่างประเทศได้ข้อคิดอะไร เราแพ้เขาเพราะอะไร ควรที่จะส่งเจ้าหน้าที่ไปสังเกตดูว่าประเทศนั้น ๆ เขาปฏิบัติกันอย่างไร อยู่กันอย่างไรเขาถึงประสบผลสำเร็จ ในบางครั้งอาจจะพลาดเป้าบ้าง ซึ่งการพลาดเป้านั้นก็ควรที่จะเอาบทเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางที่จะมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอีกทั้งผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรที่จะต้องฝึกภาษาเพิ่มเติมอย่างน้อยภาษาอังกฤษเพื่อสะดวกต่อการติดต่อประสานงานดูแลนักกีฬาได้มากยิ่งขึ้น ผู้ฝึกสอนควรที่จะเตรียมศึกษาหาข้อมูลการแข่งขันและคู่แข่งว่าความสำเร็จของทีมเขาเกิดจากอะไร เพื่อที่จะนำกลับมาพัฒนากับนักกีฬาทีมเรา ในส่วนของผู้สนับสนุนเฉพาะบุคคลควรที่จะลดลงในเรื่องของการแสวงหาผลกำไรในเชิงพาณิชย์ หรือโฆษณาการค้า ควรที่จะมองถึงความสำคัญเพื่อเป็นสื่อกลางในโฆษณาทำให้คนทั่ว ๆ ไปมองเห็นถึงศักยภาพของกีฬาคนพิการมากยิ่งขึ้นและจะทำให้ทีมเกิดความสามัคคียิ่งขึ้นด้วย และนักกีฬาควรที่จะมีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด ควรที่จะเพิ่มเงินรางวัลพิเศษเพื่อเป็นแรงกระตุ้นและเป็นขวัญกำลังใจให้นักกีฬา ควรที่จะมีการยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ฝึกสอนกีฬาได้ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย ควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาคนพิการเพื่อเป็นสื่อโฆษณา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแรงบันดาลใจและอยากเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส อีกทั้งยังเป็นการดึงดูดนักกีฬารุ่นใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544) ที่กล่าวไว้ว่าควรจัดสวัสดิการให้แก่กีฬาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ซึ่งผลที่จะได้ตามมาคือ นักกีฬาจะมีขวัญกำลังใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันดียิ่งขึ้นต่อไป และควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่งบประมาณในแต่ละปีใช้ในการดำเนินงานได้อย่างพอเพียง มีการสนับสนุนภายนอกโดยภาคเอกชน โดยสนับสนุนชุดแข่งอุปกรณ์กีฬา อาหาร และเครื่องดื่ม และสอดคล้องกับ พงศศาสตร์ ลำพุทธา (2557) ที่กล่าวไว้ว่าการยกย่องเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของสมาคมเมื่อนักกีฬาหรือ บุคลากรได้สร้างชื่อเสียงให้แก่สมาคม เช่น ได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติไทยหรือ ผู้ฝึกสอนกีฬาได้ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย สมาคมฯควรจะต้องจัดงานยกย่องเชิดชูเกียรติ บุคคลเหล่านั้นสำหรับกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการจะมีการแข่งขันทั้งหมด 7 ประเภท คือ ประเภททีมชาย ทีมหญิงชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม ซึ่งทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยก็มีความ

คาดหวังในการคว้าเหรียญรางวัลและการไปพาราโอลิมปิกเกมส์เช่นกัน และสอดคล้องกับ อุษณีย์ ทวีสัตย์ (2556) ที่กล่าวว่าไว้ว่าสืบเนื่องมาจากการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันที่นักกีฬาได้มีการลงแข่งขันก็เปรียบเสมือนเป็นการฝึกซ้อมจริงก่อนทำให้นักกีฬาได้มีการพัฒนาฝีมือ ศักยภาพและประสบการณ์ของตนเองก่อน และเมื่อการแข่งขันกีฬามหกรรมเริ่มขึ้นนักกีฬาทุกคนและทีมงานก็มีความพร้อมเต็มที่ในการแข่งขันครั้งนี้ เมื่อถึงเวลาแข่งขันนักกีฬามีความตั้งใจและมุ่งมั่นกับการแข่งขันเพื่อหวังที่จะคว้าเหรียญมาให้กับประเทศให้ได้ และนักกีฬาก็ได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตนเองในสนามแข่งขันนี้ จนทำให้ได้รับเหรียญรางวัลซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเหรียญจากประเภทชายเดี่ยวและหญิงเดี่ยวจากนักกีฬาคนเดิม ๆ เมื่อผลของการแข่งขันออกมาทำให้เห็นว่าควรที่จะสร้างกระบวนการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่กระบวนการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การเตรียมทีม และมีกระบวนการเตรียมก่อนการแข่งขันจนถึงกระบวนการแข่งขันนั้น ให้มีจำนวนนักกีฬาที่สามารถไปแข่งพาราโอลิมปิกเกมส์มากที่สุด และสามารถสร้างผลงานให้ได้มากที่สุดดังเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งความสำเร็จในผลงานนักกีฬาจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ดึงดูดนักกีฬาหน้าใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่องและเมื่อวันหนึ่งที่นักกีฬาปลดระวางจะการเล่นไปก็จะเป็นนักกีฬาคณพิการที่มีประสิทธิภาพสูงที่ประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่ตนเองเล่น ในด้านรางวัล ความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ และในการพัฒนาคุณภาพคนพิการอย่างเต็มศักยภาพ

2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย พบว่าควรที่จะมีการสอบถามหรือมองภาพรวมด้านความเป็นอยู่ของนักกีฬาเป็นระยะ ควรที่จะชี้แนะแนวทางการออมเงิน เพราะการเงินรางวัลที่นักกีฬาได้ก็ค่อนข้างสูงซึ่งถ้าวันหนึ่งที่นักกีฬาปลดระวางแล้วก็จะต้องมีเงินส่วนหนึ่งไปประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัวได้ และควรที่จะมอบอาชีพที่มั่นคงกับนักกีฬาเมื่อหลังปลดระวางแล้วนักกีฬาจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้และไม่เป็นภาระของสังคม อีกทั้งควรที่จะมีสวัสดิการดูแลนักกีฬาเหมือนข้าราชการ เช่น ได้รับเงินบำนาญ หรือบำนาญ มีกองทุนต่าง ๆ ให้กับนักกีฬา หรือถ้านักกีฬาบางคนที่ยังพอมีสักยภาพมากพอก็จะให้คำแนะนำให้มาช่วยเป็นผู้ฝึกสอนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักกีฬารุ่นใหม่ที่จะเข้ามาทดแทน ควรที่จะมีการติดตามดูแลนักกีฬาว่ามีความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง นักกีฬามีเงินเพียงพอในการดำรงชีพ ควรที่จะสอบถามเป็นระยะทุก 3 หรือ 6 เดือนหรือควรที่จะจัดหางานที่มั่นคงให้กับนักกีฬาหรือควรที่จะจัดสวัสดิการรักษายาบาลการตลอดชีพหรือควรที่จะมีสหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนต่าง ๆ หรือถ้านักกีฬาที่ยังพอมีสักยภาพที่ดีก็ควรที่จะแนะนำให้มาเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ไมตรี คงเรือง. นายกสมคามกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย, (สัมภาษณ์, วันที่ 7 กรกฎาคม 2561) ที่กล่าวว่าไว้ว่าควรส่งเสริมการออมเงิน จัดกองทุนสำหรับนักกีฬา และควรให้คำแนะนำการใช้ชีวิตหลังจากที่ปลด

ระวางแล้ว และสอดคล้องกับ พุทธศาสตร์ ลำพูน (2557) ที่กล่าวไว้ว่าการที่จัดสวัสดิการให้กับ นักกีฬาสิ่งที่ควรพิจารณาประการแรก คือ สวัสดิการบุคลากร และนักกีฬา เมื่อพ้นสภาพการเป็น นักกีฬาที่ควรได้รับนอกเหนือจากสวัสดิการด้านรักษาพยาบาล เช่น การดำรงชีพ การยกย่องเชิดชู เกียรติ และการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ หรือให้มีความเป็นอยู่สมฐานะกับ ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ ด้านกีฬา ประการต่อมาคือ ด้านการศึกษา นักกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในวัยศึกษา สวัสดิการด้านการศึกษา จึงความจำเป็น เพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการกีฬาและการศึกษา และการจัดหางานที่ มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา ควรที่จะจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ ให้ดำเนินอย่างต่อเนื่อง เพื่อเก็บ รวบรวมข้อมูลประวัตินักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็น แนวทางในการประเมินว่าการดำเนินงานของกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการนั้นยังมีจุดใดที่ไม่ดีควรที่จะ แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม หรือยังมีจุดที่ดีและควรรักษาคงไว้ต่อไป เมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ ของทาง สมาคมฯ เช่น โครงการพี่สอนน้องตามโรงเรียนต่าง ๆ จะได้นำผลงานหรือประวัติของนักกีฬาทั้ง ปัจจุบันและอดีตมาแสดงให้กับรุ่นน้องได้รับชมผลงาน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับรุ่นน้องต่อ ๆ ไป พร้อมทั้ง เป็นการดึงดูดในการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่องเพราะมีตัวอย่างจากรุ่นพี่ที่เป็น นักกีฬาและยังสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฎริชญา บุญสมนึก (2549) ที่ กล่าวไว้ว่าเว็บไซต์เป็นประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ข่าวสารและการ ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการรับส่งข้อมูลข่าวสารในหน่วยงานของตนเอง เพื่อเป็นการลดขั้นตอน เพื่อ ความสะดวกรวดเร็ว มีการประชาสัมพันธ์ตราสัญลักษณ์ของผู้ให้การ สนับสนุนในสื่อต่าง ๆ ของ สมาคมซึ่งปัจจุบันสมาคมสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ของสมาคมในการ ประชาสัมพันธ์ตราสัญลักษณ์ของ ผู้ให้การสนับสนุน เช่น กระดาษจดหมาย วารสาร จดหมายข่าว ใบปิดหรือโปสเตอร์ แผ่นปลิวและใบ แทรก ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ป้ายโปรแกรมการแข่งขัน เว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นการสร้าง มูลค่าเพิ่มให้แก่สมาคมฯ

ตารางที่ 44 ข้อเสนอแนะ

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความ เร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเ็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ				
1. ด้านบุคลากร	มีจุดมุ่งหมายใน ความสำเร็จอย่าง ชัดเจน	1. ภายใต้มุมมองทัศนคติเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกัน 2. ผู้สนับสนุนของสมาคมและผู้สนับสนุน ส่วนบุคคลของนักกีฬามีการแสวงหาผลกำไร ในเชิงพาณิชย์	1. สร้างระบบความเป็นทีมให้มากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม 2. สร้างรูปแบบพันธะทางสัญญาให้กับ ผู้สนับสนุนของสมาคมฯ และ ผู้สนับสนุนส่วนบุคคลของนักกีฬาให้ ครอบคลุมและชัดเจน มุ่งเน้นในการ สนับสนุนการพัฒนาทีมกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ	1. สมาคมนักกีฬาคนพิการ แห่งประเทศไทยฯ 2. สมาคมนักกีฬาคนพิการ ทางปัญญาแห่งประเทศไทย 3. สมาคมนักกีฬาเทเบิล เทนนิสคนพิการไทย	มาก	สำหรับการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้จะต้องมีการบูรณาการงานร่วมกัน ระหว่าง บุคลากรกีฬาทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย หรือดีทีนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีม ชาติไทย และจะประสบผลสำเร็จได้จะต้อง เป็นพันธกิจของสมาคมฯ หรือหน่วยงาน รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านการ เตรียมทีม	มีศูนย์ฝึกกีฬาคน พิการแห่งชาติ ที่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งอำนวยความสะดวก สะดวกแก่นักกีฬา คนพิการทั้งในการ ฝึกซ้อม และ พักผ่อน	1. ขาดการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามา ประยุกต์ใช้ในการเตรียมทีม เช่น ด้าน โภชนาการการกีฬา ด้านชีวกลศาสตร์การกีฬา และด้านจิตวิทยาการกีฬา 2. ขงประมาณอย่างจำกัด ทำให้มีเพียงพอ ในการดำเนินงานของทีมเช่น ขาดบุคลากร ทางการกีฬา ขาดลูกบึงบองที่มีมาตรฐาน และเพียงพอสำหรับการฝึกซ้อม	1. สร้างนโยบายพัฒนาศักยภาพ บุคลากรทางการกีฬามีอยู่ เช่น จัดให้ บุคลากรทางการกีฬาและนักกีฬามี การอบรมวิทยาศาสตร์การกีฬา และมี ระยะเวลาเข้าอบรมผ่านเกณฑ์ มาตรฐานของระดับสากลนานาชาติ 2. สมาคมฯ จะต้องจัดหาผู้สนับสนุน เพิ่มเติมเฉพาะส่วนกีฬาเทเบิลเทนนิส คนพิการ	1. สมาคมนักกีฬาคนพิการ แห่งประเทศไทยฯ 2. สมาคมนักกีฬาคนพิการ ทางปัญญาแห่งประเทศไทย 3. สมาคมนักกีฬาเทเบิล เทนนิสคนพิการไทย	มาก	สำหรับการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้จะต้องมีงบประมาณให้เพียงพอและทั่วถึง ครบทุกด้าน เช่น ด้านการจัดอบรมให้ ความรู้ในด้านต่างๆ ด้านการฝึกซ้อม ด้าน สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านบุคลากรทาง กีฬา

ตารางที่ 44 ข้อเสนอแนะ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ				
3. ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	มีโปรแกรมแข่งขันรายการเก็บคะแนนต่างๆเพื่อให้ทีมกีฬาได้ตระเตรียมความพร้อมและเป็นการเก็บคะแนนอันดับโลกเพื่อที่จะสามารถเข้าไปแข่งขันรายการหลักได้	งบประมาณอย่างจำกัด ทำให้ไม่เพียงพอในภาระดำเนินงานของทีมเช่น ขาดนักกายภาพหรือนักจิตวิทยาหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาติดตามไปดูแลประจำทีม	1. สมาคมฯ จะต้องจัดหาผู้สนับสนุนเพิ่มเติมเฉพาะส่วนกีฬาเทเบิลเทนนิสและการ 2. สมาคมฯ หรือหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะต้องสร้างเครือข่ายร่วมมือหากการสนับสนุนเพิ่มเติม 3. นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1. สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย 2. สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย 3. สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย	มาก	สำหรับการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศได้จะต้องมีงบประมาณให้เพียงพอและทั่วถึงครบทุกด้าน เช่น ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านบุคลากรทางกีฬา
4. ด้านการแข่งขัน	มีการวางแผนการดำเนินงานระยะยาวเพื่อที่จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก ทั้ง 3 รายการ	1. เงินรางวัลที่ได้รับจากภาครัฐหรือภาคเอกชนสนับสนุนนักกีฬาคนพิการเพิ่มเติมแตกต่างจากนักกีฬาคนปกติ 2. ขาดนักกีฬารุ่นใหม่ในการสร้างผลงาน	1. สมาคมฯ หรือหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะต้องสนับสนุนรางวัลแก่นักกีฬาคนพิการที่สูงขึ้น หรือเทียบเท่ากับนักกีฬาคนปกติ 2. สร้างกระบวนการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3. เริ่มการพัฒนาตั้งแต่กระบวนการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การเตรียมทีม และมีกระบวนการเตรียมก่อนการแข่งขันจนถึงกระบวนการแข่งขันนั้น ให้มีจำนวนนักกีฬาที่สามารถไปแข่งพาราลิมปิกเกมมากที่สุดและสามารถสร้างผลงานให้ได้มากที่สุดตั้งเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งความสำเร็วจีนผลงานนักกีฬาจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ดึงดูดนักกีฬานักใหม่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง	1. สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย 2. สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย 3. สมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย	ปานกลาง	สำหรับการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศได้จะต้องมีการสนับสนุนให้นักกีฬาที่มีแรงจูงใจในการแข่งขันมากขึ้น คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีความพร้อมหรือผลตอบแทนแก่นักกีฬาคนพิการที่สูงขึ้น หรือเทียบเท่ากับนักกีฬาคนปกติ

ตารางที่ 44 ข้อเสนอแนะ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ				
5. ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ยังไม่มีการติดตามดูแลนักกีฬาอะไร ทั้งนี้เพราะว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการยังไม่ค่อยมีนักกีฬาที่ปลดระวาง	1. สร้างนโยบายการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬา เช่น บุคลากรทางการกีฬาและนักกีฬา เมื่อพ้นสภาพการเป็นนักกีฬาที่ควรได้รับนอกเหนือจากสวัสดิการด้านรักษาพยาบาล เช่น การดำรงชีพ การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ หรือให้มีความเป็นอยู่สมฐานะกับ ผู้ที่ทำความดีคุณประโยชน์ด้านกีฬา และด้านการศึกษา นักกีฬาควรให้อยู่ในวัยศึกษา สวัสดิการด้านการศึกษาจึงความจำเป็น เพื่อให้ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งด้านการกีฬาและการศึกษา และการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	1. สภาคกกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย 2. สภาคกกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย 3. สภาคกกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย	ปานกลาง	ความสามารถในการจัดติดตามนักกีฬาที่ปลดระวางแล้วนั้น ทางคณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการประสานงานและวางแผนร่วมกับสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย	
			2. สร้างเว็บไซต์ของสมาคมฯ ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประวัตินักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน			

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านบุคลากร สำหรับการพัฒนา นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศได้จะต้องมีการบูรณาการงานร่วมกันระหว่าง บุคลากรการกีฬาทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฝึกสอน นักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยหรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดเป้าหมายในความสำเร็จที่ชัดเจนไปในทิศทางเดียวกันและเพื่อให้ทีมเกิดความสามัคคีมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

2. ด้านการเตรียมทีม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จควรมีนโยบายพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ควรที่จะเพิ่มงบประมาณในการสนับสนุนนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบในการฝึกซ้อม ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรทางกีฬาให้มากกว่านักกีฬาปกติเพื่อที่จะพัฒนานักกีฬาคนพิการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และควรจัดสรรสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นให้กับบุคลากรทางกีฬาและนักกีฬา ทั้งนี้จะต้องมีงบประมาณให้เพียงพอและทั่วถึง

3. ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะประสานงานต่างๆ การโต้ตอบ หรือการติดต่อผ่านออนไลน์กับองค์กรต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น และควรมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีมติดตามไปดูแลนักกีฬา ทั้งนี้จะต้องมีงบประมาณให้เพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนมีบุคลากรเพียงพอที่จะสามารถดูแลนักกีฬาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

4. ด้านการแข่งขัน ควรมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาคนพิการที่แพร่หลายเพื่อเป็นสื่อโฆษณาและเพื่อเป็นแรงจูงใจของคนพิการอื่น ๆ ให้มาออกกำลังกาย ทั้งนี้จะต้องมีงบประมาณหรือผลตอบแทนแก่นักกีฬาคนพิการที่สูงขึ้น หรือเทียบเท่านักกีฬาคนปกติในส่วนของผู้สนับสนุนเฉพาะบุคคลควรลดลงในเรื่องสื่อโฆษณาเพื่อแสวงหาผลกำไรในเชิงพาณิชย์ หรือโฆษณาการค้า ควรที่จะมองถึงความสำคัญที่จะเป็นผู้สนับสนุนเพื่อส่งเสริมเป็นสื่อกลางในโฆษณาทำให้คนทั่ว ๆ ไปมองเห็นถึงศักยภาพของกีฬาคนพิการมากยิ่งขึ้นและทำให้ทีมเกิดความสามัคคียิ่งขึ้นด้วย

5. ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้องควรที่จะต้องมีการประสานงานและวางแผนร่วมกันที่จะมีการติดตามสอบถามหรือมองภาพรวมด้านความเป็นอยู่ของนักกีฬา หรือให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ หรือควรมีสภรณออมทรัพย์ กองทุนต่าง ๆ หรือถ้านักกีฬายังพอมีสภาพมีความสามารถมากพอก็แนะนำให้มาเป็นผู้ฝึกสอนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักกีฬารุ่นใหม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬา ในชนิดกีฬาอื่นๆ
2. ควรนำแนวคิดทฤษฎี Value Chain Analysis มาปรับปรุงใช้ให้ครบทุกระบวนการ เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Barnard, C. I. (1938). *The functions of the executive*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Cucui, & G.G. (2016). *Event Management Process within the Sports Structures*. University of Targoviste, Romania.
- Dunn, J. M. (1997). *Special Physical Education*. Dubuque: Times Mirror Higher Education Group.
- Dyson, R. G., & Foster, M. J. (1938). Making planning more effective. *Long - Range Planning Education and Psychological Measurement*, 30(33), 607-610.
- Griffin, R. W. (2002). *Management* (7th ed.). Boston: Houghton Mifflin.
- Heider, F. (1944). Social perception and phenomenal causality. In *Psychological Review* (pp. 358-374).
- McClelland, D. C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, NJ: Van Nostrand.
- Papaioannou, A., Ballon, F., Theodorakis, & Y., A., Y.V.,. (2004). Combined effect of goal setting and self-talk in performance of a soccer shooting task. In *Perceptual & Motor Skills*.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive Advantage: Creating and Sustaining Superior Performance*. New York: Free Press.
- Richard McAfee. (2007). *Junior Progressions 100 Steps to Excellence*. USATT National Coach: USA Table Tennis Coaching.
- Schermerhorn, J. R. (1999). *Management*. New York: John Wiley & Sons.
- Songping, Y. (2006). "University Sport: Extra Curriculum for Empowering the Elite Performance –An Illustration of the Development of Elite Athletic Teams in Shanghai University of Sport". Paper presented at the 3rd FISU Rectors' Forum 2006 Proceeding, Bangkok, Thailand.
- The International Table Tennis Federation. (2017). ITTF Para Table Tennis Ranking Lists. Retrieved from <http://ipttc.org/rating/2017-09-01/index.htm>
- The Paralympic Movement. (2017). IPC Classification. Retrieved from <https://www.paralympic.org/classification>

- UNIDO. (2009). *Agro-value Chain Analysis and Development: The UNIDO Approach*. A staff working paper.
- Velde, D. W., et al., (2006). Entrepreneurship in Value Chains of Non – timber Forest Products. *Forest Policy and Economics*. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com>
- กรมพลศึกษา. (2536). รายงานการประเมินผลและสรุปผลการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 และอาเซียนครั้งที่ 1, 11-16 สิงหาคม 2546. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- กรมพลศึกษา. (2560). แผนยุทธศาสตร์กรมพลศึกษา พ.ศ. (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 -2554). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวง, สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). แผนยุทธศาสตร์สร้างนักกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559). กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทยประจำเดือนกันยายน 2560. กรุงเทพมหานคร: กองยุทธศาสตร์และแผนงานศูนย์ข้อมูลคนพิการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2551). คู่มือการฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิส. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการกีฬาฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2560a). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2560b). แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- จักรดาว โปธิแสน. (2555). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย. (ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์จारी เกตุมาโร. (2543). เทเบิลเทนนิส *TABLE TENNIS PE* 261. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2555). การฝึกทางด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- เจษฎา เจียรณัย. (2530). โค้ช. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ฉัฐยา ตวงสุวรรณ. (2553). แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมข้าวไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉัตรกมล สิงห์น้อย. (2555). เอกสารประกอบการสอน จิตวิทยาการกีฬา บทที่ 4. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนิตา พันธุ์มณี และอัมรินทร์ ศิริแก้ว. (2557). แนวทางการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟ อาราบิก้าอินทรีย์ในภาคเหนือของประเทศไทย: การประยุกต์ใช้แนวคิดห่วงโซ่มูลค่า. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชนินันท์ แยมขวัญยืน. (2554). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนหูหนวกสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไฉ้ออน ชินธเนศ. (2542). ตัวอย่างการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อมนักกีฬา เช่น นักกีฬายูโด. สารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2543). การศึกษาการเตรียมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 11, ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นพรักษ์ แกสมาน. (2553). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเทนนิส ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2525). หลักการบริหารทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. (2516). พระบรมราโชวาทด้านกีฬา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. Retrieved from https://www.matichonweekly.com/scoop/article_14211
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 มาตราที่ 4. (2550). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 61 ก. 8.
- พลกษศาสตร์ ลำพุกธา. (2557). แนวทางการพัฒนากีฬาจักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พวงเพ็ชร เหมือนสน. (2555). เอกสารประกอบการเรียนวิชา การป้องกันและ การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬา. สุพรรณบุรี: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ.

- พิระพงษ์ บุญศิริ. (2535). จิตวิทยาการศึกษา. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- ภูริชญา บุญสมนึก. (2549). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อม ในการสร้างเว็บไซต์ ของการศึกษา แห่งประเทศไทยในระดับจังหวัด. (ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มงคล แผงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. มหาสารคาม: วิทยาลัยครูมหาสารคาม คณะครุศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา.
- มงคล แผงสาเคน. (2536). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. มหาสารคาม: วิทยาลัยครูมหาสารคาม คณะครุศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2552). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย. งานวิจัยจากการกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 มาตราที่ 4. (2550, 18 กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 หน้า 8.
- ลาวัญญ์ สุกกรี. (2523). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาตัวบ่งชี้ การพัฒนาการศึกษาของไทย: การพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วศินี คำนิง. (2557). แรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนคนพิการ แห่งชาติ ครั้งที่ 15 เมืองมะขามหวานเกมส์ จังหวัดเพชรบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศตวรรษ สติธัยเพียรศิริ. (2555). Value Chain ห่วงโซ่คุณค่า. Retrieved from http://www.tps010.org/index.php?option=com_content&view=article&id=126&Itemid=185
- ศรุตี เดชวิถี. (2555). การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมคิด บางโม. (2546). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2536). การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพมหานคร.
- สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย. (2560). แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย พ.ศ. (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สุพัชรินทร์ ปานอุทัย. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุพิตร สมานีโต. (2534). จิตวิทยาการศึกษา กับโค้ช. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะ

ศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา.

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัตร สิทธิหล่อ. (2552). เอกสารประกอบการประชุมเจ้าหน้าที่กีฬาและนันทนาการ. กรุงเทพมหานคร: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

อนันต์ อัดชู. (2526). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อุษณี ทวีสัตย์. (2556). การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกชัย นุชถายอง. (2546). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟลปิกเกมส์ ครั้งที่ 8. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม**เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย**

แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมีกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านเพียงข้อเดียว และกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ
- น้อยกว่า 20 ปี 20 - 29 ปี
- 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี
- 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง
- คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ
- คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาคนพิการทางปัญญาแห่งประเทศไทย
- คณะกรรมการบริหารพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย
- คณะกรรมการบริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

คำชี้แจง

2.1 กรุณาอ่านคำถามและพิจารณาว่า “ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยของท่านอยู่ระดับใด” และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก
- 3 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย
- 1 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ท่า ง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	✓				

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน					
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน					
3. มีการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาทีมและนักกีฬาอย่างชัดเจน					
4. มีการแก้ปัญหาอย่างทันที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น					
5. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
7. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม					
1.1 มีนโยบายในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬาที่หลากหลายวิธีและสม่ำเสมอ					
1.2 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุด					
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด					
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ					
2.1 มีนโยบายการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค					
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ					
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ					
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา					
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา					
3. ด้านการฝึกซ้อม					
3.1 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
4. ด้านงบประมาณ					
4.1 บริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้					
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ					
4.2.1 มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้					
4.2.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพจัดให้					
4.3 มีทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักกีฬา					
4.4 จัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา					
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก					
5.1 จัดหา/ ประสานงานด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา					
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน					
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนาม ฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น					
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
6.1 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการ ฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการWorld Team Championships 2017 หรือ รายการPTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการSuphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ					
1.1 มีนโยบายจัดหางบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่างๆ					
1.2 มีนโยบายเลือกรายการเก็บคะแนนต่างๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของ นักกีฬา					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
1.3 มีนโยบายจัดทำด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการแข่งขัน					
1.4 เมื่อจบรายการแข่งขันแต่ละรายการ ได้มีการพิจารณารายการที่เลือกส่งไปนั้นว่าสมควรส่งต่อหรือควรส่งไปรายการอื่นแทน					
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราโอลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ					
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก					
1.2 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา					
1.3 มีการยกย่องเชิดชูเกียรติของ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา					
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา					
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว					

คำชี้แจง

2.2 กรณাজัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามลำดับความสำคัญที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ความสำคัญมี 5 ระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1
- 2 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากเป็นลำดับที่ 2
- 3 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญปานกลางเป็นลำดับที่ 3
- 4 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยเป็นลำดับที่ 4
- 5 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	จัดเรียงลำดับความสำคัญของ กิจกรรมในการดำเนินงาน				
	ความ สำคัญ ลำดับที่ (1)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (2)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (3)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (4)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (5)
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านเพียงข้อเดียว และกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ
- น้อยกว่า 20 ปี 20 - 29 ปี
- 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี
- 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง
- ผู้ฝึกสอนนักศึกษา
- เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

คำชี้แจง

2.1 กรุณาอ่านคำถามและพิจารณาว่า “ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยของท่านอยู่ระดับใด” และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก
- 3 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย
- 1 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมนักศึกษาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ท่า ง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	✓				

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีวิธีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า					
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่อย่างชัดเจน					
3. มีการแก้ปัญหาอย่างทันที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น					
4. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
5. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
6. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม					
1.1 ใช้ผลงานจากการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา					
1.2 มีการทาบทามนักกีฬาที่มีผลงานดีเข้ามาร่วมทีมเป็นการส่วนตัว					
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้					
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ					
2.1 มีวิธีการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค					
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ					
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ					
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา					
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา					
3. ด้านการฝึกซ้อม					
3.1 มีวิธีการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ					
3.2 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ					
4. ด้านงบประมาณ					
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการจัดสรรทีมกีฬา					
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ					
4.2.1 มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้					
4.2.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพจัดให้					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก					
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา					
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน					
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น					
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
6.1 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา					
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการให้นักกีฬาพบแพทย์ ตรวจสอบสมรรถภาพ เพื่อบำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการ World Team Championships 2017 หรือ รายการ PTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการ Suphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ					
1.1 มีงบประมาณเพียงพอในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่างๆ					
1.2 มีวิธีการเลือกรายการเก็บคะแนนต่างๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา					
1.3 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา					
1.4 มีการเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขันของนักกีฬาฯ เพื่อใช้ในการปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ					
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก					
1.2 มีวิธีการแก้ไขจุดบกพร่องของนักกีฬาในระหว่างเกมการแข่งขัน					
1.3 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา					
1.4 มีการเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขันของนักกีฬา เพื่อใช้ในการปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา					
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา					
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว					

คำชี้แจง

2.2 กรรณการจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามลำดับความสำคัญที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ความสำคัญมี 5 ระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1
- 2 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากเป็นลำดับที่ 2
- 3 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญปานกลางเป็นลำดับที่ 3
- 4 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยเป็นลำดับที่ 4
- 5 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	จัดเรียงลำดับความสำคัญของ กิจกรรมในการดำเนินงาน				
	ความ สำคัญ ลำดับที่ (1)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (2)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (3)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (4)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (5)
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านเพียงข้อเดียว และกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ
- น้อยกว่า 20 ปี 20 - 29 ปี
- 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี
- 50 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง
- นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
- อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน
- มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ปริญญาตรี ปริญญาโท
- ปริญญาเอก อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
- นักศึกษา รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
- ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

คำชี้แจง

2.1 กรุณาอ่านคำถามและพิจารณาว่า “ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยของท่านอยู่ระดับใด” และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังมาก
- 3 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อย
- 1 หมายถึง ท่านมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ต่ำกว่าความคาดหวังน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	✓				

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน					
2. สามารถแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น					
3. มีการพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจด้วยการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง					
4. มีการพัฒนาการควบคุมสมาธิ					
5. มีการพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจ					
6. มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม					
1.1 มีกระบวนการและวิธีการในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬาที่ หลากหลายและทั่วถึง					
1.2 การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้					
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ					
2.1 ได้รับการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค					
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ					
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ					
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา					
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา					
3. ด้านการฝึกซ้อม					
3.1 มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ					
4. ด้านงบประมาณ					
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
4.2 มีการสนับสนุนด้านทุนอุดหนุนการศึกษา					
4.3 มีงานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตประจำวัน					
4.4 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ					
4.4.1 มีค่ารักษาพยาบาลจัดให้					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) น้อย ที่สุด	(2) น้อย	(3) ปาน กลาง	(4) ห่าง มาก	(5) มาก ที่สุด
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก					
4.4.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพจัดให้					
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก					
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อม					
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน					
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น					
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
6.1 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถ					
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการพบแพทย์ตรวจสุขภาพเพื่อบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการ World Team Championships 2017 หรือ รายการ PTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการ Suphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ					
1.1 ได้ศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลมสิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน					
1.2 สามารถเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาฝีมือ และไหวพริบ					
1.3 สามารถการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้นๆ					
1.4 มีอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการแข่งขัน					

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	สภาพที่เป็นจริง				
	อยู่ต่ำกว่าความคาดหวังระดับใด				
	(1) มีระยะ ห่าง น้อย ที่สุด	(2) มีระยะ ห่าง น้อย	(3) มีระยะ ห่าง ปาน กลาง	(4) มีระยะ ห่าง มาก	(5) มีระยะ ห่าง มาก ที่สุด
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ					
1.1 ได้ศึกษาหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน					
1.2 สามารถแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขัน					
1.3 มีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด					
1.4 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขัน เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของท่าน					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา					
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา					
3. มีการจัดทำโครงการพิเศษ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว เช่น โครงการพี่สอนน้องตามโรงเรียนคนพิการต่างๆ					

คำชี้แจง

2.2 กรรณจัดเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยโดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามลำดับความสำคัญที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ความสำคัญมี 5 ระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1
- 2 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญมากเป็นลำดับที่ 2
- 3 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญปานกลางเป็นลำดับที่ 3
- 4 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยเป็นลำดับที่ 4
- 5 หมายถึง ท่านให้ความสำคัญน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	จัดเรียงลำดับความสำคัญของ กิจกรรมในการดำเนินงาน				
	ความ สำคัญ ลำดับที่ (1)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (2)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (3)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (4)	ความ สำคัญ ลำดับที่ (5)
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร					
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม					
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน					
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....น. จบการสัมภาษณ์เวลา.....น.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....

ประสบการณ์การทำงานด้านกีฬา.....ปี

บทสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

1. ท่านคิดว่าสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยในแต่ละด้านเป็นอย่างไร

1.1 ด้านบุคลากร

1.2 ด้านการเตรียมทีม

1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

1.4 ด้านการแข่งขัน

1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

.....

.....

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยในแต่ละด้านอย่างไร

2.1 ด้านบุคลากร

2.2 ด้านการเตรียมทีม

2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

2.4 ด้านการแข่งขัน

2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่ 2 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....น. จบการสัมภาษณ์เวลา.....น.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....

ประสบการณ์การทำงานด้านกีฬา.....ปี

บทสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติในแต่ละด้านเป็นอย่างไร

1.1 ด้านบุคลากร

1.2 ด้านการเตรียมทีม

1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

1.4 ด้านการแข่งขัน

1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

.....

.....

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยในแต่ละด้านอย่างไร

2.1 ด้านบุคลากร

2.2 ด้านการเตรียมทีม

2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

2.4 ด้านการแข่งขัน

2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่ 3 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560 หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย โดยการนำกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มาประยุกต์ใช้ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 บุคลากร

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน

กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลักขณาสิริ คงเดช

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....น. จบการสัมภาษณ์เวลา.....น.

สถานที่สัมภาษณ์.....

สถานภาพนักกีฬา.....

คลาส.....

บทสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าสภาพที่เป็นจริงในการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติในแต่ละด้าน เป็นอย่างไร

1.1 ด้านบุคลากร

1.2 ด้านการเตรียมทีม

1.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

1.4 ด้านการแข่งขัน

1.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยในแต่ละด้านอย่างไร

2.1 ด้านบุคลากร

2.2 ด้านการเตรียมทีม

2.3 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

2.4 ด้านการแข่งขัน

2.5 ด้านการติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ภาคผนวก ข

ผลการพิจารณาคคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ตารางจำแนกแบบสอบถามรายชื่อการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 45 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 1
แบบสอบถามชุดที่ 1 คือ กลุ่มที่1 คณะผู้บริหารหรือผู้สนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า	แปล
	IOC	ผล
รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม		
1. เพศ	1	ใช้ได้
2. อายุ	1	ใช้ได้
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า	แปล
	IOC	ผล
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร		
1. มีนโยบายการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า	1	ใช้ได้
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
3. มีการกำหนดตัวชี้วัดในการพัฒนาทีมและนักกีฬาอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
4. มีการแก้ปัญหาอย่างทันทั่วทั้งที่ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	1	ใช้ได้
5. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
7. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้

กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม

1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม

1.1 มีนโยบายในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬา ที่หลากหลายวิธีและสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
1.2 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬา เพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุด	1	ใช้ได้
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด	1	ใช้ได้

2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ

2.1 มีนโยบายการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มี การอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	1	ใช้ได้
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	1	ใช้ได้
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	1	ใช้ได้
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	1	ใช้ได้
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	1	ใช้ได้

ตารางที่ 45 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 1 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
3. ด้านการฝึกซ้อม		
3.1 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
4. ด้านงบประมาณ		
4.1 บริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้	1	ใช้ได้
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	1	ใช้ได้
4.2.1 มีคำปรึกษาพยาบาล จัดให้	1	ใช้ได้
4.2.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพ จัดให้	1	ใช้ได้
4.3 มีทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักกีฬา	1	ใช้ได้
4.4 จัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	1	ใช้ได้
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก		
5.1 จัดหา/ ประสานงานด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	1	ใช้ได้
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	1	ใช้ได้
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	1	ใช้ได้
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา		
6.1 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการ World Team Championships 2017 หรือ รายการ PTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการ Suphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ		
1.1 มีนโยบายจัดหางบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนน ต่างๆ	1	ใช้ได้
1.2 มีนโยบายเลือกรายการเก็บคะแนนต่างๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา	1	ใช้ได้
1.3 มีนโยบายจัดหาด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการแข่งขัน	1	ใช้ได้
1.4 เมื่อจบรายการแข่งขันทั้ง 6 รายการ ได้มีการพิจารณารายการที่เลือกส่งไปนั้นว่าสมควรส่งต่อหรือควรส่งไปรายการอื่นแทน	1	ใช้ได้

ตารางที่ 45 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 1 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเซียพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ		
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก	1	ใช้ได้
1.2 มีนโยบายนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1	ใช้ได้
1.3 มีการยกย่องเชิดชูเกียรติของ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย		
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา	1	ใช้ได้
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	1	ใช้ได้
3. มีการจัดทำเว็บไซต์ของสมาคมฯ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว	1	ใช้ได้

ตารางที่ 46 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 2

แบบสอบถามชุดที่ 2 คือ กลุ่มที่1 ผู้ฝึกสอนนักกีฬาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในปีพ.ศ. 2560

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม		
1. เพศ	1	ใช้ได้
2. อายุ	1	ใช้ได้
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง	1	ใช้ได้

ตารางที่ 46 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 2 (ต่อ)
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมชาติกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปลผล
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร		
1. มีวิธีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า	1	ใช้ได้
2. มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทีมอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
3. มีการแก้ปัญหาอย่างทันที่เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	1	ใช้ได้
4. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
5. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
6. มีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม		
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม		
1.1 ใช้ผลงานจากการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา	1	ใช้ได้
1.2 มีการทาบทามนักกีฬาที่มีผลงานดีเข้ามาร่วมทีมเป็นการส่วนตัว	0.8	ใช้ได้
1.3 ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	1	ใช้ได้
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ		
2.1 มีวิธีการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	1	ใช้ได้
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	1	ใช้ได้
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	1	ใช้ได้
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	1	ใช้ได้
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	1	ใช้ได้
3. ด้านการฝึกซ้อม		
3.1 มีวิธีการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ	1	ใช้ได้
3.2 จัดให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
4. ด้านงบประมาณ		
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการจัดสรรทีมกีฬา	1	ใช้ได้
4.2 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	1	ใช้ได้
4.2.1 มีค่ารักษาพยาบาล จัดให้	1	ใช้ได้
4.2.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพ จัดให้	1	ใช้ได้
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก		
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	1	ใช้ได้
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	1	ใช้ได้

ตารางที่ 46 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 2 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
5.2 มีรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	1	ใช้ได้
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	1	ใช้ได้
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา		
6.1 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1	ใช้ได้
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการให้นักกีฬาพบแพทย์ตรวจสอบสมรรถภาพเพื่อบำบัด ฟันฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการ World Team Championships 2017 หรือ รายการ PTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการ Suphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ		
1.1 มีงบประมาณเพียงพอในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น รายการเก็บคะแนนต่างๆ	0.8	ใช้ได้
1.2 มีวิธีการเลือกรายการเก็บคะแนนต่างๆ ที่เหมาะสมกับอันดับของนักกีฬา	1	ใช้ได้
1.3 มีการศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่างๆ	1	ใช้ได้
1.4 มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้นๆ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ฯลฯ		
1.1 มีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการหลัก	1	ใช้ได้
1.2 มีวิธีการแก้ไขจุดบกพร่องของนักกีฬาในระหว่างเกมการแข่งขัน	1	ใช้ได้
1.3 นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา	1	ใช้ได้
1.4 มีการเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขันของนักกีฬา เพื่อใช้ในการ ปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย		
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือทุนอุดหนุนการศึกษา	1	ใช้ได้

ตารางที่ 46 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 2 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	1	ใช้ได้
3. มีการจัดทำโครงการพิเศษ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว เช่น โครงการที่สอนน้องตาม โรงเรียนคนพิการต่างๆ	1	ใช้ได้

ตารางที่ 47 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 3

แบบสอบถามชุดที่ 3 คือ กลุ่มที่1 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย ในปีพ.ศ. 2560
หรืออดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม		
1. เพศ	1	ใช้ได้
2. อายุ	1	ใช้ได้
3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง	1	ใช้ได้
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน	1	ใช้ได้
5. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพที่
เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร		
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
2. สามารถแก้ปัญหาอย่างทันที่เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	1	ใช้ได้
3. มีการพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจ ด้วยการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง	1	ใช้ได้
4. มีการพัฒนาการควบคุมสมาธิ	1	ใช้ได้
5. มีการพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจ	1	ใช้ได้
6. มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ	1	ใช้ได้

ตารางที่ 47 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 3 (ต่อ)
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานของทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปลผล
กิจกรรมที่ 1 บุคลากร		
1. มีจุดมุ่งหมายในความสำเร็จอย่างชัดเจน	1	ใช้ได้
2. สามารถแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาขึ้น	1	ใช้ได้
3. มีการพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจ ด้วยการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง	1	ใช้ได้
4. มีการพัฒนาการควบคุมสมาธิ	1	ใช้ได้
5. มีการพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจ	1	ใช้ได้
6. มีการสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 2 การเตรียมทีม		
1. ด้านการคัดเลือกนักกีฬาเข้าทีม		
1.1 มีกระบวนการและวิธีการในการประชาสัมพันธ์หาตัวนักกีฬาที่หลากหลายและทั่วถึง	1	ใช้ได้
1.2 การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	0.6	ใช้ได้
2. ด้านการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ		
2.1 ได้รับการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาที่มีอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น มีการอบรมพัฒนาด้านทักษะ และเทคนิค	1	ใช้ได้
2.1.1 มีการอบรมฝึกสมรรถภาพทางกายและใจ	1	ใช้ได้
2.1.2 มีการอบรมการป้องกันการบาดเจ็บ	1	ใช้ได้
2.1.3 มีการอบรมโภชนาการอาหารสำหรับนักกีฬา	1	ใช้ได้
2.1.4 มีการอบรมจิตวิทยาการกีฬา	1	ใช้ได้
3. ด้านการฝึกซ้อม		
3.1 มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ	1	ใช้ได้
4. ด้านงบประมาณ		
4.1 งบประมาณที่ได้รับมาเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	0.6	ใช้ได้
4.2 มีการสนับสนุนด้านทุนอุดหนุนการศึกษา	1	ใช้ได้
4.3 มีงานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตประจำวัน	1	ใช้ได้
4.4 มีสวัสดิการที่สมาคมจัดให้เพิ่มเติม เช่น มีเงินบำรุงขวัญ	1	ใช้ได้
4.4.1 มีค่ารักษาพยาบาล จัดให้	1	ใช้ได้
4.4.2 มีประกันชีวิต/สุขภาพ จัดให้	1	ใช้ได้

ตารางที่ 47 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 3 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า IOC	แปล ผล
5. ด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก		
5.1 มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอต่อการฝึกซ้อม	1	ใช้ได้
5.2 มีรถรับ-ส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ฝึกซ้อม แข่งขัน และที่พักผ่อน	1	ใช้ได้
5.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับคนพิการ รวมไปถึงที่พัก สนามฝึกซ้อม การเดินทาง สนามแข่งขัน เป็นต้น	1	ใช้ได้
6. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา		
6.1 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถ	1	ใช้ได้
6.2 มีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการแข่งขัน โดยการพบแพทย์ตรวจสอบสมรรถภาพ เพื่อบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจ	1	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 3 การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ต่างๆ อาทิเช่น Asian Regional Championships 2017 หรือ รายการ Slovenia Open 2017 หรือ รายการ World Team Championships 2017 หรือ รายการ PTT 2017 Korea Veterans PTT Tournament 2017 หรือ รายการ 4th Taichung Table Tennis หรือ รายการ Suphanburi 2017 Para Table Tennis Thailand Open ฯลฯ		
1.1 ได้ศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน	0.8	ใช้ได้
1.2 สามารถเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาฝีมือ และไหวพริบ	0.8	ใช้ได้
1.3 สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่ต่อสู้ ของรายการแข่งขันนั้นๆ	0.8	ใช้ได้
1.4 มีอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการแข่งขัน	0.8	ใช้ได้
กิจกรรมที่ 4 การแข่งขัน		
การแข่งขันกีฬาระดับมหกรรม ต่างๆ อาทิเช่น การแข่งขันรายการอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) หรือ รายการเอเชียนพาราเกมส์ (Asian Para Games) หรือ รายการพาราลิมปิกเกมส์		
1.1 ได้ศึกษาหาข้อมูลคู่แข่งขันก่อนการแข่งขัน	1	ใช้ได้
1.2 สามารถแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างเกมการแข่งขัน	1	ใช้ได้
1.3 มีความพยายามมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด	1	ใช้ได้
1.4 มีการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของท่าน	1	ใช้ได้

ตารางที่ 47 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามชุดที่ 3 (ต่อ)

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังใน การดำเนินงานของทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย	ค่า	แปล
	IOC	ผล
กิจกรรมที่ 5 การติดตามอดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย		
1. มีการสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น การจัดหาที่เรียนหรือจัดหาที่เรียน ทุนอุดหนุนการศึกษา	1	ใช้ได้
2. มีการจัดหางานที่มั่นคงในการดำรงชีวิตให้นักกีฬา	1	ใช้ได้
3. มีการจัดทำโครงการพิเศษ เพื่อเป็นสื่อในการโฆษณาที่จะสร้างนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทยที่ปลดระวางแล้ว เช่น โครงการพืสอน้องตาม โรงเรียนคนพิการต่างๆ	1	ใช้ได้

ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)

แบบสอบถามชุดที่ 1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 27 ฉบับ เพื่อต้องการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยผลการทดสอบเท่ากับ 0.93

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Item
.928	41

แบบสอบถามชุดที่ 2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ฉบับ เพื่อต้องการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยผลการทดสอบเท่ากับ 0.84

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Item
.836	41

แบบสอบถามชุดที่ 3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ฉบับ เพื่อต้องการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยผลการทดสอบเท่ากับ 0.88

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Item
.881	41

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมีอวัยวะ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. อาจารย์ นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประธานชมรมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการแห่งประเทศไทย

3. อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. อาจารย์ ชัชชัย วงศ์บางโพ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มกีฬาส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษา

5. นายไมตรี คงเรือง

ตำแหน่ง รองเลขาธิการและประชาสัมพันธ์ สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และนายกสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการไทย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๐๑๔๐

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวลักขณาสิริ คงเดช นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แห่งวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” (COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR THAILAND'S PARA TABLE TENNIS TEAM) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๐๑๓๙ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ นพ.อรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวลักขณาสิริ คงเดช นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” (COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR THAILAND'S PARA TABLE TENNIS TEAM) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๒๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวลักขณาสิริ คงเดช นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” (COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR THAILAND'S PARA TABLE TENNIS TEAM) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๒๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ชัชชัย วงศ์บางโพ

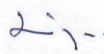
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวลักขณาสิริ คงเดช นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” (COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR THAILAND'S PARA TABLE TENNIS TEAM) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินชัย บุญรอด)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๒๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณไมตรี คงเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวลักขณาสิริ คงเดช นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการดำเนินงานกีฬาเทเบิลเทนนิสคนพิการทีมชาติไทย” (COMPARATIVE STUDY OF ACTUAL AND EXPECTED OUTCOME OF MANAGEMENT FOR THAILAND'S PARA TABLE TENNIS TEAM) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ลักขณาสิริ คงเดช
วัน เดือน ปี เกิด	4 พฤษภาคม 2537
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรปราการ
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558 ปัจจุบันเข้ารับการศึกษาระดับหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬา แขนงการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2559
ที่อยู่ปัจจุบัน	188/2 ห้อง601 อาคารอภิพันธ์เพลส ถ.อุรุพงษ์ตัดใหม่ แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330
ผลงานตีพิมพ์ รางวัลที่ได้รับ	วารสารวิทยาศาสตรการกีฬาและสุขภาพ ได้รับการฝึกฝนกีฬาเทเบิลเทนนิสในตั้งแต่ระดับโรงเรียนจนถึง ปัจจุบันมากกว่า 17 ปี และมีประสบการณ์การแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสบุคลากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสเยาวชนทีมชาติไทย - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - นักกีฬาเทเบิลเทนนิส สังกัดทีมโอเอสเอส - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬาแห่งชาติ จังหวัดสมุทรปราการ - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จังหวัดนนทบุรี - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬาเขตการศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร - นักกีฬาเทเบิลเทนนิสสโมสรโรงเรียนลาซาล กรุงเทพฯ